

TÜRKİYE’DE Kİ VAHŞİ AT YILKILARI

YAZAN
DR. ERTUĞRUL GÜLEÇ
ANADOLU AT IRKLARINI YAŞATMA
VE GELİŞTİRME DERNEĞİ ESKİ
BAŞKANI

ANKARA-2006

**BİLGİ MÜŞAVİRLİK VE MÜHENDİSLİK
TARAFINDAN
NEŞREDİLMİŞTİR**

**1.BASKI-1996
2.BASKI-2006**

RESİMLER:DR.ERTUĞRUL GÜLEÇ

**KAYNAK GÖSTERİLEREK
İKTİBAS EDİLEBİLİR**

ISBN 978-975-95931-3-1

**YAYIN HAKKI
ERTUĞRUL GÜLEÇ'E AİTTİR**

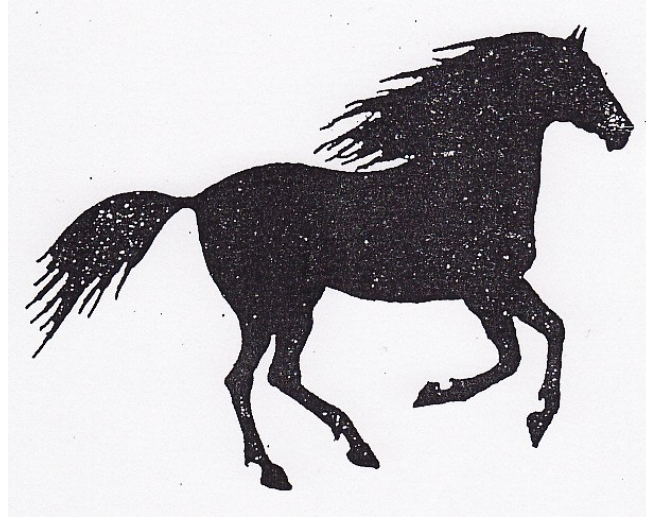
ANKARA-2006

TÜRKİYE’DE Kİ VAHŞİ AT YILKILARI

1.BASKI-1996

2.BASKI-2006

**YAZAN
DR. ERTUĞRUL GÜLEÇ
ANADOLU AT IRKLARINI YAŞATMA
VE GELİŞTİRME DERNEĞİ ESKİ
BAŞKANI**

ANKARA-2006

TEŞEKKÜR

Bu kitabı yazmam esnasında çok büyük yardımlarını gördüğüm, Atlı Doğa Turizmi Çalışmalarına çok büyük emekleri geçen, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Daire Başkanlarından Mehmet BAKIRCI'ya Teşekkürlerimi sunmayı bir borç bilirim.

Ertuğrul GÜLEÇ

Ö N S Ö Z

Türkiye'nin birçok yöresinde Vahşi At Yılkıları vardır. Bu yılkılar Türkiye'nin diğer doğal kaynakları gibi (av hayvanları, ormanlar, su kaynakları, petrol, madenler, vs gibi) milli hazinelerinden biridir.

Dolayısı ile çok önemli milli hazinelerimizden biri olan Vahşi At Yılkılarımızı korumalıyız, geliştirmeliyiz ve ekonomik değer haline getirerek ülkenin kullanımına sunmalıyız.

- Bu yılkılardaki atlar yaz kış, doğa şartları ile mücadele etmekte ve doğada tamamen serbest halde yetişmektedir. Bu nedenle bu atlar son derece dayanıklı, güçlü ve tırnakları çok serttir. Bu özellikleri ile at yetiştiriciliğinde çok önemli gen kaynaklarındandır. Nitekim eskiden atalarımız zaman zaman atlarını yabani aygırlar ile melezleyerek atlarına dayanıklılık ve güç kazandırmışlardır. Aynı uygulamayı Eskimolar kızak köpeklerini vahşi kurtlar ile melezleyerek yapmışlardır. Böylece çok önemli olan bu atların genlerini hem Türkiye, hem de Dünya pazarlarında pazarlayabiliriz.

- Yine bu atlar doğada masrafsız yetişmektedirler ve aynı zamanda yetiştikleri alanlar ve meralar tarım'a uygun olmayıp ulaşımı zor ormanlık, dağlık, taşlık alanlardır. Böylece, bu alanlar at üretimi ile değerlendirilmiş olacaktır.

- Doğa turizmi faaliyetleri içinde bu bölgeler turistik değer kazanabilir.

- Yine Atlı Doğa Turizmi çerçevesi içinde bu atlar önem kazanmaktadır. Çünkü kültür ırkı atlar doğa turizmi içinde dağlarda dolaşamamakta ve pratik olmamaktadır. Ayrıca tırnakları bu yürüyüşlere dayanmamaktadır. Dolayısıyla vahşi yılkılardan ehlileştirilecek atlar bu atlı doğa turizmi için çok uygun olmaktadır.

- Vahşi yılkılardaki bu atlar Türk At Irklarının desendanlarındandır. Bilhassa Afyon Emirdağı, Emirdede

- Doğa turizmi faaliyetleri içinde bu bölgeler turistik değer kazanabilir.

- Yine Atlı Doğa Turizmi çerçevesi içinde bu atlar önem kazanmaktadır. Çünkü kültür ırkı atlar doğa turizmi içinde dağlarda dolaşamamakta ve pratik olmamaktadır. Ayrıca tırnakları bu yürüyüşlere dayanmamaktadır. Dolayısıyla vahşi yalkılardan ehlileştirilecek atlar bu atlı doğa turizmi için çok uygun olmaktadır.

- Vahşi yalkılardaki bu atlar Türk At Irklarının desendanlarındandır. Bilhassa Afyon Emirdağı, Emirdede yaylalarındaki bu atlar Germiyan oğulları, Türkmen atlarının soyundan geldiği tahmin edilmektedir ve bu atların İngiliz Atını geçebileceği varsayılmakta olup, eğer böyle bir şey gerçekleşirse Dünya Atçılığı allak bullak olur ve bu atlar Trilyonlar seviyesinde değer kazanır.

- Ayrıca, bu atları korumak demek bu atların yaşadığı doğal alanı da korumak demektir. Bu da doğal çevre için bir kazançtır ve çevre korumayı teşviktir.

Yukarıda açıklanan nedenler ile vahşi at yalkıları önemli milli hazinelerimizden biridir. Bu nedenle vahşi at yalkılarımızı korumalıyız ve geliştirmeliyiz.

14.08.1996

Ertuğrul GÜLEÇ

	Sayfa
1. Önsöz	5
2. Atın Tarihçesi	8
3. Atgiller	19
4. Atgillerin Hibritleri	26
5. Hibritlerin Önemi	35
6. Atım Evcilleştirilmesi	39
7. Atın Geçmişteki Önemi	49
8. Atın Gelecekteki Önemi	54
9. Dünya'daki Vahşi At Yılkıları	56
10. Amerika Mustang Vahşi Atı	59
11. Avustralya Brumby Vahşi Atı	61
12. Namibya Vahşi Atı	63
13. Sable Adası Vahşi Atı	65
14. Dünya'daki Vahşi At Yılkılarının Önemi	67
15. Türkiye'deki Vahşi At Yılkılarının Bulunduğu Yerler	70
16. Erciyes Vahşi Atı	74
17. Türkiye'deki Vahşi At Yılkılarının Oluşması	76
18. Türkiye'deki Vahşi At Yılkılarının Önemi	80
19. Türkiye'deki Vahşi At Yılkılarının Korunması	83
20. Türkiye'deki Vahşi At Yılkılarını Koruyabilecek Kurumlar	85
21. Türkiye'deki Vahşi At Yılkılarını Hem Koruyup, Hem Nasıl Ekonomik Hale Getiririz	88
22. Vahşi At Yılkılarında Kullanılan Hartun Aleti ...	91
23. Atlı Doğa Turizmi	93
24. Vahşi Atların Genlerinin Stoklanması ve Pazarlanması	96
25. At Üretimi Potansiyeli	98
26. Türk Yerli Atlarının Atlı Doğa Turizmindeki Yeri.	100
27. Dünya'daki Atlı Doğa Turizmi	102
28. Türkiye'deki Atlı Doğa Turizmi Merkezleri	105
29. Atlı Doğa Turizmi İçinde At Yetiştirilmesi	107
30. Devletin Atlı Doğa Turizmine Katkıları	111
31. Vahşi At Yılkılarını Korumak Doğayı ve Meraları Korumaktır	113
32. Anadolu At Irklarını Yaşatma ve Geliştirme Derneği Tüzüğü	116
32. Literatür ve Bilgi Kaynakları	146

ATIN TARİHÇESİ

Atın kökenini fosilleri inceleyerek belirlemek mümkün olmuştur.

At aşağıdaki evrimlerden geçmiştir;

A. Eski Dünya'daki Atın Evrimi,

B. Amerika'daki Atın Evrimi

A. Eski Dünya'daki Atın Evrimi

1. Üst Eosen katlarında fosili bulunan Hyracotherium Atı; bu atın ön ayaklarında 4, arka ayaklarında 3 parmak bulunur.

2. Yine Üst Eosen katlarında sonlara doğru Plaeotherium atı, bu atın ise bütün ayaklarında 3 parmağı vardı. Bu atların irilikleri değişiyordu. Dıştan bakıldığında tapir'e benziyordu.

3. Orta Miyosen tabakasında fosili bulunan Anchitherium atı, bu atların 2 ve 4.parmakları körelmiye başlamış olup, yere basmamakta idi. Ancak, uçları hafif şekilde yere değiyordu.

4. Alt Poliyosen tabakasında fosili bulunan Hiporion atı, bu at yalnız orta parmakları ile yere basıyordu. Diğer 2 yan parmak çok küçülmüş, neredeyse yok olmak üzeredir. Bu atın dış görünümü eşeğe benziyordu ve bir eşek büyüklüğünde idi ve eski Dünya'nın her yerinde bulunmakla beraber en çok Avrupa'da yayılmıştı.

5. Üst Poliosen tabakasında fosili bulunan Equus Fossilis atı, bu at bugünkü atların soyu kabul edilmektedir. Bu at da üç gruba ayrılır.

- a. Przewalski Atı
- b. Tarpan Atı
- c. Equus Robustus

B. Amerika'daki Atın Evrimi

Amerika'da da at evrim geçirmiş olup, bu evrim zinciri tamamen belirlenmiştir. Ancak, bilim adamlarına göre, Amerika'daki atlar bu evrimden sonra yok olmuşlardır. Bazı bilim adamlarına göre yok olmadan önce Asya'ya geçmiştir. Atların ise Amerika'nın keşfi ile tekrar Avrupa ve Asya'dan getirildiği tesbit edilmiştir.

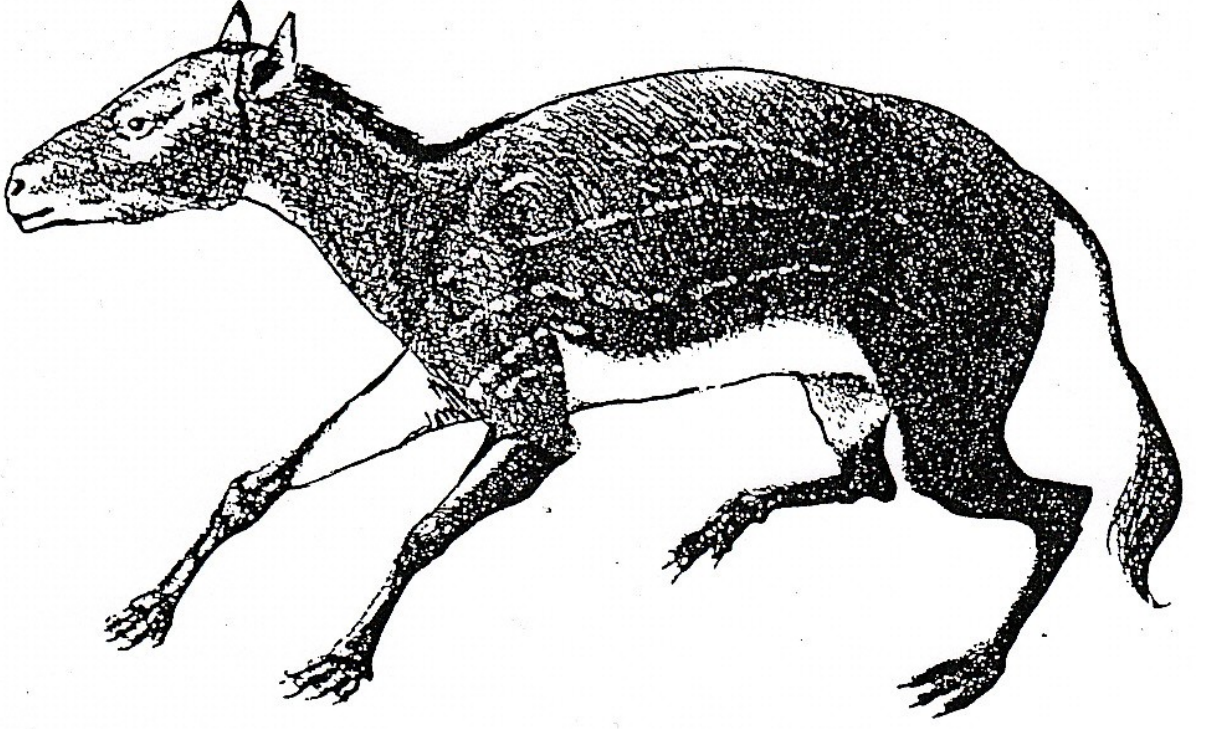
Amerika'daki yok olan atın evrimi ise aşağıdaki şekilde gerçekleşmiştir.

1. Alt Eosen katında fösili bulunan Eohippus atı, bu atların boyu bir tilki kadar idi. Bu atların arka ayaklarında 3 parmak bulunuyordu. 4.parmakları körelmişti.

2. Üst Eosen tabakasında fosili bulunan Orohippus atı, bu at'ta arka ayaktaki 4.parmağın izi hiç gözüküyordu. Ön ayaklarda 4 parmak, arka ayaklarda 3 parmak olan bu atlar bir tapir büyüklüğünde idi.

3. Alt Miyosen tabakasında bulunan ve fosilinden, bu çağda yaşadığı anlaşılan Mesohippus atı, bu atın bütün ayaklarında 3 parmak bulunuyordu. Yalnız ön ayakta 4.parmağın izleri görülüyordu.

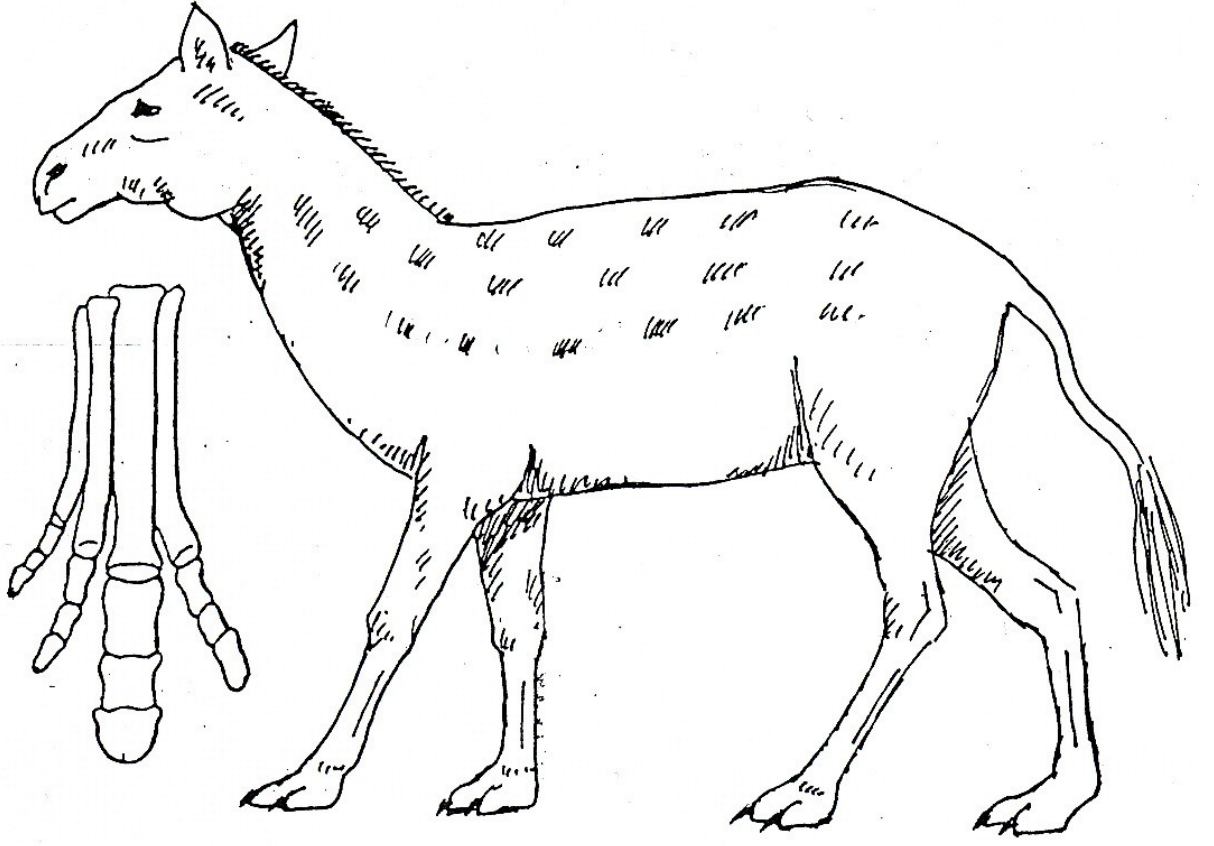
4. Üst Miyosende yaşayan Miohippus atı, bu atın bütün ayaklarında üç parmak bulunuyordu.

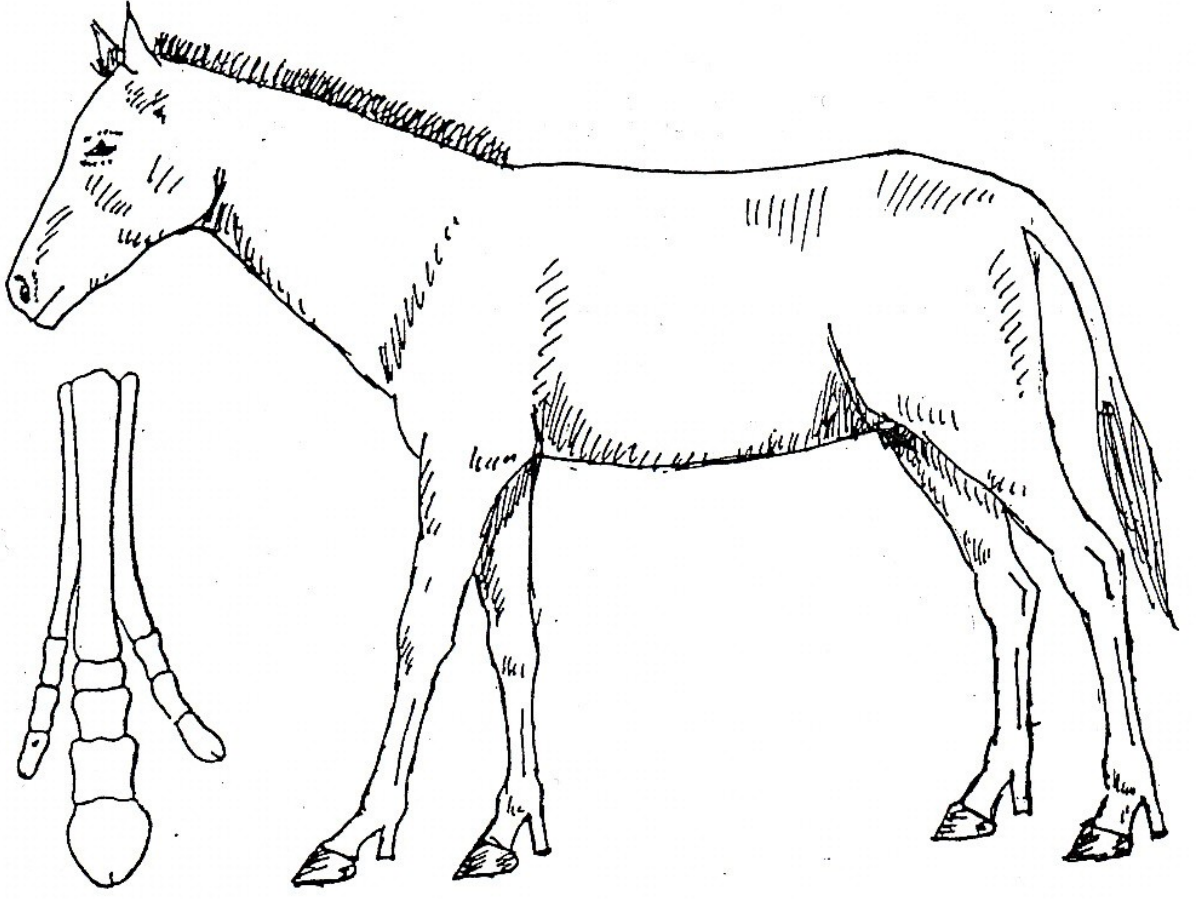
Eohippus'un iskeleti
baz alınarak ve hayal edilerek
canlandırılmış şekli
"Man and Animals" isimli kitaptan alınmıştır

5. Alt Poliyosen tabakasında fosili bulunan Protohippus atı, bu atlar bir eşek iriliğine ulaşmış olup, her ayakta 3 parmak olmakla birlikte, orta parmak yere basmakta, diğer iki parmak ise körelmek üzere olup, yere basmamaktadır.

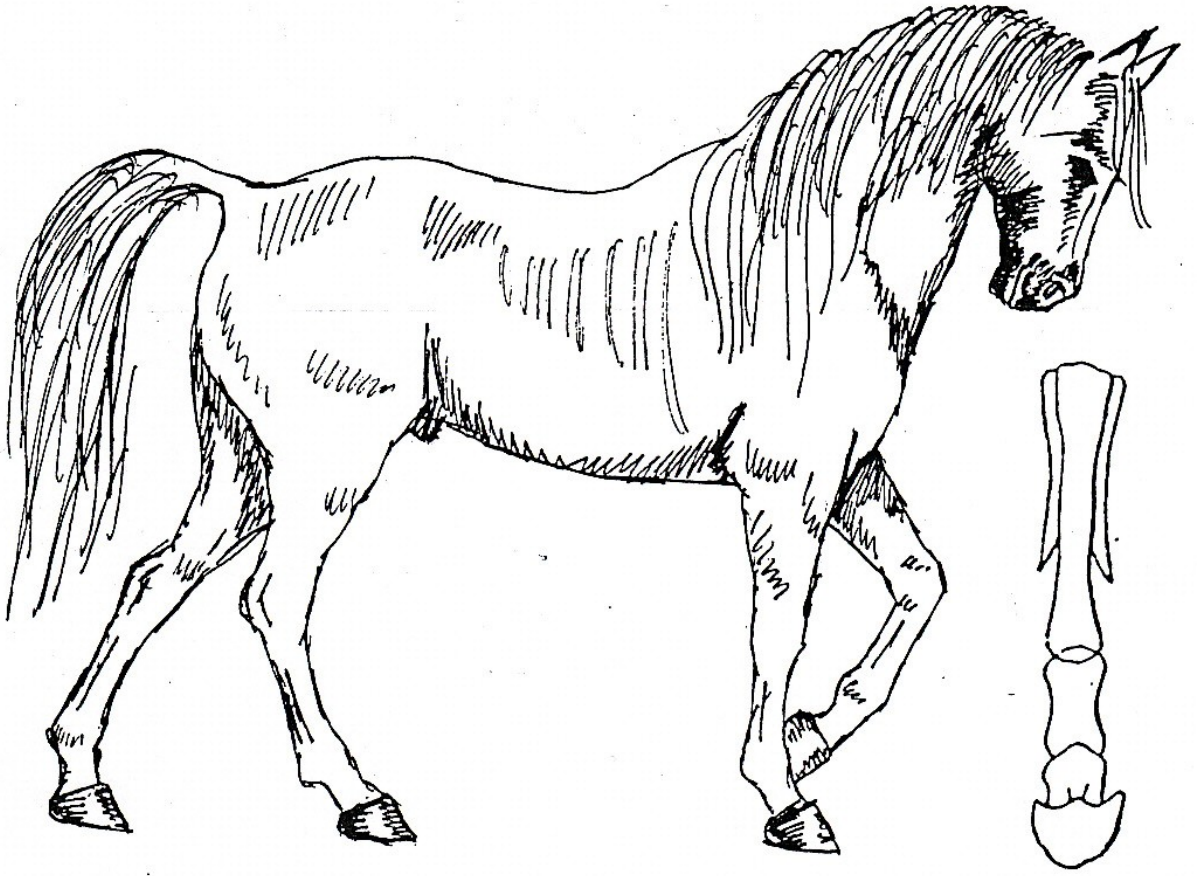
6. Daha sonraki evrimde at Pliohippus atı adını alır. Bunlarda, Protohippus atında görülen 2 adet yan parmak tamamen yok olmuştur.

Eohippus
25 cm. yüksekliğinde
38 Milyon yıl önce yaşamıştır

Merychippus
100 cm. yüksekliğinde
7 Milyon yıl önce yaşamıştır

Eguus Caballus
Bugünkü Evcil At

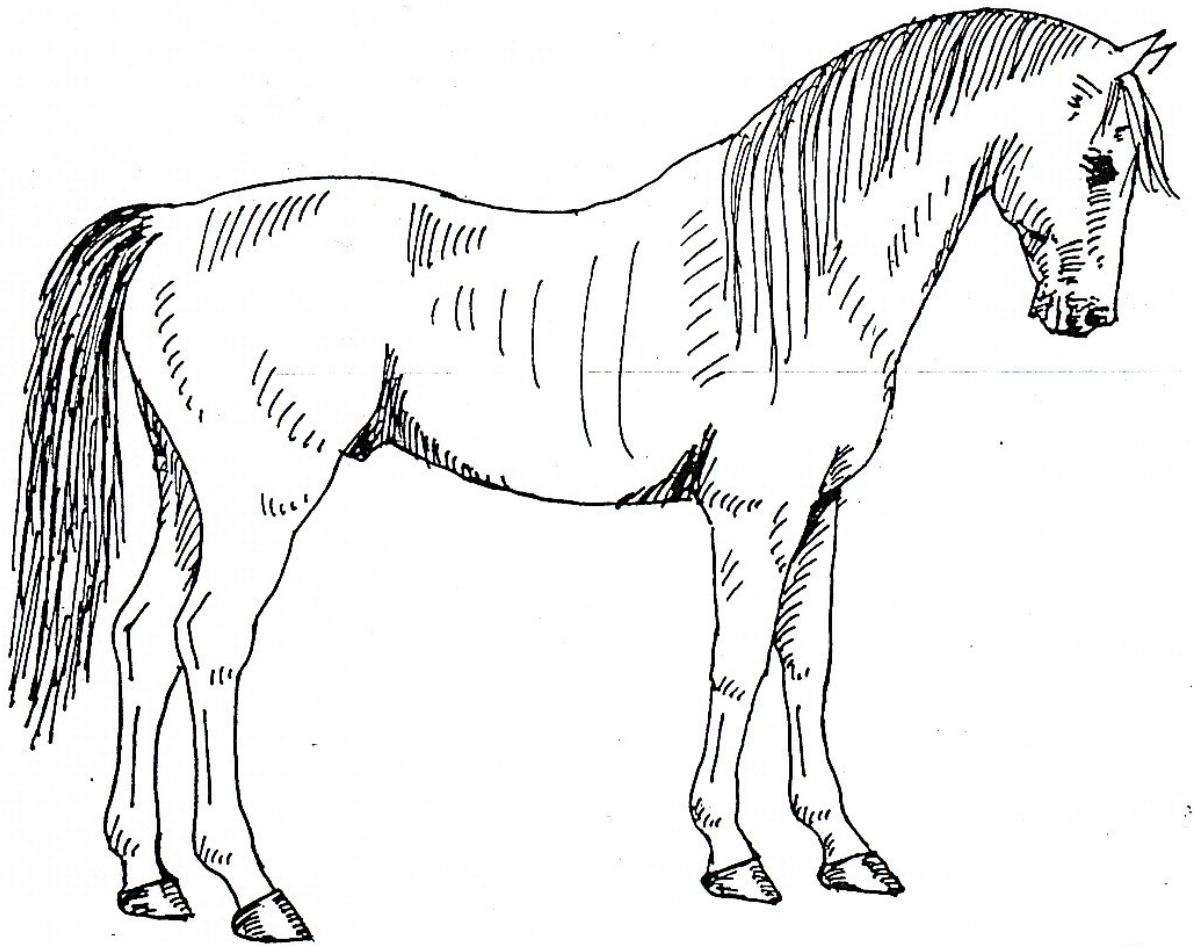
D. Yarı At - Yarı Eşekler

1. Kiang (Tibet Platoları)
2. Suriye Onager'i
3. Onager (İran)
4. Kulan (Orta Asya)

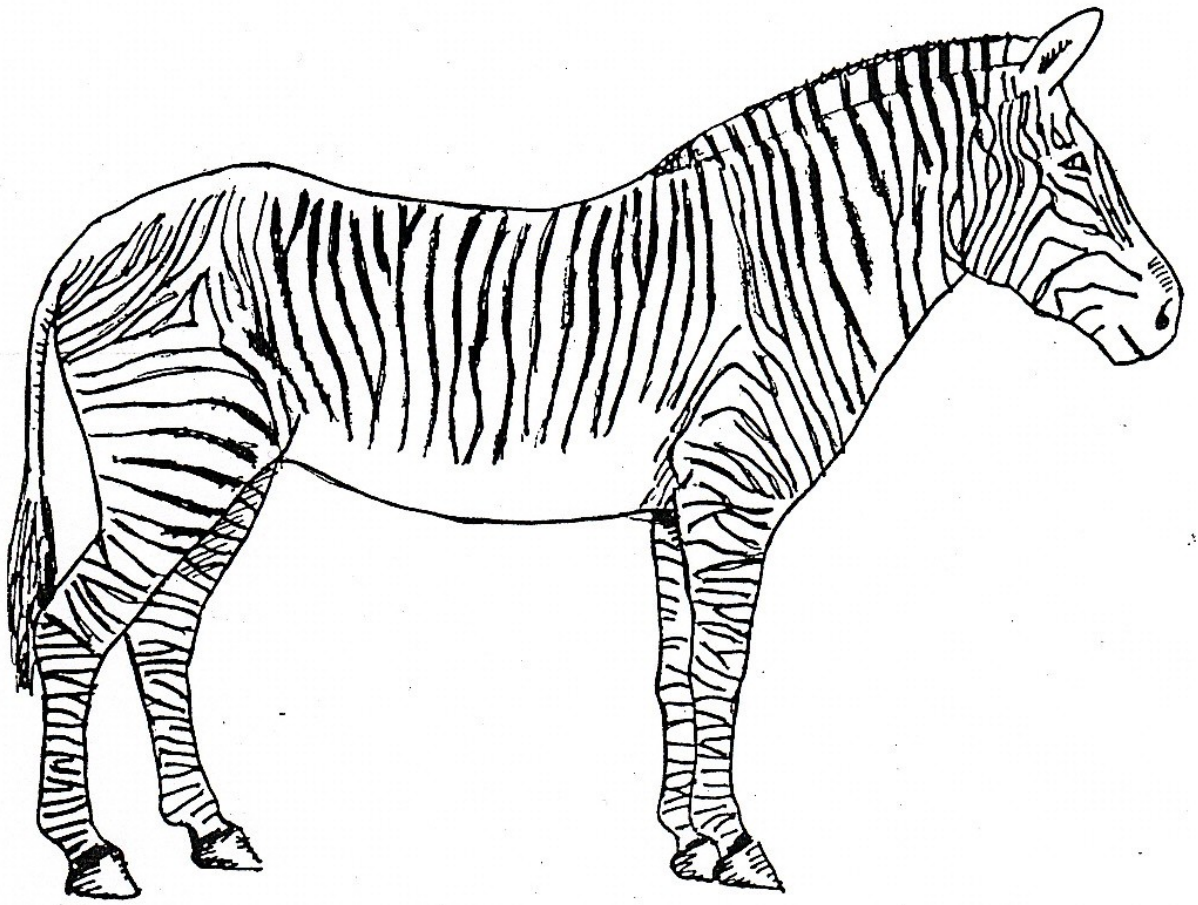
E. Yarı Zebra - Yarı Eşek

- Equus Quagga (Güney Afrika)

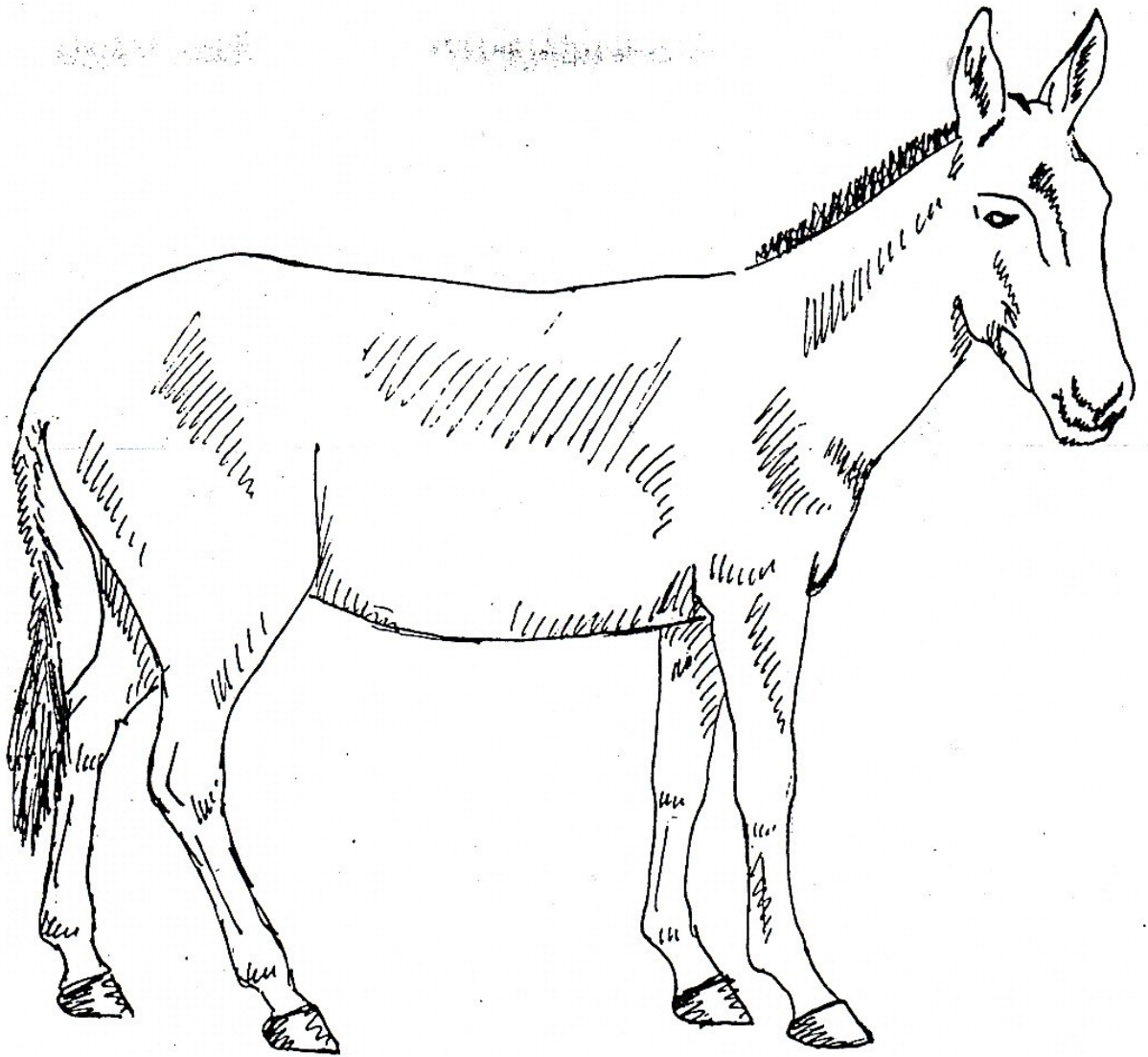
- Gergedanlar ve Tapirler ise atgillerin uzak akrabalarıdır.

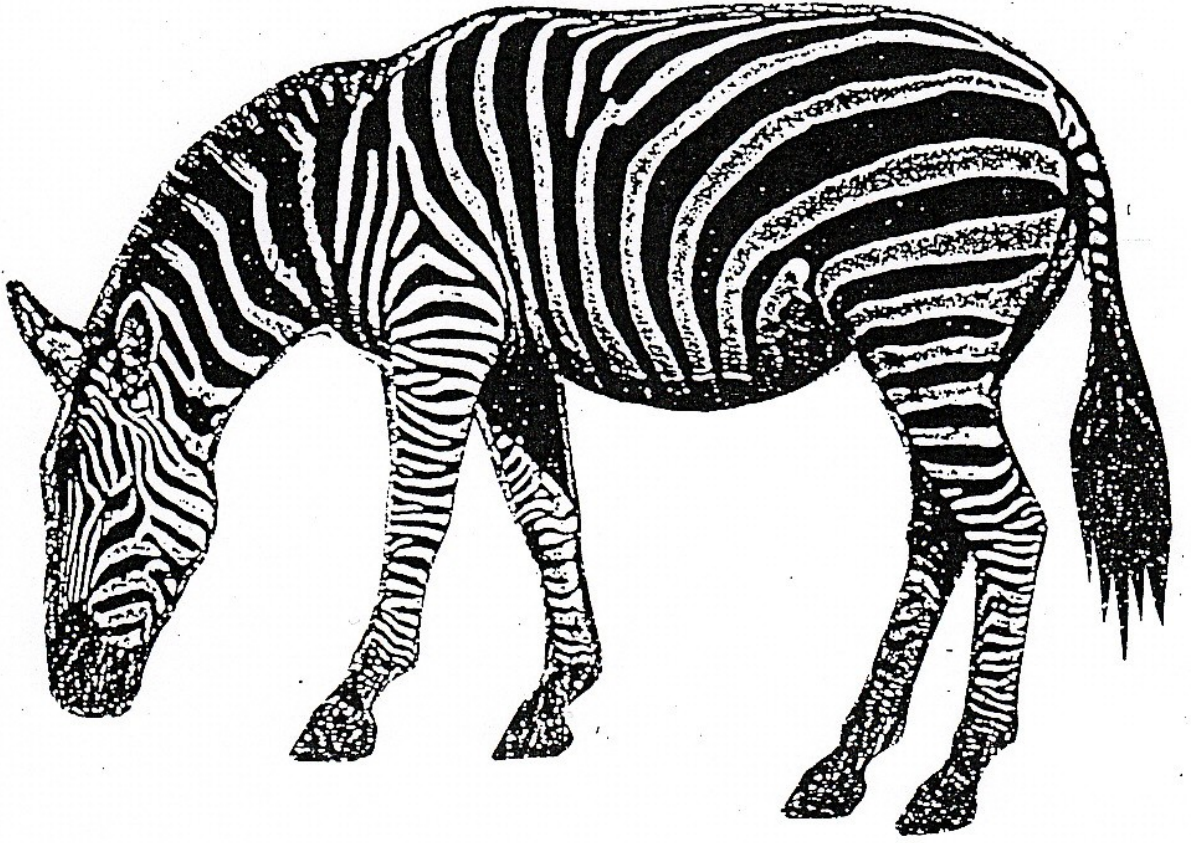
Evcil At

Zebra

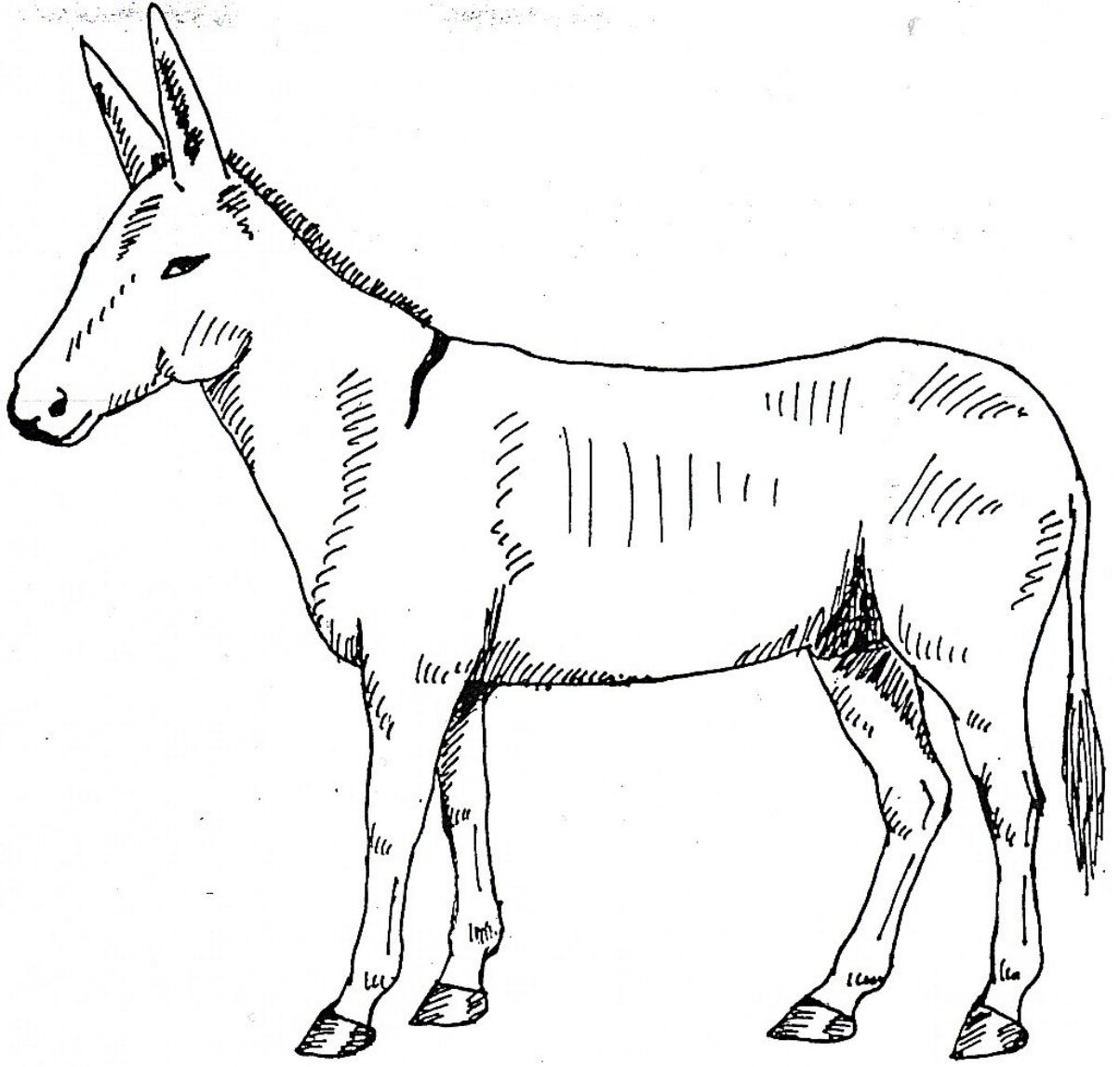

Onager

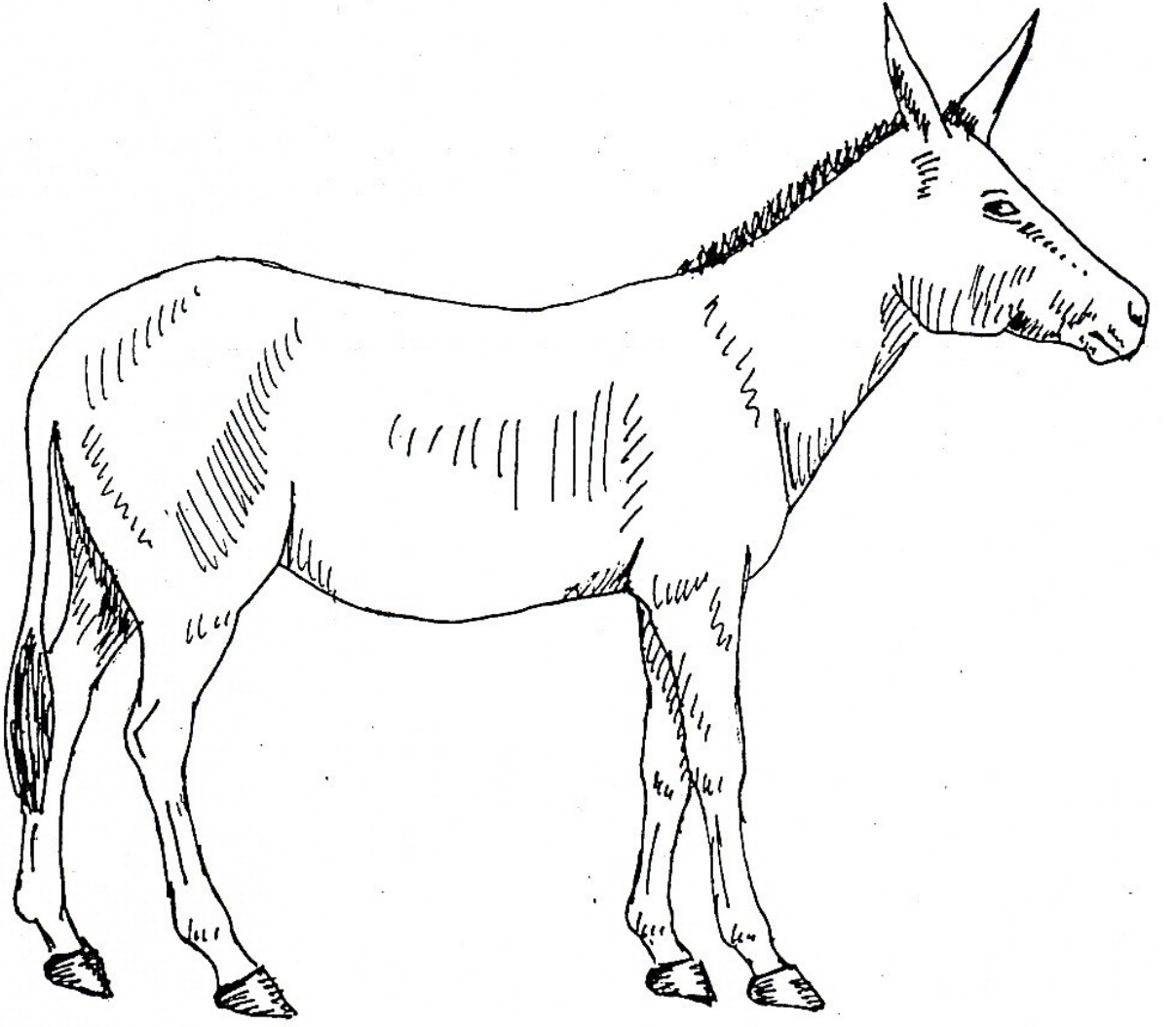

Zebra

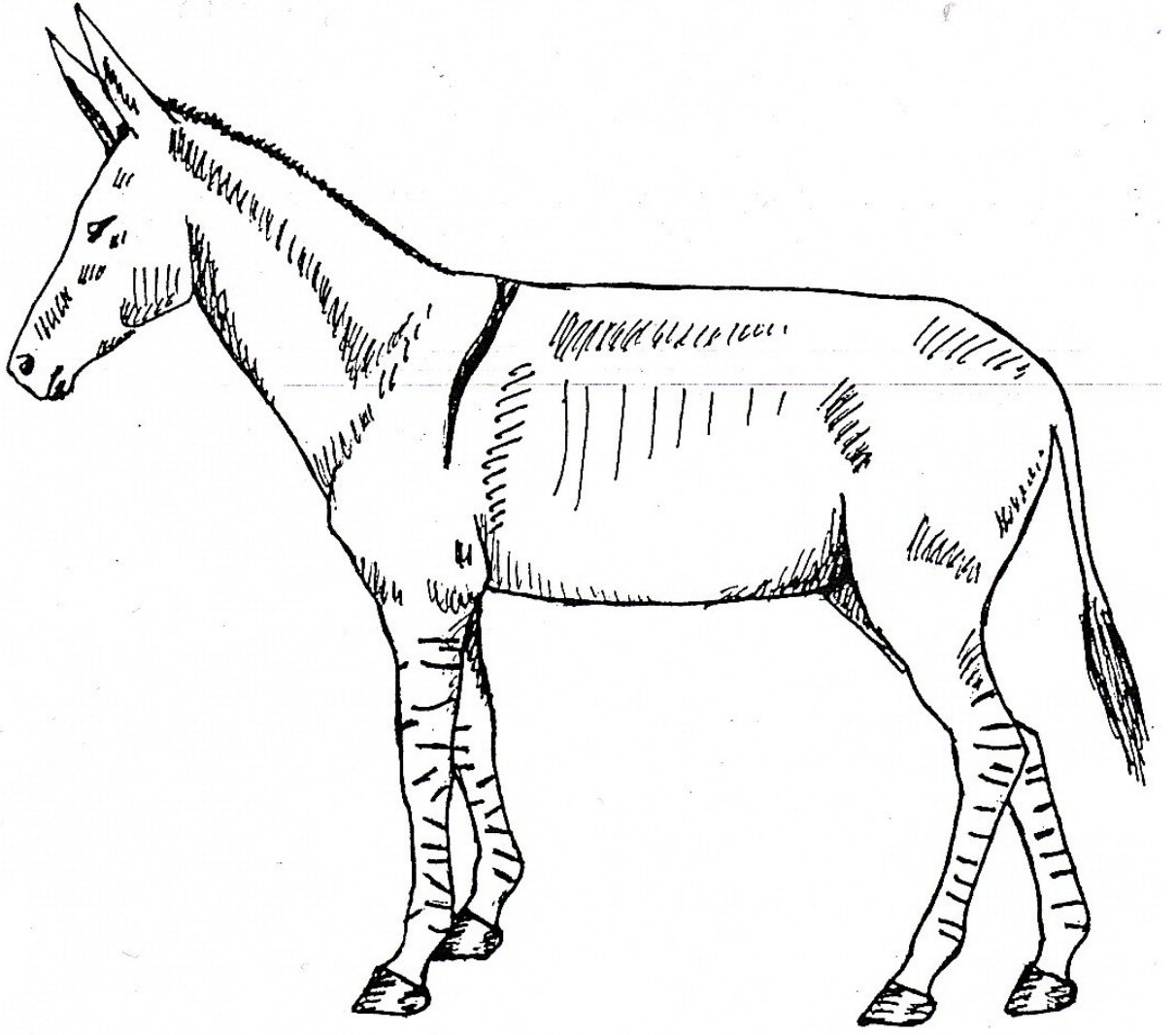
"Horse Breeds and Breeding" isimli
Kitaptan alınmıştır

Nubi Vahşı Eşegi

Hindistan Vahşı Eşegi (Khur)

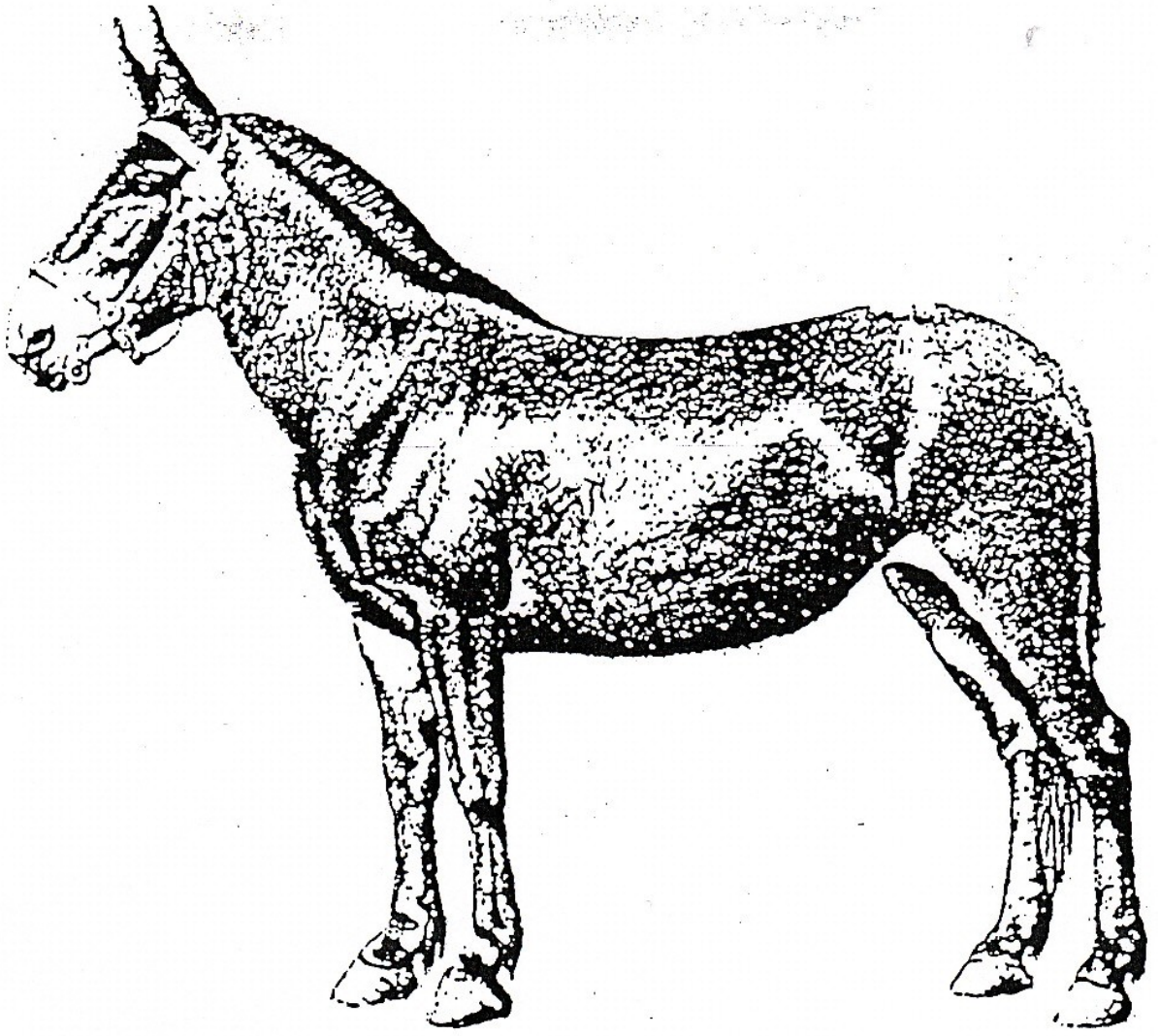
Afrika Kızıldeniz Kıyısı Vahşî Eşekî

HİBRİTLERİN ÖNEMİ

Bugüne kadar yapılan uygulamalar göstermiştir ki, Hibritler daha dayanıklı, kanaatkar ve güçlü olmaktadırlar. Nitekim tarih boyunca bilhassa katır yetiştiriciliği tarım ve taşıma işlerinde çok önem kazanmıştır ve bütün ülkeler katır yetiştiriciliğine çok önem vermişlerdir. İyi katır yetiştirmek için özel eşek ve at soyları yetiştirmişlerdir.

Yine Afrika'da Zebra'nın at ve eşek ile çiftleştirilmesinden elde edilen hibritler Afrika şartlarına karşı çok dayanıklı olduklarından rağbet görmektedirler.

Atçılık otoritelerine göre; ilk katırı yetiştiren de Türkler'dir. Hatta, Türkler şöyle bir uygulamada yapmışlardır. Eşek ile Kısrağı birleştirmişler ve elde edilen dişi katırları sabırla deneyerek doğurgan olanı tesbit ederek bir aygıra çekmişlerdir. Elde edilen yavru artık ata benzemekte olup, bu hayvanın diğer atlar ile çiftleşmesinden çok dayanıklı atlar elde etmişlerdir ve Türkler bu uygulamaları zaman zaman tekrarlayarak atlarına dayanıklılık vermişlerdir. Eskiden bu uygulamaları Onager ve Kulanlar ile yapmakta idiler ve bu uygulama çok daha başarılı oluyordu. Ayrıca, yavru elde etme şansı da daha yüksek yüzde ile netice veriyordu.

Poitou Katırı

"Horse Power" isimli kitaptan alınmıştır

ATIN EVCİLLEŞTİRİLMESİ

Ord.Prof.Dr.Kadri BİLGEMRE'ye göre, atlar aşağıdaki açıklandığı şekilde evcilleştirilmiştir. "O.Antonius, atların evvela Asya steplerinde Milattan 2000-3000 sene evvel evciltildiklerini kabul etmektedir" (bu da atların ilk defa Türkler tarafından evcilleştirildiğini ispat etmektedir). 1904'de Anav'da Arkeolog Raphael Pumpelli tarafından yapılan kazılar Türkistan'da ve Güney Rusya'da Prehistorik devirlere ait büyük bir medeniyeti meydana çıkarmıştır. Kuzey ve güney iki Kurganda yapılan kazılardan daha eski olan Kuzey Kurganı, Asya'nın Prehistorik devirlerini aydınlatma bakımından daha feyizli neticeler vermiştir. Bu Kurganda, biri milattan önce en az 6000 sene evveline ait Anau-1 ile diğeri bunun üzerine Anau-2 olmak üzere iki tabaka bulunmuştur. Anau-1'de bulunan eserler Türkistan'da bugday ziraatının çok gelişmiş olduğunu, at, sığır, koyun ve domuz gibi hayvanların (Duerst) evciltilmiş olduklarını göstermektedirler. Anau-2 ile mevcut hayvanlara başkaları da ilave olunmuşlardır.

Pumpelli'nin gerek Anau'daki kazıları ve gerek Orta Asya'daki araştırmaları buğday ziraatının Kuzey Kurganın kuruluşundan evvel (milattan 8000 sene evvel) başladığını ve atın milattan 6800-8000 sene evvel evciltildiğini tesbit etmiştir. Her ne kadar bakır, yani maden devrinin başlangıcı milattan önce 6000 sene evveline ait ise de, Duerst'ün Avau'da bulunan kemik bakiyelerinin evcil ata at olduğunu tesbit etmesi, evciltmenin daha evvel vuku bulunduğunu göstermesi bakımından, ehemmiyeti haizdir. Bazı dış özellikleri istisna edilirse, Anau atının genel olarak şark atları tipine benzediği kabul edilmektedir.

Batı Asya'nın eski kültür sahalarında at, Milattan 2000 sene evvel (belki daha erken) elde olunmuştur. Mezopotamya'da eski Babilonya'nın kurucuları Sümerler ve milattan evvel 3000 seneden sonra buraya hicret eden eski Sami kavimler atı tanımıyorlardı. Ammurabi atı bilmiyordu. Fakat, bunun haleflerinden Sansuiluna attan bahsetmiştir (ata ait en eski yazı) bu devirlerde Ön Asya'dan gelen ve birkaç yüz yıl devam eden muhaceretlerle ata sahip olan Ariler İran'a, Hindistan'a ve eski kültür merkezi olan Babilonya'ya yerleşmişlerdir. Bu muhaceret Hikesuslerle Mısır'a kadar uzamıştır. Muhaceret sona erdikten sonra Ön Asya' da (takriben milattan önce 1700'den itibaren) ata sahip bir çok memleketler görülmektedir.

Avrupa toprakları üzerinde evcil ata ait en eski vesika Minoik medeniyetinde bulunmuştur. Klasik devirlerin tasvirleri Yunan evcil atının Ön Asya tipinde olduğunu, yani Tarpan'dan geldiğini göstermektedirler. Şu halde, Akdeniz'in doğusundaki bütün at'ların kökenleri hemen hemen münhasıran Tarpan'a dayanmaktadır.

Batı atlarının evciltilmelerine dair malumat birincilere nazaran daha azsa da, bunların Orta ve Batı Avrupa'da evciltildikleri muhakkaktır. Fakat zamanı belli değildir. Batı Avrupa ve birinci derecede İspanya yarımadası ve bunun karşısındaki Afrika bölgeleri ihtimal (Avrupa soğukkanlılıklarıyla muhakkak bir münasebeti bulunan) Berber atı diyebileceğimiz bir at tipinin evciltildiği bir merkezdir. Bunun (Doğu atının asaleti daha az bir formu olarak) Arap atı ile münasebeti bulunduğu söylenirse de, hakikatte iklim ve tabii şartların benzerliğinden (Akdeniz'in çöl bölgeleri) başka bir yakınlıkları yoktur. Berber atı, kitleli vücut yapılışı, kısa ve geniş boynu, ağır, az veya çok kemerli başı, oldukça dik omuzları düşük sağrısı ve düşük kuyruk irtikazı ile soğukkanlı atları çok andırmaktadır.

İspanya'da eski taş devrinin sonlarına ait yabani at resimleri arasında soğukkanlı at tiplerine çok raslanmaktadır. Romalılar İspanya'ya geldikleri zaman burada esasen bir ağır at vardı. Hilzheimer Romalılardan evvelki zamanlarda dahi Würtemberg'de birbirinden farklı üç at tipinin mevcut olduğunu, bunlardan birinin bugünkü Belçika atları kadar olmamakla beraber, ağır denecek vücut yapılışı gösterdiğini söylemektedir. Romalıların kendi atları eski Yunan atlarından (Tarpan kökenli) farklı değildi.

Orta Avrupa'da Hilzheimer²⁶ın tesbit ettiği ağır ırk, eski dördüncü zaman ağır atlarının (E.Abeli) saf veya Tarpan tipi ile karışmış fosilleri, bugünkü modern soğuk kanlıların ecdadı

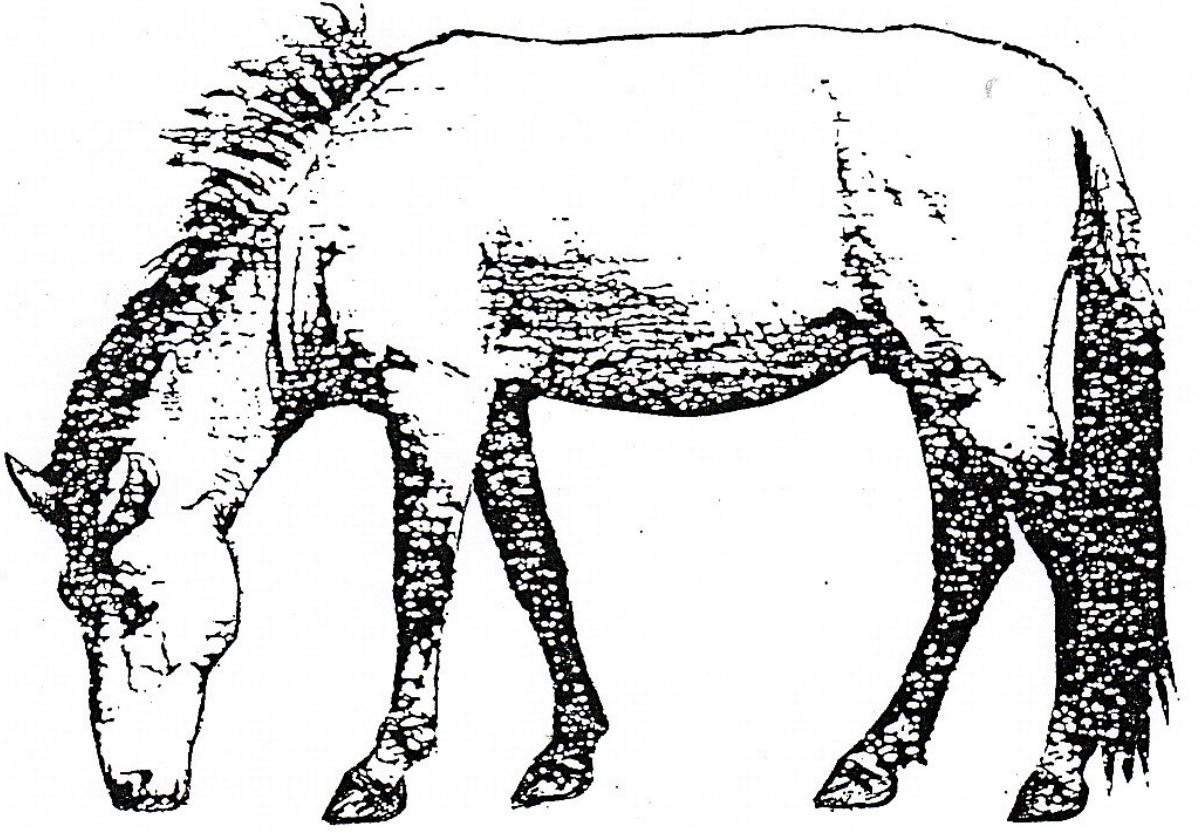
İspanya'da eski taş devrinin sonlarına ait yabani at resimleri arasında soğukkanlı at tiplerine çok raslanmaktadır. Romalılar İspanya'ya geldikleri zaman burada esasen bir ağır at vardı. Hilzheimer Romalılardan evvelki zamanlarda dahi Württemberg'de birbirinden farklı üç at tipinin mevcut olduğunu, bunlardan birinin bugünkü Belçika atları kadar olmamakla beraber, ağır denecek vücut yapılışı gösterdiğini söylemektedir. Romalıların kendi atları eski Yunan atlarından (Tarpan kökenli) farklı değildi.

Orta Avrupa'da Hilzheimer'in tesbit ettiği ağır ırk, eski dördüncü zaman ağır atlarının (E.Abeli) saf veya Tarpan tipi ile karışmış fosilleri, bugünkü modern soğuk kanlıların ecdadı olarak kabul olunabilir. Uzun zamanlar esnasında yapılan damızlık seçimleri bakım ve kalıtsal yapıdaki kısmi değişiklikler bugünkü soğuk kanlıların meydana gelmelerine sebep olmuşlardır.

Dördüncü zamanın E.Robustus tipinden ağır yabani atlarının (bugünkü soğuk kanlıların) evciltme merkezi kati olarak belli değildir. Hülasa, soğuk kanlıların kökenlerine ve evciltiömelelerine ait bilgilerimiz azdır. Antonius, batı atlarının Orta Avrupa'nın dördüncü zaman ağır atlarından meydana geldikleri söylemektedir. Fakat, Hilzheimer, dördüncü zaman atının buz devrinden sonra görölmediğini, bu itibarla soğuk kanlıların Mongol yabani atına yakın, fakat dördüncü zaman atından daha hafif formlardan, mühit ve damızlık seçimi yoluyla, hasıl olmalarının çok muhtemel olduğunu kaydetmektedir. Buna mukabil Antonius, dilivüal atın hiçbir zaman sönmediğini bir çok belgelere dayanarak, öne sürmektedir.

Atların kökenleri ve meydana gelişleri hakkında en iyi malumatı Antonius'un vermesine ve bir çok noktaları pek iyi izah etmesine rağmen, henüz büyük denecek boşluklar vardır. Bugün, yalnız bir yabani at formunun yaşamakta olduğu gözönüne getirilirse, evcil atların kökenleri hakkında bilgilerimizin

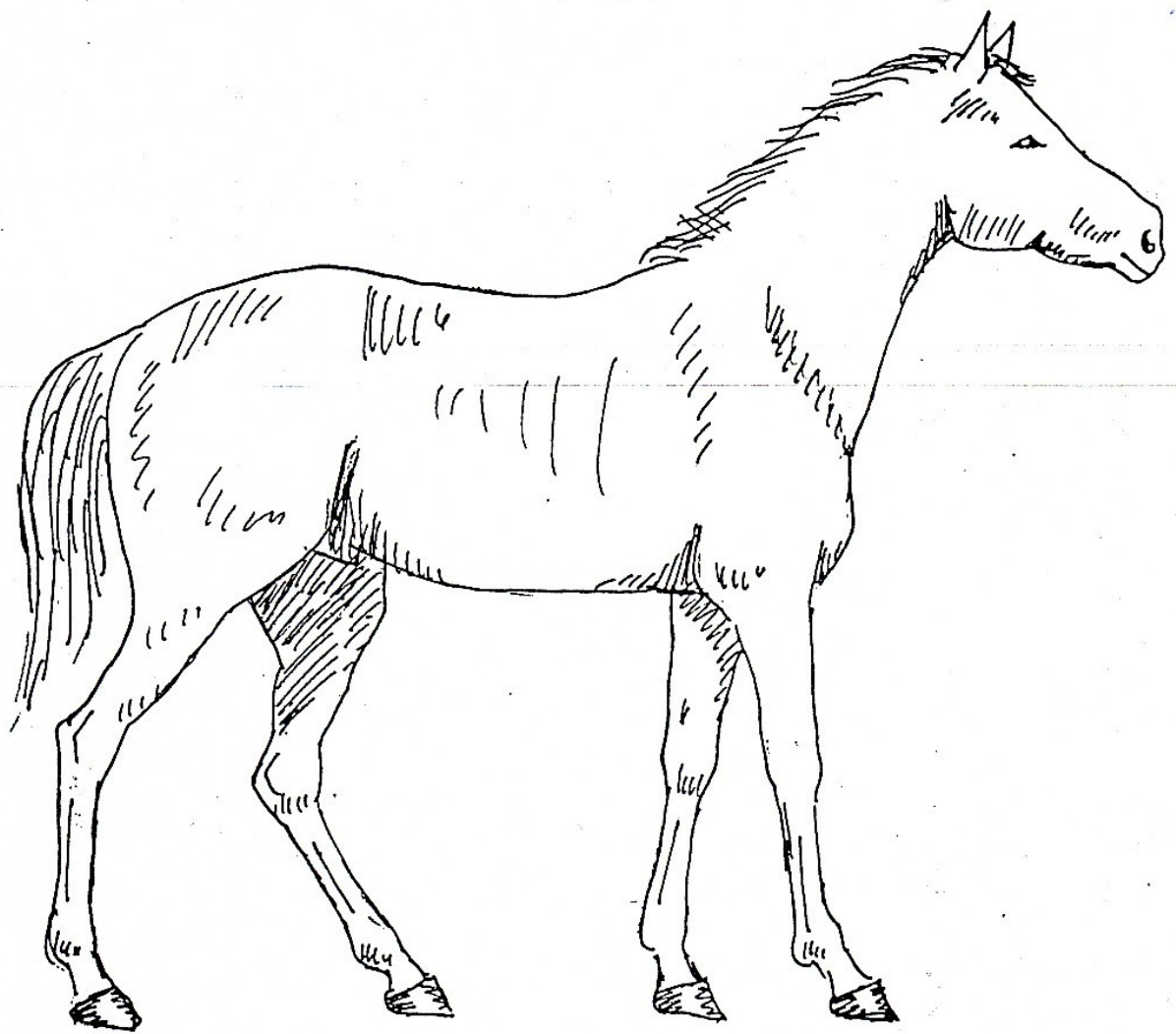
eksik olduğuna hayret etmemek icabeder. Diğer taraftan çeşitli kazılarda bulunan kemik bakiyelerinin evcil veya yabani ata ait oldukları kati olarak söylemekte de zorluklar vardır. Dilüviale, eski ve yeni taş devrine ait fosillerin azlığı ve bulunan bakiyelerin tip ve devirlerini tayin etmenin güçlüğü meseleyi büsbütün karıştırmaktadır.

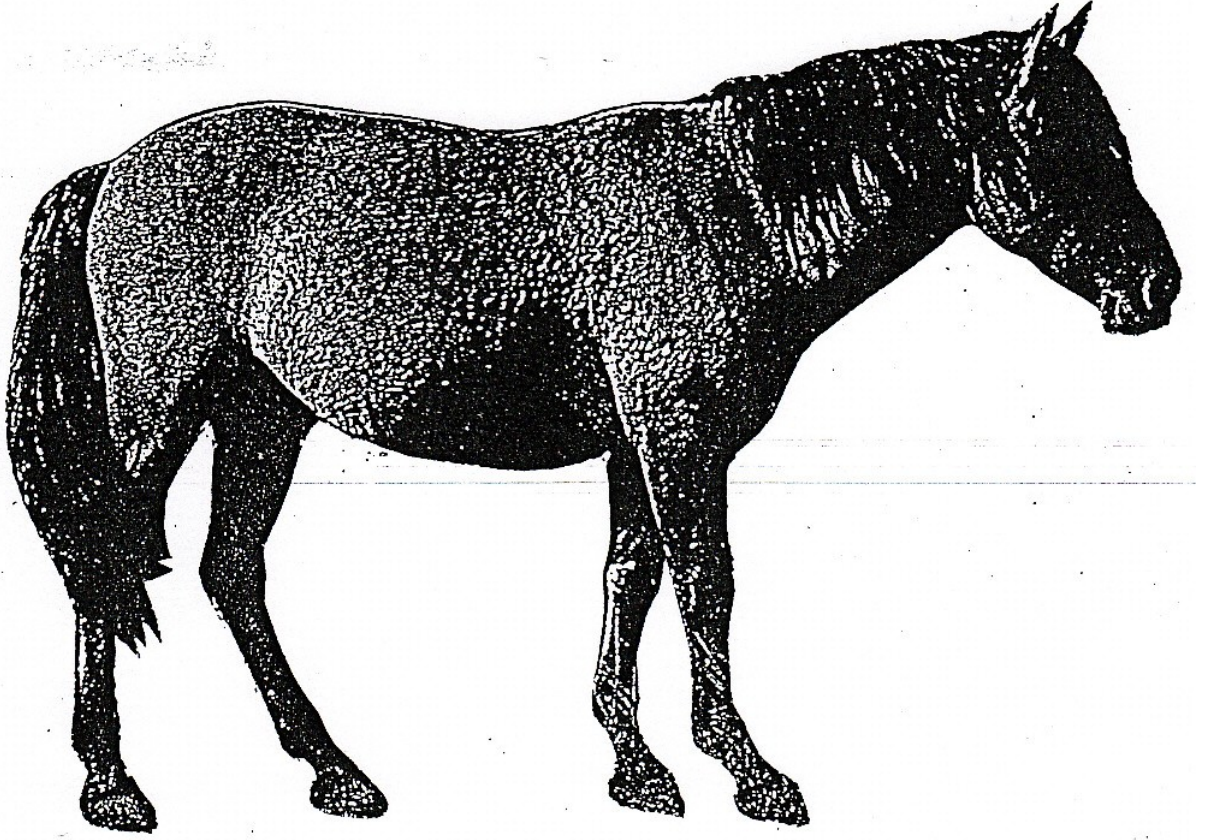
Przewalski Atı

(Horse Power isimli kitaptan alınmıştır)

Türk Moğal Kabilileri bu ata Muzin demekteydiler (Antalya bölgesinde bir yörügün kula donlu kemikli güçlü ve zaptedilmeyen atına "soyun Muzin'e mi çekti" dediğini duydum). Daha sonra Rus komutanı Przewalski bu atları 1881 yılında Gobi çölünde ve Moğol steplerinde gördü ve Avrupa ülkelere tanıttı ve bu atı Türkler dışında ilk gören kişi olduğu için bu komutanın ismine izafeten bu atlara "Przewalski" ismi verilmiştir.

Proto Tarpan

Atası Tarpan olan Konik Atının kula donluları seçilerek dikkatli melezlemeler ile yok olan Tarpan atının özellikleri ortaya çıkarılarak elde edilen Tarpan Atı. "Horse Breeds and Breeding" isimli kitaptan alınmıştır.

(Vahşi Tarpan Atı yok olmuştur. Ancak, daha sonra yapılan çalışmalar ile iki türlü Tarpan Atı elde edilmiştir. Birincisi Przewalski Atı ile kula donlu ponilerin melezlenmesinden elde edilmiştir. İkincisi ise Atası Tarpan olan Konik Atlarının kula donlu olanlarından seçilerek elde edilmiştir.

Türkler bu atlara Takya demektedir, daha sonra Ruslar Tarpan şeklinde telafuz ettiler. Şimdi bu atlara Tarpan Atı denilmektedir.

ATIN GEÇMİŞTEKİ ÖNEMİ

Geçmişte At bütün ülkeler için en önemli stratejik varlık idi. İyi ve yeterli sayıda atlara sahip olmayan ülkeler siyasi, ulaşım ve ekonomik alanlarda başarılı olamadıkları için özgürlüklerini kaybediyorlardı. Bu nedenle bütün ülkeler at yetiştiriciliğine çok önem veriyorlar ve atlar konusunda büyük çalışmalar yapıyorlardı. Bu çalışmalar neticesinde her amaca uygun at ırkları yetiştirildi. B.Hendricks'e göre bugün Dünya'da 394 adet At ırkı vardır. Dünya'da hiçbir hayvan At kadar sevilmemiş ve önemsenmemiştir. Çünkü bugüne kadar atın yerini hiçbir hayvan tutamamıştır. Çünkü, At sürati, gücü, beslenmesindeki kolaylık, beceri ve zekası ile her zaman üstün varlık olduğunu ispatlamıştır. Bu üstün vasıflı varlık tarımda, ulaşım, savaşta insanlara büyük hizmetler sunmuş ve insanların kurduğu medeniyetlerin gelişmesine vesile olmuştur. Avrupalılar 10.Asır'a kadar tarımı öküz ile yapıyorlardı. Bu tarihten sonra öküzden 2 kat güçlü ve 4 kat hızlı olan at ile tarım yapmaya başlayınca işlerini daha kısa zamanda yapmaya başladılar ve kendilerine boş zaman ayırabildiler. Bu boş zamanlarını da sanat, fikir ve bilim alanında değerlendirerek ilerlediler.

Türkler Atı ilk evcilleştiren millet olma şerefine nail olmuşlar ve Dünya'nın en büyük atçılık kültürünü yaratmışlardır. Türkler geniş otlaklara sahip oldukları için en çok ve en iyi atları beslemişlerdir. Avrupa'lılar, Türkler kadar çok ve kaliteli atlara sahip olmadıkları için Türkler'e daima yenilmişlerdir. "Jean Paul Roux'un yazdığı Türklerin Tarihi isimli Kitaba göre Türkler isteselerdi bütün Dünya'yı Fethedebilirlerdi. Ancak, onlar Atlarını besleyebilecek otlakların bulunmadığı ülkelere gitmediler".

2. Dünya'nın en iyi atlarını icabında savaşarak ve gasbederek kendi ülkelerine götürdüler.

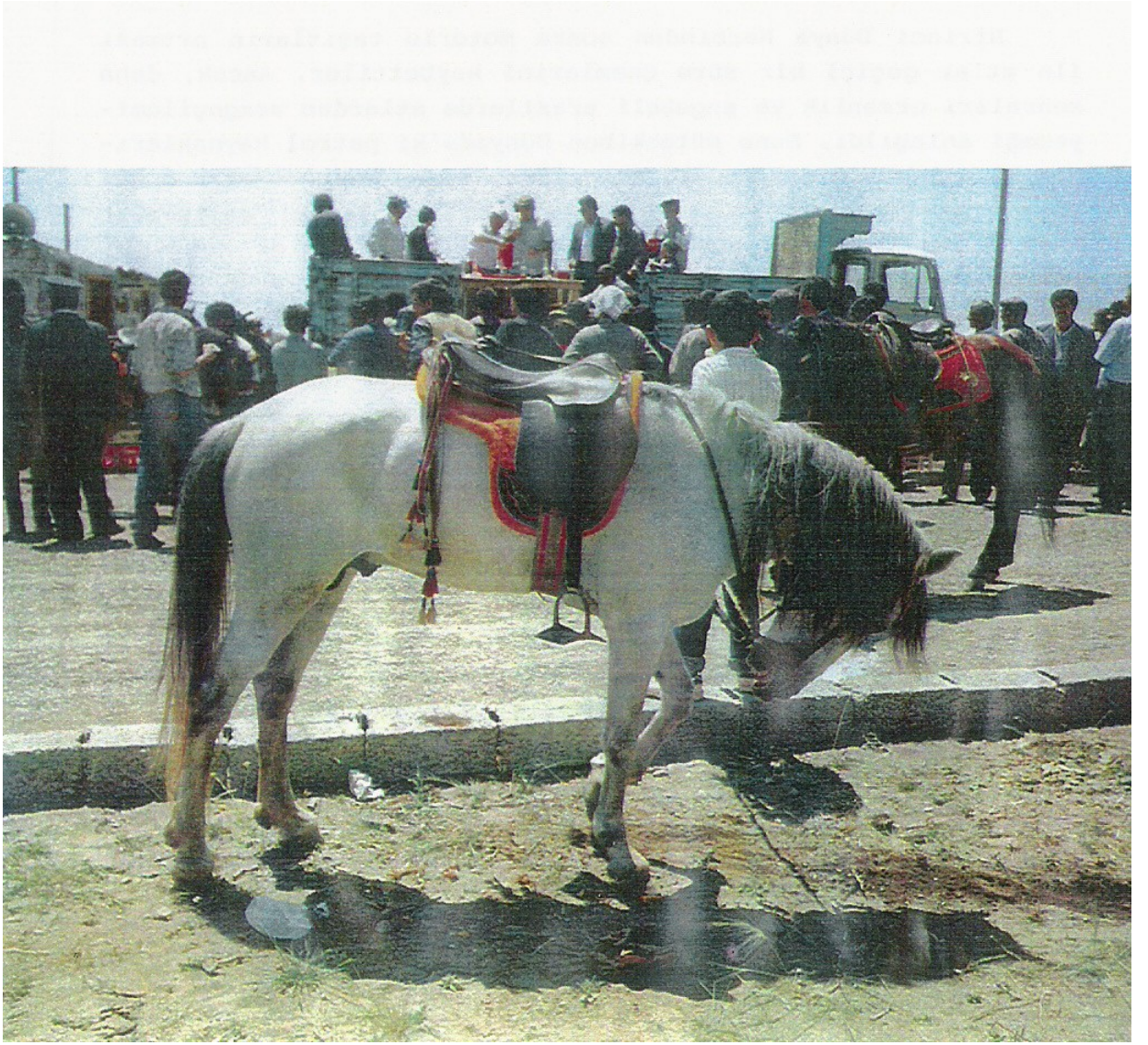
3. Avrupa'lılar çok büyük haralar ve teşkilatlar kurdular. Devlet atçılığı destekledi ve hala büyük bir önemle desteklemektedir (Türkiye ise atçılık konusunda bugün hala uyanamamış, maalesef ve maaselef devlet atçılığı desteklememektedir. Ben bu satırları yazarken büyük üzüntü duymaktayım. Türkiye'de atçılık bylemi olmalıydı? Atılığın önemini anlatmak için "Anadolu At Irklarını Yaşatma ve Geliştirme Derneği" isimli bir dernek kurduk. Devlet dahil hiçbir atçılık kuruluşu ve atıdan destek alamadığımız gibi, bir de yanlış anlaşıldığımız için kanadımızı kolumuzu kırdılar. Hani nerede cihana nam salmış yiğit ve milliyetçi Türk Atıları? Türk Atçılığının ne duruma düştüğünü görüp de eğer hala harekete gemiyorlarsa vebal altına kalacaklardır (köylü ise, yanlış propogandalar yüzünden atın lüzumsuz ve çağdışı olduğuna inandırılmıştır. "köylüye atın varmı? diye sorulduğu zaman atın nimetleri anlatılmadığı için utanarak atım var demektedir" oysa eskiden her Türk köylüsü at beslemekten gurur duyardı. Hem de dini bir duygu ile gurur duyarak atlarını severlerdi. Çünkü Kur-an'da ve hadislerde at beslemenin önemi ve sevapları yazılmıştır. Bu madde de son söz olarak, temennimiz, devletin yetkilileri, Avrupa atılığını incelesinler ve oralardaki gibi bir atçılık politikası izsinler. Devletimiz her konuda Avrupa'yı örnek alıyorda, neden Atçılık ta Avrupa'yı örnek almıyor?

4. Avrupalılar atçılığı halka mal edip yetiştiricilik dernekleri kurdular.

5. Atçılık ilmini ve kültürünü Türkler'den öğrenip kitaplara yazdılar.

6. Atçılık ilmini daha da geliştirmek için Üniversiteler ve Enstitüler kurdular.

Ve neticede işler tersine döndü. Eskiden en çok at sürüleri en kaliteli atlar, en çok atla ilgilenen kişiler ve en yüksek atçılık ilmi Türkler'de iken, şimdi batılılarda dır. şu anda atçılık konusunda Türkler'den daha ileri gitmişlerdir. Ancak, şimdi Türkiye'de de atçılığın önemi tekrar kavranmış olup, değerli atçılık otoritelerimizin gayretleri ile atçılık çalışmalarına hız verilmiştir.

Yayla Turizminden Görünüm
Fotoğraf:Ertuğrul GÜLEÇ

ATIN GELECEKTEKİ ÖNEMİ

Birinci Dünya Harbinden sonra motorlu taşıtların artması ile atlar geçici bir süre önemlerini kaybettiler. Ancak, daha sonraları ormanlık ve engebeli arazilerde atlardan vazgeçilemeyeceği anlaşıldı. Buna müteakiben Dünyada'ki petrol kaynaklarının 40 yıl sonra tükeneceği anlaşıldı. Bunun üzerine atın önemi tekrar kavrandı ve tekrar at ile ilgili bilimsel çalışmalar başlatıldı ve bu amaçla Üniversiteler, Enstitüler kuruldu. Atların geliştirilmesi ve çoğaltılması için batılılarca planlar geliştirildi. Bu nedenle biz Türklerinde bu tarz çalışmaları en kısa zamanda başlatmamız gerekir.

Yapılan araştırmalar neticesinde motorların 100 kg. yakıtın, 35 kg.'nı harekete çevirdiği halde, atlar 100 kg. otun 40 kg.'nı harekete çevirmekte ve üstelik motorlarda 100 kg. yakıttan geri kalan 65 kg. benzin havaya uçtuğu halde, atlarda 100 kg. otun geri kalan 60 kg.'ı zayi olmamakta gübre olmaktadır. Bu gübre de mantar yetiştiriciliğinde en iyi ham madde olmakta ve sadece mantar yetiştiriciliği dahi at yetiştirmeyi rantabl kılmaktadır. Yapılan tahminlere göre; 2040 yıllarında enerji üretiminin % 30'u at enerjisi ile karşılanacaktır. Bu nedenle Avrupalılar ata bu kadar önem vermektedirler. Avrupalılar ileride çoğaltacakları at sayılarına istinaden at etini kendi ülkelerinde yaşayan insanlara alıştırmışlar ve şu anda bütün Dünya'da at eti yenmektedir.

Dünya Ticaret Merkezi de At eti pazarlarını geliştirmek için planlar yapmıştır ve bu konuda önemli çalışmalar başlatmıştır.

Netice olarak gelecekte at, geçmişten daha fazla önem kazanacaktır ve Dünya'da sığır ve koyundan dahi fazla at yetiştirilecektir. Bunun neticesinde atçılık sanayisi gelişecek Dünya'da sektör bazında 1.sıraya çıkacaktır. Bu sanayi içinde başta atçılık eğitimi olmak üzere at eti üretimi ve pazarları, mantarcılık, at sütü üretimi ve pazarları, ayrıca at enerjisi konusunda büyük entegre tesisler kurulacak ve geliştirilecektir.

Yayla'da Öğle Molası
Fotoğraf:Ertuğrul GÜLEÇ

DÜNYA'DAKİ VAHŞİ AT YILKILARI (SÜRÜLERİ)

Dünya'daki birçok ülke ve bölgede vahşi at yolkıları vardır. Benim araştırıp bulabildiklerim aşağıda belirtilmiştir (diğer atgillerde listede belirtilmiştir).

1. Sable Adası Vahşi Atları (Kanada),
2. Namibya Vahşi Atı (Güney Afrika),
3. Avustralya Brumby Vahşi Atı,
4. Asya Vahşi Atları,
5. Amerika Mustang Vahşi Atları,
6. Arjantin Vahşi Atları,
7. Kuzey Afrika Vahşi Atları,
8. Przewalski Vahşi Atları,
9. Türkiye Vahşi Atları,
10. Türkiye Eşek Adası Vahşi Eşekleri,
11. Vahşi Onager Yolkıları,
12. Vahşi Kulan Yolkıları,
13. Vahşi Nubi Eşegi Yolkıları,
14. Welsh Mountain Yarı Vahşi Atı Yolkıları (İngiltere),
15. Connemara Yarı Vahşi Atı Yolkıları (İrlanda),
16. Vahşi Zebra Yolkıları (Afrika),
17. Dartmoor Yarı Vahşi Atı Yolkıları (İngiltere),
18. Exmoor Yarı Vahşi Atı Yolkıları (İngiltere),
(Grand National Şampiyonları Colonel ve Zeodene'de Exmoor Kanı var),
19. Dülmen Yarı Vahşi Atı Yolkıları (Almanya),
20. Dales Yarı Vahşi Atı Yolkıları (İngiltere),
21. Fell Yarı Vahşi Atı Yolkıları (İngiltere),
22. Highland Yarı Vahşi Yolkıları (İngiltere),
23. New Forest Yarı Vahşi Yolkıları (İngiltere),
24. Shetland Yarı Vahşi Yolkıları (İngiltere),
25. Icelandic Vahşi Atı (İzlanda),
26. Moğol Vahşi Atı (Orta Asya),
27. Tarpan Vahşi Atı Yolkıları (Polonya ve Rusya'da Vahşi olarak yaşıyor) bilim adamları inceliyor,
28. Yakut Vahşi Atları,
29. Camorgue Yarı Vahşi Atı (Fransa),
30. Kabartay Yarı Vahşi,
31. Uzunyayla Yarı Vahşi Atı.

Araştırma yapabildiğim bazı vahşi at yolkıları bölüm devamında anlatılmaktadır.

26. Moğol Vahşi Atı (Orta Asya),
27. Tarpan Vahşi Atı Yılkıları (Polonya ve Rusya'da Vahşi olarak yaşıyor) bilim adamları inceliyor,
28. Yakut Vahşi Atları,
29. Camorgue Yarı Vahşi Atı (Fransa),
30. Kabartay Yarı Vahşi,
31. Uzunyayla Yarı Vahşi Atı.

Araştırma yapabildiğim bazı vahşi at yılkıları bölüm devamında anlatılmaktadır.

- a. Amerika (Mustang) Vahşi Atı,
- b. Avustralya (Brumby) Vahşi Atı,
- c. Namibya Atı,
- d. Sable Adası Atı.

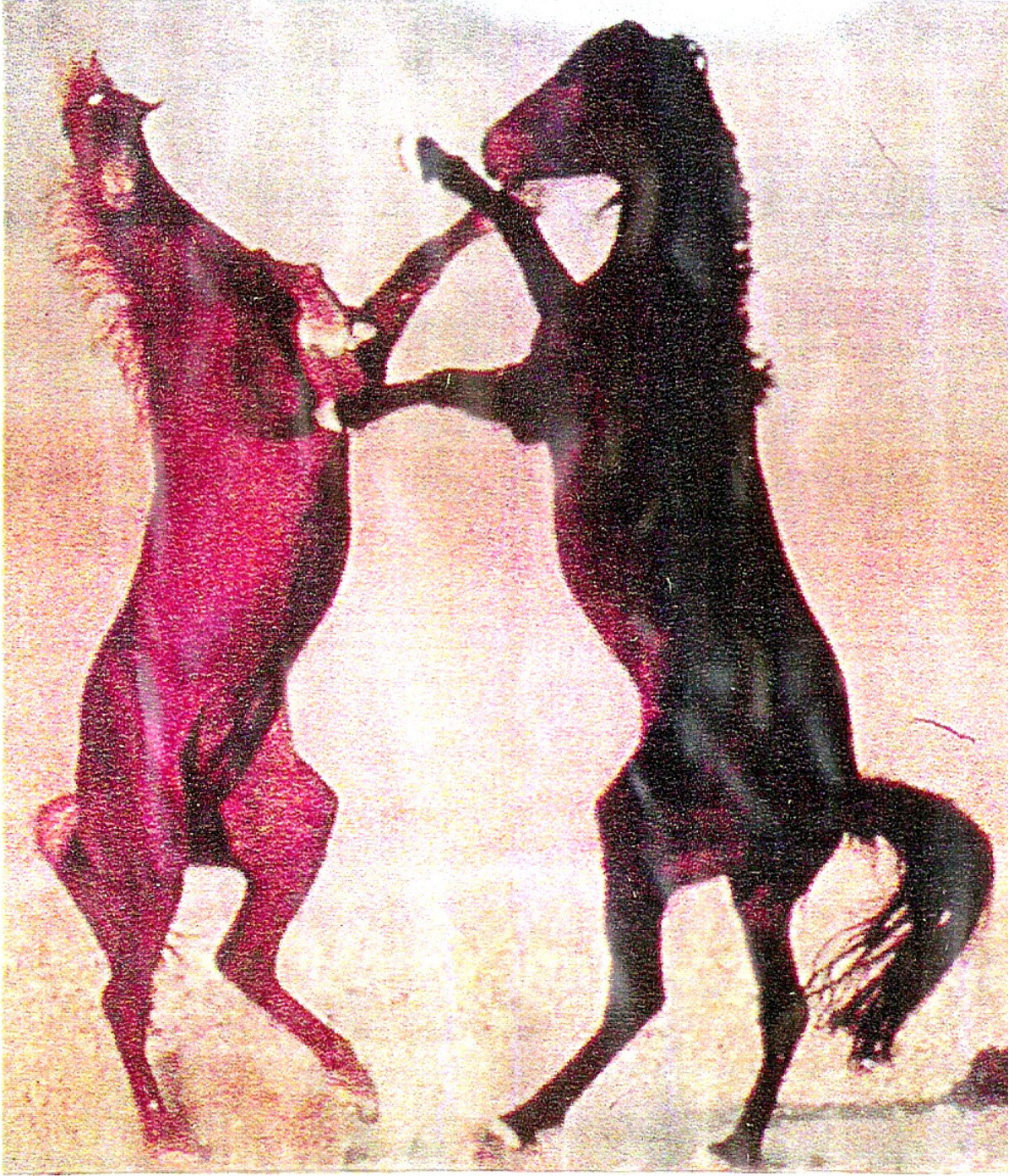
Benim tesbit edebildiğim vahşi at yılkıları bunlardır. Tabiki bunlardan başka da vahşi at yılkıları vardır.

Przewalski Vahşı Atları
“1001 Images of Horses” İsimli
Kitaptan Alınmıştır

AMERİKA MUSTANG VAHŞİ ATI

1900 yılları civarında Amerika Birleşik Devletlerinde, iki milyondan fazla vahşi at vardı. Bu atlar ya tutulup ehlileştirilerek kullanıldı, veya vurulup et fabrikalarına satıldı. Halk tarafından bu atlar öyle yağmalandı ki 1935 yılında iki milyondan, yüzellibin'e düştü. Bu durum bazı hayvan severler tarafından tepki ile karşılandı ve dernekler kurularak bu atları korumak için mücadeleye başlandı. 1971 yılında bu derneklerin gayreti ile konu devlete aksettirildi ve devlet 1971 yılında vahşi at ve vahşi eşekleri korumak için kanun çıkardı. Bu kanun'un yürütülmesi için görev Hazine İşletmesi Bakanlığı, Orman Bakanlığı ve Tarım Bakanlığına verildi. Devlet bu işe el attıktan sonra vahşi at ve vahşi eşek sayıları hızla arttı. Yörelerinde popülasyon limitini aşan vahşi atlar başka bölgelere nakledilerek oralarda da vahşi at kolonileri yaratıldı. Daha sonra yeteri kadar vahşi at popülasyonu sağlanınca bu limit sayısının üzerinde olan vahşi at ve vahşi eşekler bir merkezde toplanarak ve burada ehlileştirilerek atların bir adedi 125 \$ fiyatla, eşeklerin bir adedi 75 \$ fiyatla halka kullanma hayvanı olarak satıldı. Halk bu hayvanları kapış kapış aldı ve bilhassa tarım ve orman işlerinde kullandı. Amerikan devleti bu atların daha da üremesi ile tüketim fazlasını Fransa başta olmak üzere "At Eti" yiyen ülkelere satmıştır. Eğer biz de bu tip organizasyonlar yapabilirsek vahşi at sürülerimizi geliştirir, ekonomik hale getirebiliriz.

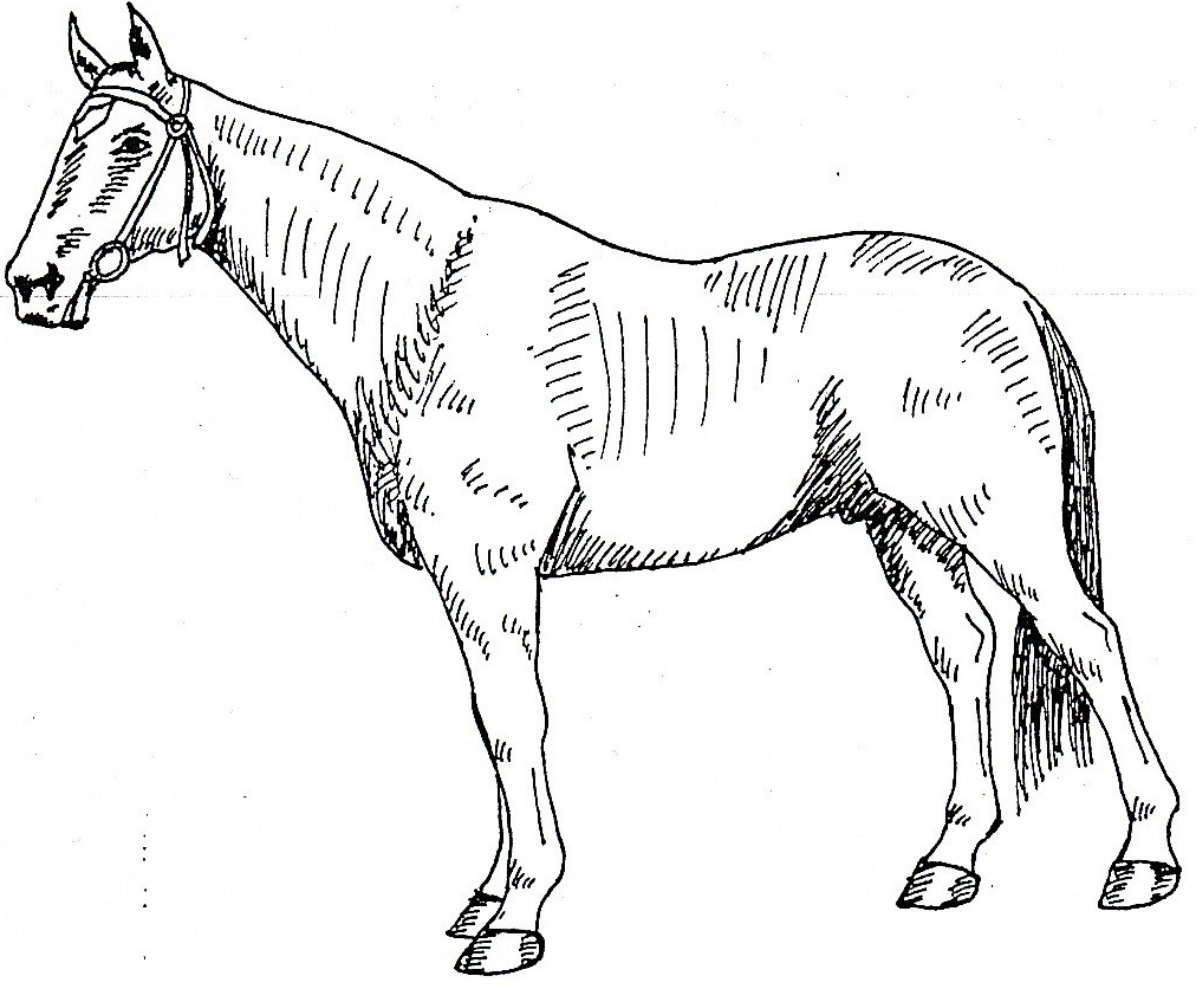
Amerika Mustang VahŖi Atları
Star Magazinden AlınmıŖtır.

AVUSTRALYA BRUMBY VAHŞİ ATI

Avustralya Brumby Vahşi Atı; Avustralya'daki evcil atların çöle kaçması ve vahşileşmesi ile meydana çıkmıştır. Bu atlar çeşitli ırklardan köken almasına rağmen daha çok Avustralya Waler ırkından köken almıştır. Genelde bu vahşi atlar Avustralya'da tarımın yapılmadığı çöl ve çölümsü arazilerde yaşamaktadır. Bu Brumby vahşi atları, Avustralya'da şu bölgelerde yaşamaktadırlar.

1. Kuzey Terribotry'nin kuzey bölümlerinde,
2. Orta Avustralya'daki Alice Spring civarında,
3. Avustralya'nın batı bölümünde ve Queensland'da.

Avustralya hükümeti eskiden bu atları korumaya almıştır ve neticede bu atlar çoğalarak üçyüz bin adede ulaşmıştır. Ancak, atların bu şekilde aşırı çoğalması Avustralya'daki bitki ve hayvan fauna'sına zarar vermiye başlayınca hükümet atların sayısının daha fazla artmasını limitlemiş ve fazla hayvanları kasaplık olarak at eti yiyen ülkelere pazarlamaya başlamış ve önemli bir döviz kaynağı yaratmıştır.

Avustralya Waler Atı
The Treasury of Horses isimli
Kitaptan Alınmıştır.

NAMİBYA VAHŞİ ATI

Namibya vahşi atları neredeyse 100 yılı aşkın bir süredir, Afrika'nın güneyindeki Namibya ülkesinin çöllerinde yaşamaktadırlar.

Namibya atı çöllerde susuzluk ve kıtlık içinde yaşamakta olup, Dünya'nın en dayanıklı atlarından biridir. Ünlü atçı Bonnie L.Hendricks'e göre bu atların soyu Ahal-Teke atı soyundan gelebilir. Yerli halk bu atları vurup etini satıyor ve tutup canlısını binek ve iş hayvanı olarak satıyorlardı. Neredeyse çok dayanıklı olan bu atların soyu yok olacak, çok önemli bir gen kaynağı kaybolacaktı. Ancak, son zamanlarda bu atlar için önemli miktarda Turistler gelince yerli halk bu atları vurmaktan ve yakalamaktan vazgeçti. Çünkü bu atlar nedeni ile meydana gelen turizm gelirleri yerli halk için vazgeçilmez bir kazanç kapısı olmuştur.

NAMİBYA VAHŞİ ATI

Namibya vahşi atları neredeyse 100 yılı aşkın bir süredir, Afrika'nın güneyindeki Namibya ülkesinin çöllerinde yaşamaktadırlar.

Namibya atı çöllerde susuzluk ve kıtlık içinde yaşamakta olup, Dünya'nın en dayanıklı atlarından biridir. Ünlü atçı Bonnie L.Hendricks'e göre bu atların soyu Ahal-Teke atı soyundan gelebilir. Yerli halk bu atları vurup etini satıyor ve tutup canısını binek ve iş hayvanı olarak satıyorlardı. Neredeyse çok dayanıklı olan bu atların soyu yok olacak, çok önemli bir gen kaynağı kaybolacaktı. Ancak, son zamanlarda bu atlar için önemli miktarda Turistler gelince yerli halk bu atları vurmaktan ve yakalamaktan vazgeçti. Çünkü bu atlar nedeni ile meydana gelen turizm gelirleri yerli halk için vazgeçilmez bir kazanç kapısı olmuştur.

Namibya atını incelemek için bilim adamları da buralara gelmektedir. Bilim adamları bu atların buradaki su kıtlığı ve yem kıtlığı içinde nasıl yaşadıklarını, ayrıca bu atların gündüzün müthiş sıcağına, akşamın ise müthiş soğuğuna ve bu kadar büyük sıcaklık farkına nasıl dayandıklarını incelemektedirler. Yine bu atların nereden geldiği bilim adamlarınca merak konusu olup, bu konuda bilim adamlarınca incelenmektedir.

Bilim adamları sayesinde ve halkın da bilinçlenmesi ile Namibya vahşi atları korumaya alınmıştır.

Namibya Vahşı Atları
Star Magazinden Alınmıştır.

SABLE ADASI VAHŞİ ATI

Kanada'nın 200 km. güneybatı açığında bulunan Sable adası Kanada'nın doğal parklarından biridir. Burada bulunan canlı hayvanlar ve bitki örtüsü Kanada hükümeti tarafından korumaya alınmıştır. Bu adada 400 adet'e yakın vahşi at yaşamakta olup, bu atlar da Kanada hükümeti tarafından korumaya alınmış olup, ayrıca burada bu atları incelemek için bir araştırma merkezi de kurulmuştur. Burada bu atların davranış koşulları, üremeleri, beslenmeleri, parazitleri ve genetik gelişmeleri incelenmektedir. Ayrıca, bu atların önemli bir gen havuzu olduğu kararına varılarak bu atların genleri başka atlarda kullanılmak üzere stoklanmaktadır. Yine bu atların yaşadığı Sable Adası doğal güzellikleri ile son günlerde turizme açılmış olup, önemli bir turizm merkezi olmaya adaydır. Bu atların kökenleri hakkında da araştırmalar yapılmakta olup, çeşitli teoriler vardır. Bazılarına göre bu atlar Nova Scotia Mikmek yerlileri tarafından buraya getirildiği söylenmekte, bazılarına göre ise Portekiz kaşifleri tarafından getirilmiştir.

Sable Adası yalçın kayalıklarla çevrili olduğu için ve aynı zamanda genelde sisli olduğu için ulaşım kıyından zor olmakla beraber, helikopterlerle ulaşım kolaydır.

Sable Adası Atları
Sabah Gazetesinden Alınmıştır.

DÜNYA'DAKİ VAHŞİ AT YILKILARININ ÖNEMİ

İnsan eli altında beslenen atlar zaman içinde dayanıklılıklarını, cesaretlerini ve doğal enerjilerini kaybetmektedirler. Oysa doğada vahşi olarak yaşayan atlar doğa ile mücadele ettiklerinden dayanıklılıklarını geliştirmektedirler. Bu nedenle eski Türkler atlarını zaman zaman vahşi atlar ile melezleyerek atlarının dayanıklılıklarını geliştirirlerdi. Bu nedenle vahşi at yatkınları o ülkenin atçılığı için çok önemlidir (örnek olarak İngiltere 9 ayrı vahşi at ırkını doğada vahşi olarak korumaktadır. Aynı zamanda bu atları evcil olarak da kullanmaktadır). Bütün Dünya'da ülkeler bu bilinç içinde vahşi at yatkınları yetiştirmekte ve bu atları önemle koruyarak bilimsel araştırmalar yapmaktadırlar. Bilhassa İngiltere bu konuda önemli çalışmalar yapmakta olup, dokuz ayrı bölgede bölge isimleri ile Connemara, Dales, Dartmoor, Exmoor, Fell, Highland, New Forest, Shetland ve Welsh vahşi atlarını özenle korumaktadırlar. Bu nedenle bu bilinç içinde vahşi atlarımızı korumamız gerekir.

Vahşi at yatkınlılarının korunması ile elde edilen faydalar;

1. Vahşi atlardaki dayanıklılık genlerinin diğer atlara transfer edilerek, evcil atlara dayanıklılık kazandırılması (örnek olarak İngiltere'deki 7 km.'lik manialı koşuların en büyüğü olan Grand National koşusunu kazanan şampiyonlardan Colonel ve Zeodene isimli atların kanında vahşi Exmoor atının kanı vardır).

2. Doğada masrafsız olarak at üretimi.

3. O yörenin iklimine en uygun at ırkı topluluğunun muhafaza edilmesi.

4. Vahşi at yatkınlılarını korumakla o yörenin doğasının da (ormanlık, meralık ve dağlık alanlar) korunması.

5. Vahşi doğa turizminin geliştirilmesi.

6. O ülkede at sevgisinin geliştirilmesi.

7. Atlı doğa turizmi için bu dayanıklı atların en uygun olması.

4. Vahşı at ylklarını korumakla o yörenin doğasının da (ormanlık, meralık ve dağlık alanlar) korunması.

5. Vahşı doğa turizminin geliştirilmesi.

6. O ülkede at sevgisinin geliştirilmesi.

7. Atlı doğa turizmi için bu dayanıklı atların en uygun olması.

Camargue Vahşı Atları
“1001 Images of Horses” İsimli
Kitaptan Alınmıştır.

TÜRKİYE'DEKİ VAHŞİ AT YILKILARININ
BULUNDUĞU YERLER

1. Manisa Sipil Dağı vahşi at yolkıları.
2. Düzce Efteni Gölü vahşi at yolkıları.
3. Terme Deniz kenarı meraları yarı vahşi at yolkıları.
4. Çarşamba ovası yarı vahşi at yolkıları.
5. Aydın Dikili Yarımadası vahşi at yolkıları.
6. Tekirdağ Kazdağı vahşi at yolkıları (burada vahşi sığır sürüleri de var).
7. Fethiye ormanları vahşi at yolkıları (burada vahşi manda sürüleri de var).
8. Sinop ve Ayancık dağları vahşi at yolkıları.
9. Uşak Murat Dağı vahşi at yolkıları.
10. Kayseri Hacılar vahşi at yolkıları.
11. Afyon Sandıklı Sorgun beldesi kocayayla mevki vahşi at yolkıları.
12. Afyon Emirdağı kazası, Emirdede yaylası vahşi at yolkıları (bilhassa buradaki atların Germiyanolu Türkmenlerinden kalan Türkmen atları olduğu tahmin edilmektedir. Bu atlar diğer vahşi yolkıdaki atlara göre farklı ve iridir. Bazı tahminlere göre bu atların çok kıymetli olduğu İngiliz atlarını bile kısa mesafede geçebileceği söylenmektedir.
13. Bolu Seben yaylası vahşi at yolkıları.
14. Niğde Bolkar dağları meydan köyü vahşi at yolkıları.
15. Erciyes vahşi atı yolkıları.
16. Uzunyayla vahşi at yolkıları.

çok kıymetli olduğu İngiliz atlarını bile kısa mesafede geçebileceği söylenmektedir.

13. Bolu Seben yaylası vahşi at ystkıları.

14. Niğde Bolkar dağları meydan köyü vahşi at ystkıları.

15. Erciyes vahşi atı ystkıları.

16. Uzunyayla vahşi at ystkıları.

17. Kars Göle vahşi at ystkıları.

18. İzmir civarındaki Eşek Adasındaki vahşi eşek ystkıları.

Bunların dışında daha birçok yörede vahşi at ystkılarının olduğunu tahmin etmekteyiz. Ancak, diğer ystkılar araştırma ile ortaya çıkabilecektir. İnşallah devletimiz bu konuya el atarsa maddiyat nedeniyle derneğimizin araştıramadıklarını devletimiz tüm Türkiye'yi tarayarak araştırır.

Bizim tahminlerimize göre Türkiye'de en çok yüzbin, en az elli bin vahşi at vardır ki bu da çok büyük bir potansiyel olup, bu vahşi atlar Türkiye'nin en önemli hazinelerinden biridir.

Bütün dünya'da tüm yaban hayvanları korumaya alınmıştır. Hatta her yıl 5 Ekim tarihi hayvanları koruma günü ilan edilmiştir. Dileriz, devletimizde tüm yaban hayvanlarını koruduğu gibi vahşi at ystkılarımızı da korur.

Afyon-Sandıklı-Sorgun Beldesi
Koca Yayla'da Yılık (Yabani) Atlar
Fotoğraf: Mehmet BAKIRCI

Emirdağ-Emirdede Yaylasında
Yabani Atlar
Fotoğraf:Mehmet BAKIRCI

ERCİYES VAHŞİ ATI

Erciyes vahşi atı, Türkiye'de korumaya alınmış ilk ve tek vahşi at yilkısıdır. Bu at yilkısının korunmaya alınması da Kayseri Hayvanları Koruma Derneğinin gayretleri ile olmuştur. İnşaallah diğer vahşi at yilkılarımız da Erciyes Vahşi Atı gibi korumaya alınır.

Erciyes vahşi atı daha önceleri göçebelerin yayla dönüşü dağlarda bıraktıkları atlardan türüyerek vahşileşmişlerdir. Bu atların varlığını Kayseri Hayvanları Koruma Derneği ortaya çıkarmıştır. Kayseri Hayvanları Koruma Derneği yörenin atlar ile ilgili Milli Park haline getirilmesi ve buranın yeterince tanıtılarak turizme açılması için yetkili mercilere müracaat etmiştir. Daha sonra Dünya Hayvanları Koruma Derneği konuyla ilgilenmiştir. Dünya Hayvanları Koruma Derneği 2.Başkanı Prof.Gerry DORRESTEIN Erciyes Dağı'nın Aksuyurdu Yaylasında yaşayan bu yaban atlarını incelemiştir. Prof.Gerry DORRESTEIN atların bu yükseklikte yaşamalarının mucize olduğunu belirterek, bir süre önce Bursa Uludağ Üniversitesinde kurulan Vahşi At Yaşam Araştırma Merkezi denetiminde, sayıları 150 adet'i bulan bu atların korumaya ve araştırılmaya alınmasına ön ayak olmuştur.

TÜRKİYE'DEKİ VAHŞİ AT YILKILARININ OLUŞMASI

Eskiden Türkiye'de çiftçiler, hayvanlarına kış için hazırlık yaparlardı arpa, burçak, yulaf ve fiğ gibi hububatların yanında ot ve saman depolarlardı. Eğer kış için yeterli stokları yoksa çiftçiler bakamayacağı hayvanları dışarı salardı. Bu salınan hayvanlar da atlar olurdu. Çünkü kışın dışarıda yani vahşi doğada atlar yaşayabildiği halde diğer evcil hayvanların kışın doğada yaşama şansları çok azdır (bazen sığır ve mandaların kışı fazla sert geçmeyen ve fazla vahşi olmayan doğada yaşayabildiği görülmüş, ancak atlara göre yaşama şansları çok düşüktür).

Bunun da sebebi şunlardır.

1. Atlar dişleri ile ağaç kabuklarını ve çalıları koparıp yiyebildiği halde, sığırların üst çenelerinde kesici dişleri olmadığı için bunu yapamaz.
2. Atlar ön ayakları ile karları kazıp kar altındaki bitki artıklarını yiyebildiği halde, sığırlar bunu yapamaz.
3. Atlar süratli olduğu için su kaynaklarına daha çabuk ulaşabilirler.
4. Atlar kurtlara karşı bir çember yaparak yavrularını korurlar ve aygırlar da bu çember etrafında kurtlara kaplan gibi saldırırlar. Bu nedenle kurtlar, atlara çok zayıf ve hasta olmadıkları takdirde birşey yapamazlar. Oysa, sığırlar bunu kolay kolay yapamazlar.
5. Atlar daha büyük yırtıcılardan olan ayılara karşı da çok süratli olduğu için bu büyük yırtıcılara karşı mağlup olmazlar.
6. Bir de çiftçilerce atların doğaya salınması tercih edilir. Çünkü, bir miktar telefe rağmen doğaya salınan at ahırda kalan attan daha dayanıklı olur (artık bu bir tercih meselesidir ya bir miktar kaybı göze alacak atları dışarı salacak veya yem stoku yapıp atlara ahırda bakacak).

Bu nedenle yem kıtlığında atlar mecburen kışın doğaya salınır ve bu atlar kışın doğa ile mücadele ederek yaşama şansını çoğunlukla elde ederler. Bazen çok düşkün olurlarsa

5. Atlar daha büyük yırtıcılardan olan ayılara karşı da çok süratli olduğu için bu büyük yırtıcılara karşı mağlup olmazlar.
6. Bir de çiftçilerce atların doğaya salınması tercih edilir. Çünkü, bir miktar telefeye rağmen doğaya salınan at ahırda kalan attan daha dayanıklı olur (artık bu bir tercih meselesidir ya bir miktar kaybı göze alacak atları dışarı salacak veya yem stoku yapıp atlara ahırda bakacak).

Bu nedenle yem kıtlığında atlar mecburen kışın doğaya salınır ve bu atlar kışın doğa ile mücadele ederek yaşama şansını çoğunlukla elde ederler. Bazen çok düşkün olurlarsa sahipleri tarafından yardım edilir. Kışı atlatan atlar bahar ayında sahipleri tarafından tutularak işe koşulur. Ancak, bunlardan bazıları kaçar ve insanların ulaşamadıkları yerlere giderek vahşileşirler veya sahiplerinin ihtiyaç duymadığı ve yakalamadıkları atlar da zamanla vahşileşerek insanlardan uzaklaşır.

İşte Türkiye'deki atlar bu şekilde vahşileşmişlerdir.

Birbiri İle Boğuşan
Vahşi Atlar
Star Magazinden Alınmıştır.

Kayseri-Hacılar Sarıgöl Yaylası

Atlı Doğa Gezisi

Fotograf: Mehmet BAKIRCI

TÜRKİYE'DEKİ VAHŞİ AT YILKILARININ ÖNEMİ

Bütün dünya'da vahşi at yolkılarının öneme istinaden, büyük çalışmalar yapılmaktadır. Daha önceki bölümlerde bu konulardan bahsetmiştim. Türkiye'deki vahşi at yolkıları da Türkiye için önemli ve çok önemli bir doğal hazinedir. Bu yolkıların önemini aşağıdaki maddeler ile özetleyebiliriz:

1. Türkiye'deki vahşi yolkılar, öz Türk atı tipleri ve ırklarıdır. Halk elinde kalmayan bazı ırklarımız doğa'da vahşi halde bulunmaktadır. Bu nedenle bu gen kaynakları hem Türkiye ve hem de Dünya için önemlidir.
2. Vahşi at yolkılarımız Türkiye şartlarına adapte olmuş, son derece dayanıklı, güçlü her yönden halkın ihtiyaçlarına cevap verecek gen kaynaklarına sahiptir.
3. Vahşi atlarımız hiç masrafsız ve aynı zamanda hemen hemen tarıma uygun olmayan alanlarda yetismekte olup, bu tarıma uygun olmayan alanlar böylece değerlendirilmektedir.
4. Bu vahşi at yolkıların korunması ile de dolaylı olarak bu bölgelerdeki hayvan ve bitki faunası dolayısı ile doğada korunacaktır.
5. Eğer vahşi at yolkılarımızı çoğaltabilirsek ve buradaki at üretimlerini de denetleyebilirsek, buralar halkımız için bir at üretim merkezleri haline gelir.
6. Bu atlar çok dayanıklı oldukları için ileride geliştirilecek Atlı Doğa Turizminde bu atlar başarı ile kullanılabilir.
7. Vahşi at yolkılarımızın bulunduğu alanlar doğa turizmi merkezleri haline gelebilir.
8. Bu vahşi at yolkıları ileride geliştirilecek ve çoğaltılacak Türk Atları için, iklim uygunluk yönünden temel materyal olabilir.
9. Vahşi at yolkıları turizm konusunda yapılacak araştırmalar ve yapılacak belgeseller, halkın at sevgisinin geliştirilmesinde önem rol oynayabilir.

6. Bu atlar çok dayanıklı oldukları için ileride geliştirilecek Atlı Doğa Turizminde bu atlar başarı ile kullanılabilir.
7. Vahşi at yolkılarımızın bulunduğu alanlar doğa turizmi merkezleri haline gelebilir.
8. Bu vahşi at yolkıları ileride geliştirilecek ve çoğaltılacak Türk Atları için, iklimine uygunluk yönünden temel materyal olabilir.
9. Vahşi at yolkıları turizmi konusunda yapılacak araştırmalar ve yapılacak belgeseller, halkın at sevgisinin geliştirilmesinde önem rol oynayabilir.
10. Vahşi at yolkılarının bulunduğu bölgelerde kurulacak araştırma merkezleri ile atçılık bilimimiz geliştirilebilir.

Niğde-Bolkar Dağları'nda
Doğaya Salınmış Yarı Vahşi Atlar.
Fotoğraf: Mehmet BAKIRCI

TÜRKİYE'DEKİ VAHŞİ AT YILKILARININ KORUNMASI

Bütün Dünya'daki vahşi at yatkıları devletler tarafından korunmaktadır. Bu nedenle Türkiye'de vahşi at yatkılarının devlet tarafından korunması gerekmektedir. Çünkü özel sektör henüz bu işin önemini kavrayacak bilinçte değildir. Ayrıca bilincinde olsa dahi bu yatırım kısa vadede kar getirmeyeceği için muhakkak devletin bu işe el atması gerekmektedir. İleride çeşitli teşvik ve propogandalar ile halk bilinçlendirilir ve bu çalışmalar karlı hale geçerse o zaman bu vahşi at yatkılarının yetiştirilmesi özelleştirilebilir.

Amerika Birleşik Devletlerinin vahşi at yatkıları konusundaki çalışmaları bence çok iyi düşünülmüş bir model olup, bunu Türkiye şartlarına adapte edip uygulamada yarar vardır.

Bu nedenle Amerika Birleşik Devletlerinin yaptığı gibi Türkiye'nin de vahşi at yatkılarını korumak için kanunlar çıkartması ve Amerika Birleşik Devletlerinde yapıla projelere benzer projeler yaptırılarak devletin bu projeleri ilgili bakanlıklara ve mercilere uygulama talimatı vermesi başarıya gidecek önemli merhale olacaktır.

Vahşı Atlardan Bir Görünüm.

TÜRKİYE'DE VAHŞİ AT YILKILARINI
KORUYABİLECEK KURULUŞLAR

1. Kayseri Hayvanları Koruma Derneği.
2. Bursa Uludağ Üniversitesi Vahşi Yaşam Araştırma Merkezi.
3. Dünya Hayvanları Koruma Derneği 2.Başkanı Prof.Gerry DORRESTEIN.
4. Anadolu At Irklarını Yaşatma ve Geliştirme Derneği.
5. Çeşitli Atçılık Dernekleri.
6. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı.
7. Doğal Hayatı koruma Derneği
P.K. 18 - Bebek, 80810 - İSTANBUL
Tel.: (0.212) 281 03 21
Faks: (0.212) 279 55 44
8. Orman Bakanlığı Milli Parklar ve Av-Yaban Hayatı Genel Müdürlüğü.
9. Centre Naturopa, Conseil de L'Europe
BP 431 R 6, F-67006 Strasbourg Cedex
10. Türkiye Tabiatını Koruma Derneği
Menekşe Sokak No: 29/4
06440 - Kızılay / ANKARA
11. Türsab (Türkiye Seyahat Acentaları Birliği)
Tel.: (0.312) 222 04 74
Ayten Sokak No: 33
Tandoğan - ANKARA
12. Turizm Bakanlığı Yatırımlar Genel Müdürlüğü
13. Türkiye Jokey Kulübü
14. Birleşmiş Milletler Dünya Gıda Teşkilatı (WHO)

15. TEMA Vakfı (Türkiye Erozyonla Mücadele, Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı)

11. Türsab (Türkiye Seyahat Acentaları Birliği)
Tel.: (0.312) 222 04 74
Ayten Sokak No: 33
Tandoğan - ANKARA
12. Turizm Bakanlığı Yatırımlar Genel Müdürlüğü
13. Türkiye Jokey Kulübü
14. Birleğmiş Milletler Dünya Gıda Teşkilatı (WHO)
15. TEMA Vakfı (Türkiye Erozyonla Mücadele, Ağağlandırma ve
Doğal Varlıkları Koruma Vakfı)
Tel.: (0.212) 281 10 27 - 268 09 85
Çayır Çimen Sokağı A/2 Blok-D
Emlak Kredi Blokları
80620 Levent / İSTANBUL
16. Dünya Vahşi Hayatı Koruma Fonu

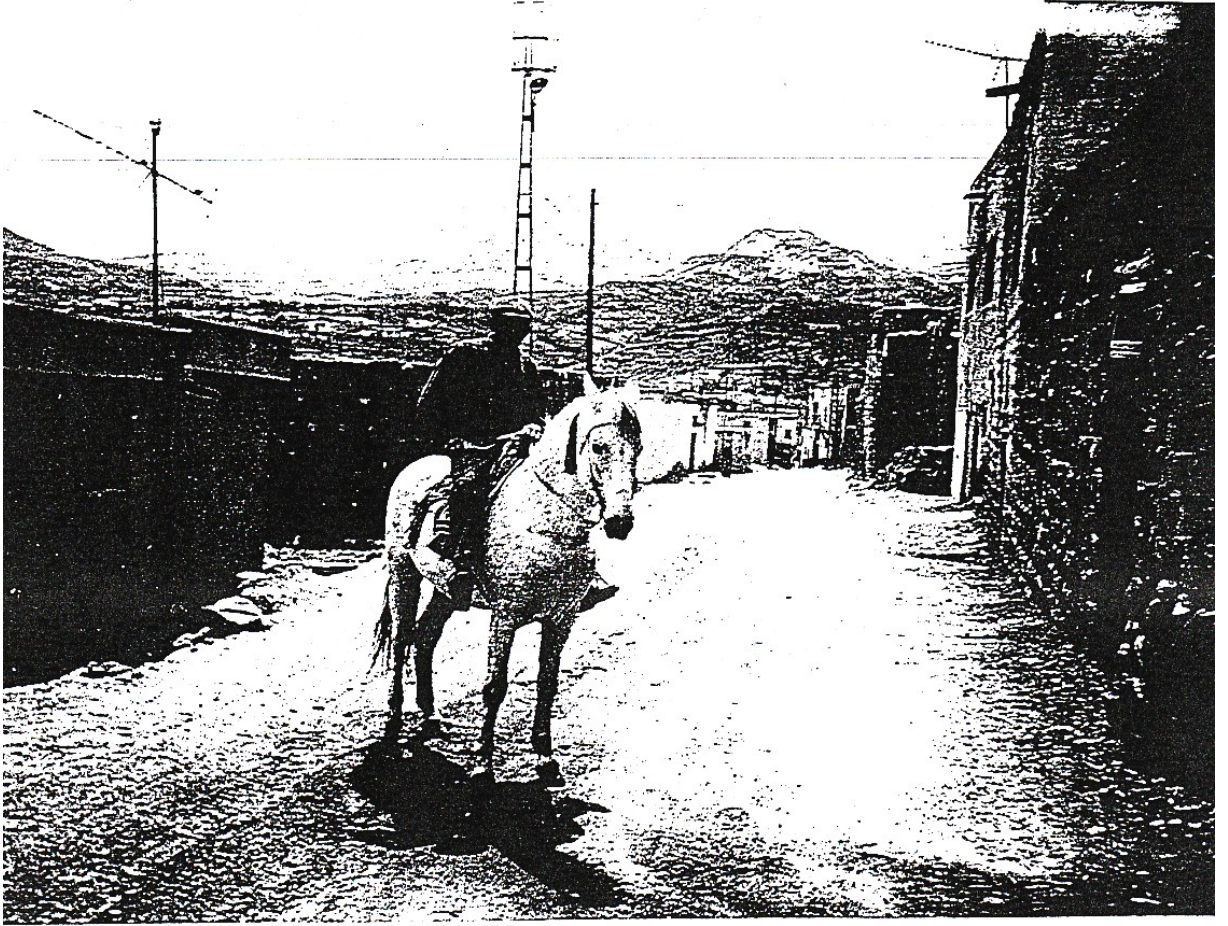
Kayseri-Hacılar
Atlı Doğa Gezisi
Fotograf: Mehmet BAKIRCI

TÜRKİYE'DEKİ VAHŞİ AT YILKILARINI
HEM KORUYUP, HEM NASIL
EKONOMİK HALE GETİRİRİZ

Bu konda yapılacak en pratik yol bir atçılık heyeti kurulup, bilhassa Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere, Avustralya, Fransa ve Almanya'ya gönderilerek onların uygulamalarını incelemektir ve bu incelemeler neticesinde yapılacak projeleri Türkiye'de uygulamaktır.

Genel olarak yapılan iş, daha önceki bölümlerde de belirtildiği gibi;

Vahşi at yolkılarının bulunduğu alanları korumaya alıp, bu bölgelerde üretim ve araştırma merkezleri kurarak burada atları üretip halka satmak veya dış ülkelere kasaplık olarak göndermek. Bu arada turizm faaliyetlerini desteklemek ve yine atların genlerini stoklayarak Dünya pazarlarına sunmak. Bunlardan başka yapılacak tesisler ile Atlı Doğa Turizmini de destekleyerek Vahşi At Yolkılarını hem koruyup, hem ekonomik hale getirebiliriz.

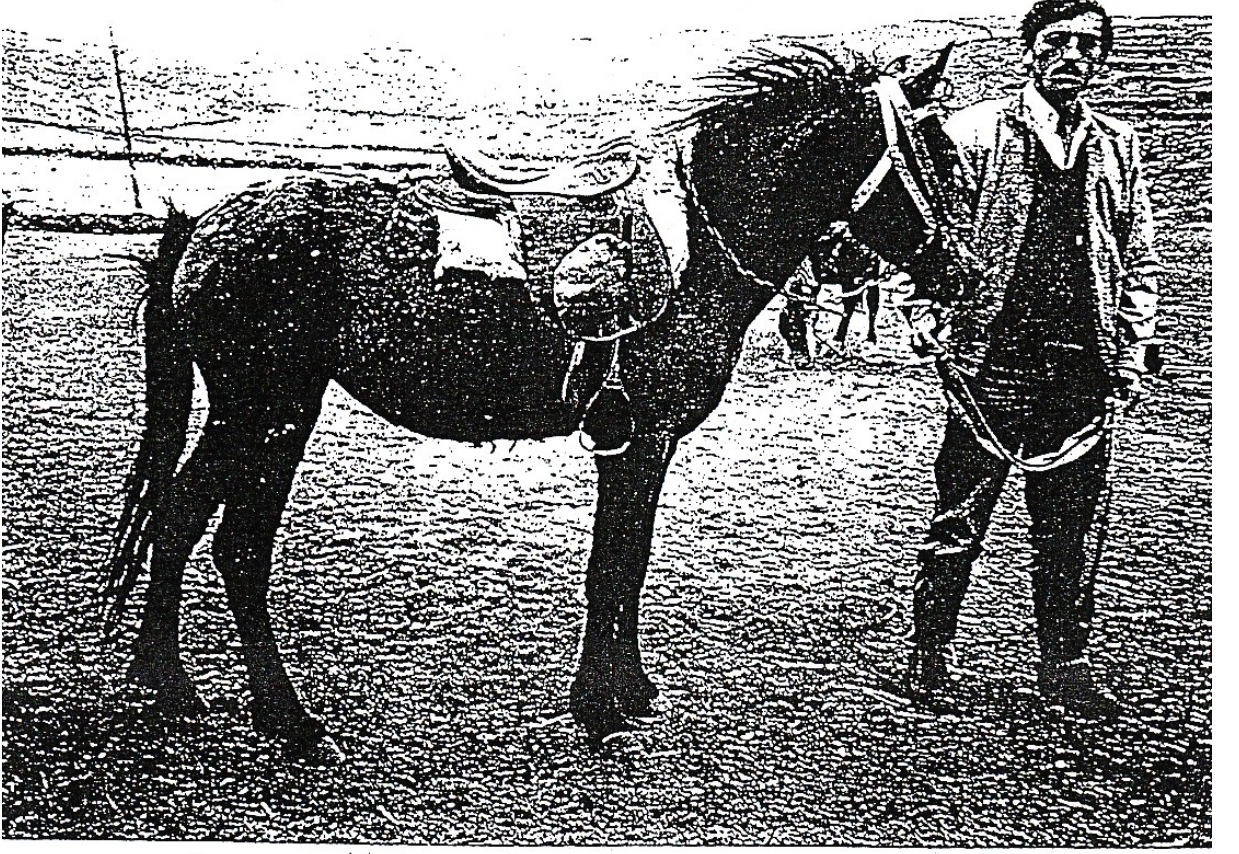
Kayseri-Hacılar'dan Erciyes'in görünümü
Atlı Doğa Gezisine Katılan Atlardan birisi
Fotograf: Mehmet BAKIRCI

VAHŞİ AT YILKILARINDA KULLANILAN HARTUN ALETİ

Uşak İl Cirit Temsilcisi Veteriner Hekim Sayın Yaşar YANIK'a göre eskiden atlar ılgı halinde dağlarda, yaylalarda yarı vahşi beslenir, baharda tutulur işte kullanılır tekrar dağa salınırdı. Bu vahşi sürü bazen aç kaldıkları zaman yayla-ya, köye, mezraya iner, harmanı ve zahire cuvallarını parçalar yerlerdi. Aygırların cesareti kırılmazdı. Atları vursalar bile çok oldukları için atları durduramazlardı. Ayrıca, atları da vurmak istemezlerdi. Bu durumda köylüler Hartun isminde tefe benzeyen bir alet kullanırlardı ve bu aleti çaldıkları zaman atlar harmana yaklaşamaz ve talan edemezlerdi. Daha sonra batıl-lılar bu aleti bizden öğrendiler ve onlarda bu aleti vahşi at yolkılarının sevk ve idaresinde kullandılar. Hatta İngiltere'de bunu bazı gizli güçler kullanarak, at yarışlarında farkettil-medey yarışını kazanmak üzere olan ata uzaktan uygulayarak, atı ürkütüp yarışın seyrini değiştirdiler. Ancak, daha sonra polis bu olayı keşfederek suçluları yakaladı.

VAHŞİ AT YILKILARINDA
KULLANILAN HARTUN ALETİ

Uşak İl Cirit Temsilcisi Veteriner Hekim Sayın Yaşar YANIK'a göre eskiden atlar ılgı halinde dağlarda, yaylalarda yarı vahşi beslenir, baharda tutulur işte kullanılır tekrar dağa salınırdı. Bu vahşi sürü bazen aç kaldıkları zaman yayla-ya, köye, mezraya iner, harmanı ve zahire cuvallarını parçalar yerlerdi. Aygırların cesareti kırılmaz dı. Atları vursalar bile çok oldukları için atları durduramazlardı. Ayrıca, atları da vurmak istemezlerdi. Bu durumda köylüler Hartun isminde tefe benzeyen bir alet kullanırlardı ve bu aleti çaldıkları zaman atlar harmana yaklaşamaz ve talan edemezlerdi. Daha sonra batılılar bu aleti bizden öğrendiler ve onlarda bu aleti vahşi at yilkılarının sevk ve idaresinde kullandılar. Hatta İngiltere'de bunu bazı gizli güçler kullanarak, at yarışlarında farkettilmeden yarış kazanmak üzere olan ata uzaktan uygulayarak, atı Ürkütüp yarışın seyrini değiştirdiler. Ancak, daha sonra polis bu olayı keşfederek suçluları yakaladı.

Kayseri-Hacılar Atlı Doğa Gezisi
Fotograf: Mehmet BAKIRCI

Bütün Dünya'da Atlı Doğa Turizmi, Turizmin önemli bir kolu olmuştur. Amerikalılar ve İngilizler. Atlı Doğa Turizmine The Country Side on Horseback veya Cross Country demektedirler.

Son zamanlarda Atlı Doğa Turizmi Dünya'da büyük aşama kaydetmiştir. Bilhassa İngiltere, Almanya, Fransa, İspanya, İtalya ve Amerika Birleşik Devletlerinde Turizm Şirketleri Atlı Doğa Turizmi ile ilgili mecmua, mağazin ve dergiler yayınlamaktadır. Bu dergilerde izlediğime göre, Avrupa'daki Atlı Doğa Turizminde dağlık yörelere en uygun sert tırnaklı, Anadolu Atı olduğu ifade edilmektedir. Bu nedenle atlarımızın kıymetini bilelim.

Türkiye'de de Atlı Doğa Turizmi başlamış olup, halen 10-15 Şirket ve Otel İşletmeleri bu Atlı Doğa Turizmini organize etmektedirler. Gelecekte bu atlı doğa turizminin çığ gibi büyüyeceğini tahmin etmekteyim. Turizm Bakanlığı da bu konuda önemli çalışmalar yapmaktadır. Basından edindiğim bilgilerde Daday'da ve Nevşehir'in Avanos ilçesinde Atlı Doğa Turizmi şirketleri başarılı organizasyonlar yapmaktadırlar. Türkiye'deki bu şirketler Atlı Doğa Turizminde Anadolu Atlarını kullanmaktadır. Bu atlar hem dayanıklı olmakta ve değişik bir ırk olduğu için Avrupa'lı turistlerin ilgilerini çekmekte olup, bu atları satın alarak kendi memleketlerine götürmektedirler. Böylece Anadolu At ırklarımız değerlenmeye başlamıştır. Bunun üzerine bazı şirketler Atlı Doğa Turizmi için kullandıkları Anadolu ırkı atları zaten 30-35 adet civarında olduğu için bu atları hem atlı doğa turizmi için kullanmayı, hem de üretmeyi planlamış olup, bu tesislerini uygulamalı Hara (at yetiştirme çiftliği) haline dönüştürmeye başlamışlardır. Hatta bazı şirketler Tarım Bakanlığına başvurarak atların soy kütüğünün tutulması ve haralarının tescil ve teşvik edilmesini istemişlerdir.

Bu arada Turizm Bakanlığı Atlı Doğa Turizmini teşvik etmek için bir kaç yerde Atlı Doğa yürüyüşleri düzenlemiştir.

Bu şekilde organizasyonlar ile hem ülkemizin turizm gelirleri artacak ve hem de Anadolu Atlarımız (At Irklarımız) için soy kütükleri tutulup, tescil edilerek geliştirilecek ve oğaltılacaktır. Bu atlarımızın da dış ülkelere satılması ile de önemli gelirler elde edilecektir.

Yayla'da Festival ve Bu Festivalde
Birinci Seçilen Yağız At
Fotoğraf: Ertuğrul GÜLEÇ

VAHŞİ ATLARIN GENLERİNİN STOKLANMASI VE PAZARLANMASI

İleride her türlü hayvanın sperm ve embriyonlarının pazarlanması çok önem kazanacaktır. Bu nedenle Dünya'da eşi, benzeri bulunmayan bu vahşi yolkı atlarımızın embriyo ve spermlerinin pazarlanması da ülkemize büyük gelirler sağlayacaktır.

Ayrıca, bu vahşi yolkı atlarımızın genleri; ülke atlarımızın geliştirilmesinde ve güçlenmesinde önemli roller oynayacaktır. Bu nedenle bu vahşi yolkı atlarımız için araştırma merkezlerinin ve gen stok merkezlerinin kurulması ve bu konuda çağdaş çalışmaların yapılması vakit geçirilmeden başlatılması gerekmektedir.

Eğer, Türkiye'miz büyük Türkiye olacak ise, bu konularda da diğer ülkelerin yapmış olduğu çalışmaların gerisinde kalmamalıyız.

Atlı Doğa Gezisi
Chez Galip KÖRÜKÇÜ
Çeç Tur. Ltd. Şti.'nin
Broşüründen Alınmıştır.

AT ÜRETİMİ POTANSİYELİ

Diğer gelişmiş ülkelerin yaptığı gibi, ülkemizde de vahşi atların yaşadığı bölgeler tamamen tesbit edilip öncelikle korumaya alınması gerekmektedir.

Bizim yaptığımız araştırmalara göre 18 bölge tesbit edilmiştir. Ancak, biz bu sayının 100-120 bölge arasında olacağını tahmin etmekteyiz. Her bölgede 500 civarında at olduğunu varsayarsak, vahşi at sayısı 50.000 ile 100.000 adet civarında olurki bu da çok önemli bir rakamdır.

Atlar, bu yaşadıkları doğa alanlarında, bu alanların kaldırabileceği kapasitelerde beslenirse bu bölgelerin faunalarına hiçbir zarar vermediği gibi bu tarım için kullanılmayan alanlar da at üretimi nedeni ile değerlendirilmiş olur. Türkiye'de bu tarz dağlık ve ormanlık alanlar çoktur. Eğer bu bölgelerde de vahşi at üretimi yapabilirsek, bizim vahşi at sayımızda Avustralya gibi 300.000 adet'e yükselebilir ve bu durumda da her sene 50.000 - 100.000 adet arasında at üretimi yapılabilir ve bu üretim de hiç masrafsız yapılmaktadır. Böylece 10 sene içerisinde Türkiye hemen hemen yok olma durumuna gelmiş at sayısını, Türkiye'nin ihtiyacı kadar olan at sayısına yükseltebilir. Bunun için de devletimiz bu bölgelerde diğer gelişmiş ülkelerde olduğu gibi üretim merkezi kurarak ve buralarda yetişmiş personel istihdam ederek bu organizasyonları gerçekleştirebilir. Personel eğitimi de dış ülkeler ile işbirliği yapılarak onların tecrübelerinden yararlanılabilir ve daha sonra kendi araştırma merkezlerimizde bu bilgiler geliştirilir.

Kayseri-Hacılar Sarıgöl
Atlı Doğa Gezisi
Fotoğraf: Mehmet BAKIRCI

TÜRK YERLİ ATLARININ ATLI DOĞA TURİZMİNDEKİ YERİ

Daha önceleri Avrupa'da ve Türkiye'de Atlı Doğa Turizminde kullanılan atlar Avrupa kökenli Konkur atları (Holstein, Anglo Norman, West Phalian, Trakehner, Belçika, Hollanda, Groningen, Oldenburg, İrlanda Hurter'i (İrlandez) ve İngiliz Hunter'i) idi. Bu atlar dayanıksız tırnakları yumuşak, çevik olmayan, çok yem yiyen bakımı zor olan atlardı. Ayrıca, İngiliz atları kullanıldı. Bunlar kötü huylu, itaatsiz, sürekli kuvvetli yemle beslendiği için kaba yeni iyi değerlendiremeyen ve cüssesine göre taşıma kapasitesi az olan itaatsiz hayvanlardı. Ancak, daha sonraları Anadolu Irkları kullanıldı ve bizim atlarımız ile bu Atlı Doğa Turizmi Organizasyonlarında başarılar elde edildi. Bunun üzerine Avrupa'lılar da bizim yerli Anadolu At Irklarını Avrupa'da kullanmaya başladılar. Avrupa ülkelerinin Atlı Doğa Turizmi ile ilgili mecmualarında gördüğüm atların çoğunluğu bizim Anadolu atlarımız. Hatta bir Fransız mecmuasında "iyi eğitim görmüş Anadolu Irkı At 1.200.000.000 TL/80.000 Fransız Frangını Türk Lirasına çevirdiğimiz zaman" diye ilan verilmişti.

Bu nedenle bu atlarımızın kıymetini bilelim ve bu atlarımızı bilimsel şartlarda yetiştirelim.

Nasıl olsa Atlı Doğa Turizmi için şirketler ortalama 50'ye yakın at besliyorlar. Bu atlar Anadolu Irkından temin edilir ve bu işletmelerdeki at bakım yerleri küçük bir hara'ya dönüştürülür ise, hem buralarda Anadolu At Irklarımız yetiştirilir. Hem de bu atlar doğa turizminde kullanılır. Devlet bu çalışmalara kredi verir, teşvik ederse ve bu atların soy kütüğü tutulursa bu atlarımız daha geliştirilir ve dış ülkelere ihraç edilir ve bu suretle büyük paralar kazanılabilir.

DÜNYA'DA ATLI DOĞA TURİZMİ

Dünya'da Atlı Doğa Turizmi inanılmaz boyutlarda gelişmiştir. Gelişmiş ülkelerde, şehirlerde motor seslerinden ve gürültülerden, ayrıca şehrin beton yığınları ile monotonlaşmış görüntülerinden ve şehrin stresinden kurtulmak için artık insanlar kendilerini Atlı Doğa Turizmi ile doğaya atıyorlar. Doğada sessizlik içinde doğanın gizli sırlarını keşfediyorlar ve doğanın temiz havasını, insanı coşturan gizemleri ve güzellikleri ile insanlar yaşama sevinci kazanıyorlar ve enerji topluyorlar.

Atlı Doğa Turizminin bu kadar rağbet görmesi ile Atlı Doğa Turizmi şirketleri çoğalmış. Bu konu ile ilgili tesisler kurulmuştur. Ayrıca, halkı aydınlatmak bilinçlendirmek ve aynı zamanda reklamasyon amacı ile Atlı Doğa Turizm şirketlerinin ortaklaşa çıkardıkları çok güzel mecmualar yayınlanmıştır.

Ayrıca, gelişmiş ülkelerde aşağı yukarı her turistik otelde Atlı Spor Tesisleri ve kulüpleri kurulmuştur.

Sadece Fransa'da 400 bin lisanslı binici olduğunu ve tüm Avrupa'da 4 milyona yakın lisanslı binici olduğunu söylersek ve bir bu kadar da biniciliğe meraklı olan biniciliğe başlamaya namzet olduğunu söylersek aşağı yukarı 10 Milyon kişi yaparki, Türkiye'ye gelecek turistler içinde bunların olduğunu var sayarsak ve Türkiye'nin bir doğa harikası olduğunu hatırlarsak, Türkiye'nin en kısa zamanda Atlı Doğa Turizmine önem vermesi gerçeği ortaya çıkar.

Bu konuda bilgi birikimi sağlamak açısından, Turizm Bakanlığının kütüphanesindeki Atlı Doğa Turizm mecmualarını incelemek, yabancı ülke elçiliklerinden ve Turizm Bakanlığı'ndan dışarıdaki Atlı Doğa Turizm Tesislerini tesbit ederek bu tesisleri görmek ve bu işin boyutları ve organizasyonları konusunda fikir edinmek en önemli pratik yollardan biridir.

Zaten, Turizm Bakanlığı da Atlı Doğa Turizmi ve yayla turizmi konusunda önemli çalışmalar yapmakta ve projeler hazırlamaktadır.

Tahmin ediyorum iki-üç sene içinde, kurulmuş bulunan atlı turizm şirketlerinin yanında ⁸¹ bir çok yeni Atlı Doğa Turizm şirketleri kurulacaktır. Tüm bu şirketlerin örgütlenerek yapacakları organizasyonlar ile de dışardan ülkemize binlerce

Bu konuda bilgi birikimi sağlamak açısından, Turizm Bakanlığının kütüphanesindeki Atlı Doğa Turizm mecmualarını incelemek, yabancı ülke elçiliklerinden ve Turizm Bakanlığı'ndan dışarıdaki Atlı Doğa Turizm Tesislerini tesbit ederek bu tesisleri görmek ve bu işin boyutları ve organizasyonları konusunda fikir edinmek en önemli pratik yollardan biridir.

Zaten, Turizm Bakanlığı da Atlı Doğa Turizmi ve yayla turizmi konusunda önemli çalışmalar yapmakta ve projeler hazırlamaktadır.

Tahmin ediyorum iki-üç sene içinde, kurulmuş bulunan atlı turizm şirketlerinin yanında bir çok yeni Atlı Doğa Turizm şirketleri kurulacaktır. Tüm bu şirketlerin örgütlenerek yapacakları organizasyonlar ile de dışardan ülkemize binlerce turist gelecektir.

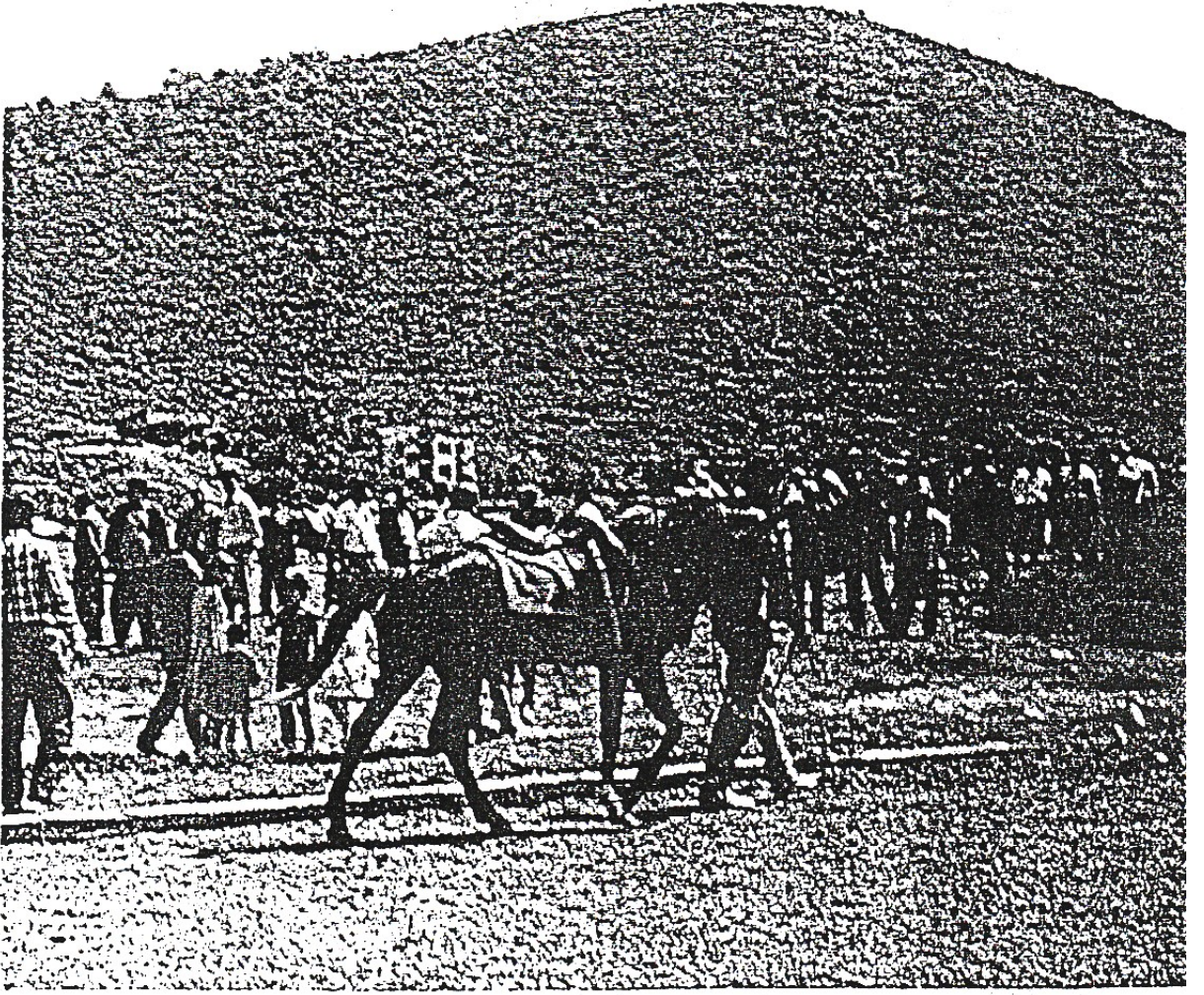

Yayla Turizminden
Bir Görünüm
Fotograf: Ertuğrul GÜLEÇ

TÜRKİYE'DEKİ ATLI
DOĞA TURİZM MERKEZLERİ

1. Ahmet Diler, Osman Diler
Kirkit Turizm Sanayi ve Tic.Ltd.Şti.
Atatürk Caddesi No: 50
Tel: (0.384) 511 54 40
Avanos / NEVŞEHİR
2. Nedim Bıyıklı
Daday Belediye Başkanı
Çömlekçiler Köyü
Daday - KASTAMONU
Tel.: (0.366) 616 10 05
3. Alanya, Antalya ve Diğer Turistik merkezlerin otellerindeki Atlı Spor Kulüpleri
4. Türsab (Türkiye Seyahat Acentaları Birliği)
İstanbul - Telefon : (0.212) 275 13 61
Ankara - Telefon : (0.312) 222 04 74

Ankara Türsab Adresi
Ayten sokak No: 33
Tandoğan / ANKARA
5. Ercihan Diları (Ahal-Teke At Binicilik Şirketi)
Randonees Equestres
Telefon : (0.384) 511 33 70 - 511 51 71
Cami Kebir Mahallesi No: 1
Avanos / NEVŞEHİR
6. Chez Galip Körükçü
Çeç Tur.Ltd.Şti. Kapadokya
Avanos / NEŞVEHİR
Tel: (0.384) 511 42 40 - 511 45 47
Fax: (0.384) 511 45 45

Yayla Dönüşü

Fotograf: Ertuğrul GÜLEÇ

ATLI DOĞA TURİZMİ İÇİNDE AT YETİŞTİRİLMESİ

Atlı Doğa Turizmi işi yapan şirketler atları barındırmak ve binicilik eğitimi için tesisler yapmaktadırlar. Bu tesisler biraz büyük tutulup yukarıdaki gayenin yanında at yetiştiriciliği de yapılabilir. Böylece Atlı Doğa Turizmi tesisleri içinde küçük bir hara'da kurulmuş olur. Yalnız bu yetiştiriciliğin disipline edilmesi lazımdır. Zaten basından takip ettiğim kadarı ile Türkiye'de yetiştirilen bütün hayvanların soy kütüğünün tutulması konusunda kanun çıkmıştır. Buralarda yetiştirilen Anadolu atlarının soy kütükleri Tarım Bakanlığınca tutulduğu takdirde Anadolu atları disipline edilmiş olur ve böylece bu atlar geliştirilerek Dünya pazarlarına sunulur.

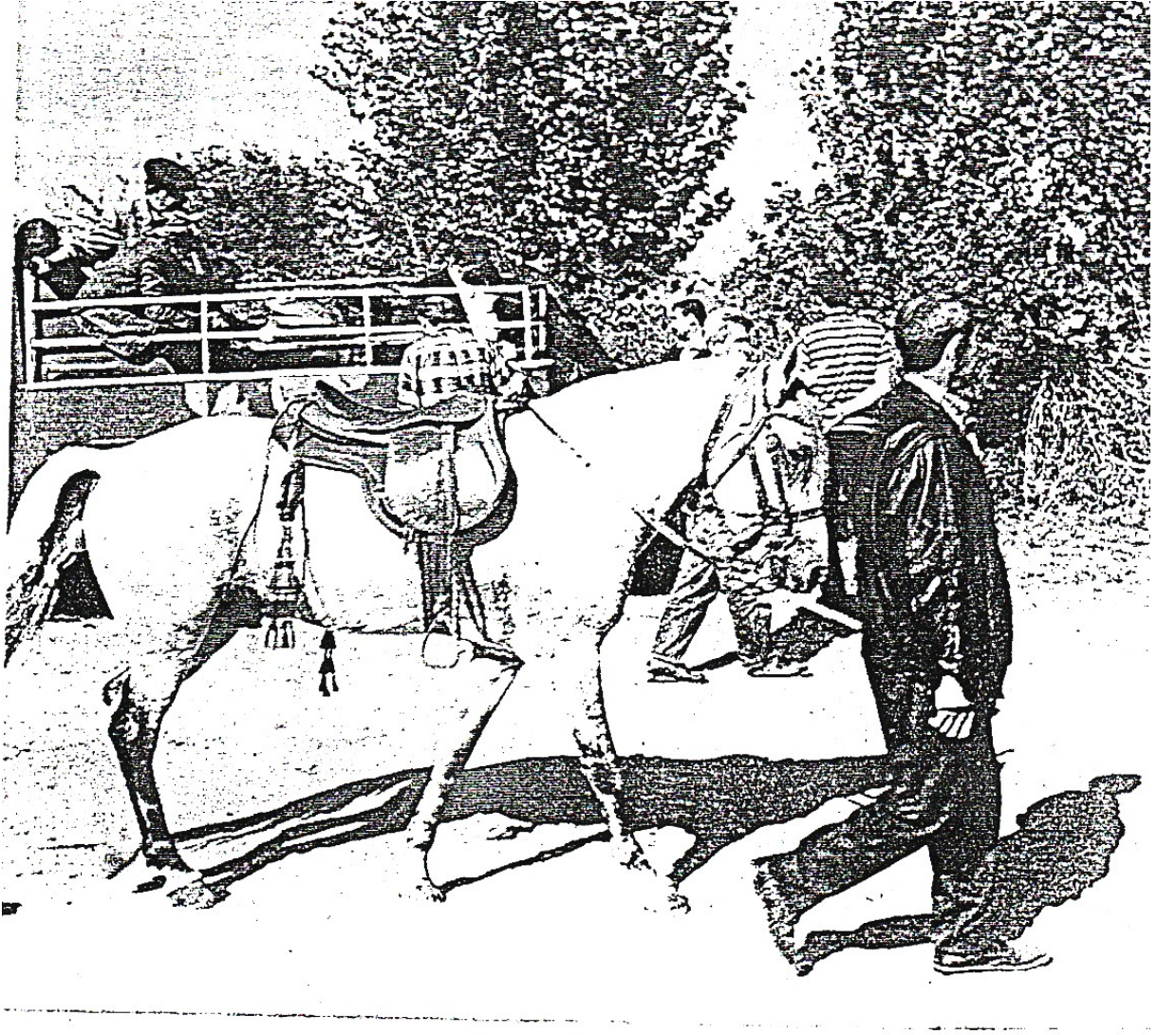
Genelde turistler bindikleri atlara alıştıkları için bu atları satın alıp, memleketlerine götürmektedirler. Böylece hiçbir reklam ve tanıtım yapılmadan bu üstün nitelikli Anadolu atlarımız daha şimdiden Atlı Doğa Turizmi sayesinde Avrupa'lılarca talep edilmektedir.

Anadolu Atlarımızın Avrupa'lılarca tutulmasının sebebi şunlardır;

1. İnsana çok yakındır.
2. Az yem yer ve hertürlü tarım kalıntısı yemi değerlendirir.
3. Ufak fakat çok kuvvetli ve dayanıklıdır.
4. Tırnakları çok sert olup, dağlık ve taşlık arazide pratik, çabuk ve adeta bir motor seriliğinde gider.

5. Çok uzun yürüyüşlere, yürüyüşleri çok seri olduğu için ve ayrıca bu tarz engebeli arazide eskin, yorga ve rahvan yürüyüş tarzı yürüdüklerinden çok başarılı olurlar.
6. Çok zeki ve akıllı olup, ayrıca ufak yapılı olduğu için, şöyle küçük barakada pratik olarak beslenebilir. Bu atların dostluğu en zeki köpeklerin dostluğunu aramaz.

Bu nedenlerle bu atlar Avrupa'lılar için çok aranmaktadır ve daha şimdiden Avrupa'lılar kendi memleketlerinde de Atlı Doğa Turizminde bu atları tercih etmektedirler.

Yaylada Bir Atlı
Fotograf: Ertuğrul GÜLEÇ

Atlı Doğa Gezisi
Chez Galip KÖRÜKÇÜ
Çeç Tur. Ltd. Şti.'nin
Broşüründen Alınmıştır.

DEVLETİN ATLI DOĞA
TURİZMİNE KATKILARI

Atlı Doğa Turizminin başarılı olup rayına oturabilmesi için her konuda olduğu gibi gelişme aşamasında devletin yönlendirici ve teşvik edici olması gerekir. Bu arada devlet demokratik kuruluşları bu çalışmalar içine dahil etmesi gerekir (Üniversiteler, Dernekler, vs.).

Nitekim devletimiz Orman Bakanlığı, Tarım Bakanlığı ve Kültür Bakanlığını organize ederek çalışmalar yapmaya başlamıştır. Bilhassa Turizm Bakanlığı Yatırımlar Genel Müdürlüğü vasıtası ile önemli çalışmalar yapmışlardır.

1. Atlı Doğa Turizmi ve Yayla Turizmine uygun olanları incelemiş ve bu bölgeleri tesbit etmişlerdir.
2. Bu çalışmalar esnasında rast geldikleri vahşi at yıkları tesbit etmişlerdir.
3. Halka öğretmek ve bu konuyu teşvik etmek için atlı doğa yürüyüşleri yapmışlardır.
4. Bu konuda Avrupa'yı araştırıp Avrupa'daki yayınları getirtmişlerdir.
5. Bu konuda proje çalışmaları yapmışlar ve projeler üretmişlerdir.
6. Bu konuda teşvik ve krediler vermek için proje getirenlere kolaylıklar göstermektedirler.

Bu Bakanlıkların çalışmalarından başka devletimiz Spor Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığı çalışmaları içine doğa turizmini aldırıp, gençlerimiz bu spora yönlendirilir ve eğitilirse Atlı Doğa Turizminin daha da gelişip Avrupa seviyesine çıkacağı muhakkaktır.

Atlı Doğa Gezisi
Chez Galip KÖRÜKÇÜ
Çeç Tur. Ltd. Şti.'nin
Broşüründen Alınmıştır.

VAHŞİ AT YILKILARINI KORUMAK
DOĞAYI VE MERALARI KORUMAKTIR

Eğer vahşi at yilkılarımız devletimiz veya devletimizin yetki vereceği kurumlar ve dernekler aracılığı ile korunmaya alınırsa otomatikman doğa ve meralar da korumaya alınmış olacaktır.

Çarşamba ve Terme'de denize yakın bölgelerde geniş meralar vardır. Bu meralarda atlar yarı vahşi halde yaşamaktadır. Yani burada atların sahibi vardır. Ancak, atlar yaz, kış açıkta yaşarlar. Her sürünün sahibi baharda buraya gelir. Yeni doğan tayları, diğer sürülerle karışmasın diye damgalarlar. Her sürü sahibinin kendine özgü damgası vardır. Türkiye'nin diğer yörelerinde de tam vahşi yilkı atları olduğu gibi bu şekilde yarı vahşi yilkı atları da vardır.

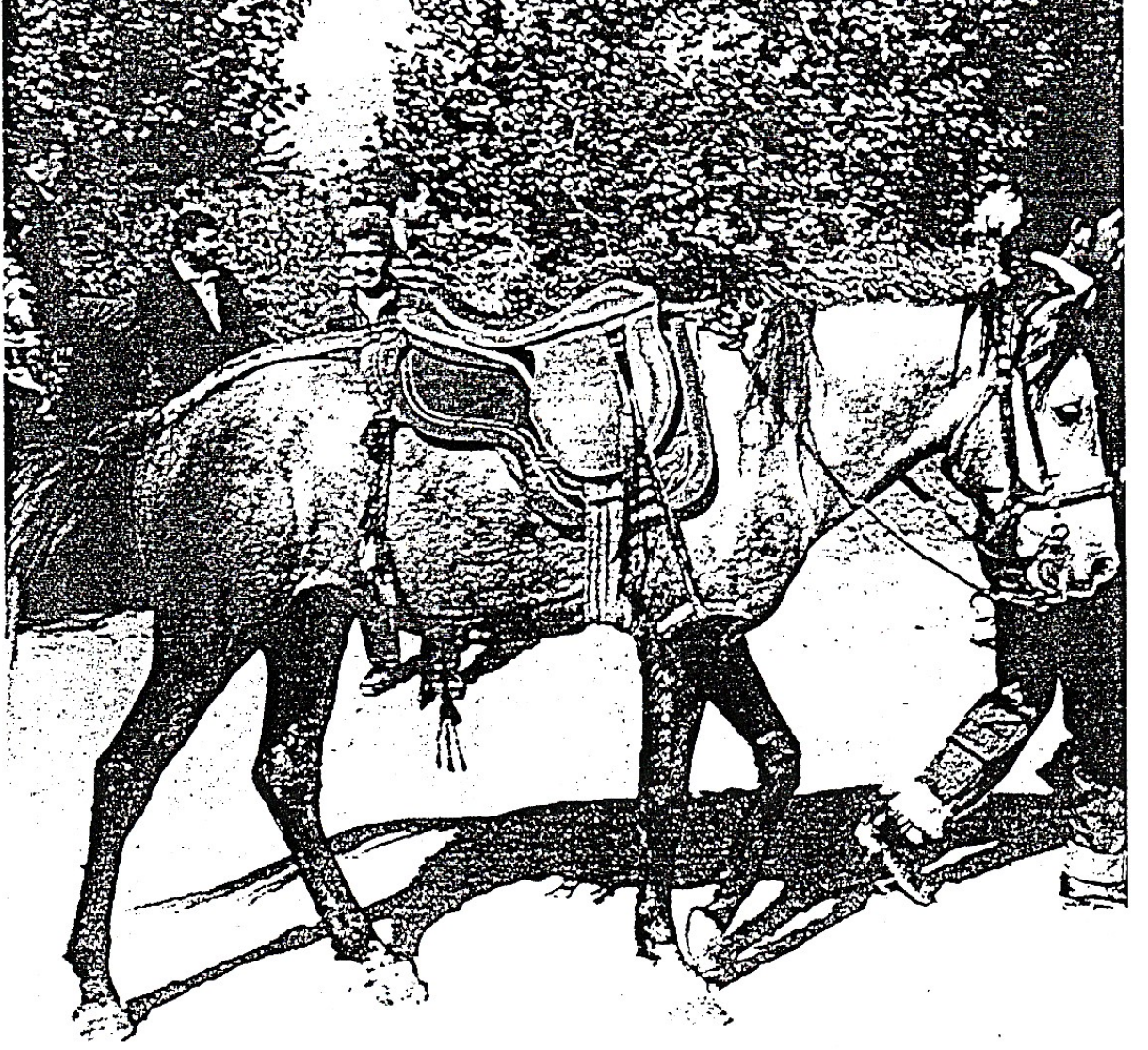
Eğer, biz Çarşamba ve Terme'deki vahşi yilkı atlarını korursak, meralar da korunmuş olup, eğer meraları korumuş olursak vahşi at yilkılarını korumuş oluruz. Meraların korunması ülkemiz için çok önemlidir.

TEMA Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Hayrettin KARACA'ya göre;

"Son 15 yılda meralarımız yarı yarıya azalmıştır. Meralar o dönemdeki hükümetlerin yanlış kararları neticesinde yağmalanmış ve yok edilmiştir. Bu durumda hayvancılığımız çok büyük zararlar görmüştür. Eğer bu duruma dur denilemez ise, hem hayvancılığımız çökmek değil mahvolacak, hem de meralardaki Dünya için çok önemli bitki türleri ve bunun yanında böcek, kuş ve memeli hayvan türleri kaybolacaktır. Zaten bu 15 yıllık tahribatın sonucunda bir kısım türler kaybolmuştur. Bu durum

yöneticilerin hatasıdır. Yöneticilerin bu duruma dur demelerini ve bu konuda hassas olmalarını dileriz.

Bu durumda Bakanlıklar ve Demokratik kurumlar (Üniversiteler, Doğayı Koruma Dernekleri ve bu konu ile ilgili diğer kurumlar) bir araya gelerek cennet ülkemizin, cennet gibi canlı doğasıyla yemyeşil kalmasına çalışmalıdırlar".

Yaylada Doğa Yürüşünde Kullanılan
Bir Anadolu Atı
Fotograf: Ertuğrul GÜLEÇ

ANADOLU AT IRKLARINI YAŞATMA VE GELİŞTİRME DERNEĞİ TÜZÜĞÜ

KURULUŞ

Madde-1: "Anadolu At Irklarını Yaşatma ve Geliştirme Derneği" adı altında bir dernek kurulmuştur.

Derneğin merkezi Ankara'dadır. Dernek, Türkiye'nin bütün illerinde ve yasaya göre dernek açılacak en küçük yerleşim merkezlerinde şubeler açabilecektir.

DERNEĞİN AMACI

Madde-2: Derneğin amacı Türkiye'deki mevcut at ırklarını yaşatmak ve ıslah etmek ayrıca kullanma amaçlarına göre (yük taşıma, yük çekme, et, süt, sürat, mukavemet, tırıs, rahvan, dörtlül yüksek ve uzun atlama, süs ve güzellik vs. amaçlı) yeni at ırklarının geliştirilmesi için çalışmak ve dolayısı ile Türkiye'de kaliteli ve yeterli sayıda at topluluğunun sağlanmasına katkıda bulunmak ve bu konuda Türkiye'deki at yetiştiricilerinin dayanışmasını sağlamaktır.

Dernek, amacını gerçekleştirmeye yarayacak taşınmaz mallar üzerinde mülkiyet ve diğer aynı haklara sahip olabilir. Gerekğinde bu hakları devredebilir.

Derneğin siyasi karakteri ve amacı yoktur.

DERNEĞİN FAALİYETLERİ

Madde-3: Dernek ikinci maddede yazılı amacını gerçekleştirmek üzere;

- a) At yetiştiricilerinin dayanışma ve organizasyonunu sağlamak,
- b) Yerli at ırklarının tesbiti ve soy kütüklerinin tutulması,
- c) Performans testlerinin yapılması için yarışmalar ve sergiler düzenlemek,
- d) Teknolojik bilgi birikimi sağlamak ve bunu üyelerin kullanımına sunmak ve bu amaçla bir kütüphane, dokümantasyon merkezi ve laboratuvar kurmak,
- e) Bilgileri at yetiştiricilerine sunmak için yasalara uygun olarak gazete, dergi, kitap, tanıtıcı broşür ve sergi ile yarışma tarihlerini belirtir takvim yayınlamak,

- f) Açık ve kapalı yer toplantıları, konferans, seminer ve sempozyumlar tertip etmek, ayrıca müze ve resim sergileri açmak,
- g) Geziler, geceler, balo ve eğlenceler düzenlemek,
- ğ) Lokal ve misafirhaneler açmak ve işletmek,
- h) Kurslar açmak ve bu kurslara katılan öğrenciler için yurt, pansiyon ve kitaplıklar kurmak,
- ı) Komite ve komisyonlar kurarak inceleme ve araştırmalar yaptırmak,
- i) Benzer amaçlı derneklerle güçbirliği yapmak,
- j) Taşınır ve taşınmaz mallar edinmek,
- k) Amacın gerektirdiği diğer girişimlerde bulunmak,
- l) At yetiştiriciliğinin ekonomik hale getirilmesini ve yetiştiriciler için at satışlarını organize ederek yetiştiricilerin kar etmesini sağlamak,
- m)At ile ilgili her türlü malzemenin temin edilmesi bu malzemenin ucuz bir şekilde yetiştiricilere intikal ettirilmesi,
- n) Tüm atçılık kültürünün derlenmesi ve geliştirilmesi,
- o) Rahvan, Tırıs, Manevra, uzun mesafe, kum pistte kızakla yük çekme, yük taşıma vs. yarışlarını düzenlemek.

ÜYELİK ŞARTLARI

Madde-4: Derneğe üye olmak için medeni hakları kullanma ehliyetine sahip ve onsekiz yaşını bitirmiş olmak ve ilgili evrakları tamamlamak (iyi hal kağıdı, ikametgah ilmuhaberi, nüfus cüzdanı sureti) ve dilekçe vermesi lazımdır.

Bu şartlara haiz olanlar bir ata sahip olması veya atçılık konusunda ilmi çalışması veya uzmanlığı olması kaydı ile iki üyenin teklifi ve yönetim kurulunun kararı ile dernek üyeliğine alınabilirler.

Ayrıca, at yarışlarını sevenler de derneğe üye olabilir.

Derneğimiz bu üyelerin at yarışları konusundaki her türlü hak ve isteklerini savunmak için gerekli girişimde ve faaliyette bulunabilir.

4.madde de belirtilen şartlara haiz olan kimseler, eğer kendilerini, üyelik için derneğe müracaat ettikleri zaman, Yönetim Kurulu bu kimseleri kayıt etmekten imtina edemez (kaçınamaz). Ancak, bu takdirde, iki üye tarafından bu kimselerin çalışmaları 6 ay süre ile

kontrol edilir. Dernek Tüzüğü'ne ve dernek menfaatine aykırı hareket ederse, onur kurulunun onayı ve yönetim kurulu kararı ile ihraç edilir. Ancak, bu kimselerin Genel Kurullarda itiraz hakkı saklıdır. Eğer dernek için faydalı çalışmalar yapıyorsa, iki üyenin onayı ve yönetim kurulu kararı ile üyeliğe kabul edilir. Bu kimseler 6 aylık üyelik deneme süresinden sonra oy kullanabilirler.

Asli üye şartlarına haiz olmakla birlikte, dernek çalışmalarına ilgi gösteren, derneğe maddi ve manevi yardımda bulunan veya çalışmaları ile derneği olağanüstü yardımları dokunan kişilere, yönetim kurulu kararı ile dernek fahri üyeliği payesi verilebilir. Fahri üyeler genel kurulda oy kullanamazlar.

AİDAT

Madde-5: Asıl üyeler derneğe girişlerinde 50.000.-TL'den az olmamak üzere giriş aidatı öderler. Üyelerin yıllık aidatı 120.000.-TL'dir. Ekonomik şartlara göre bu miktarı artırmaya Genel Kurul yetkilidir.

ÜYELERİN UYMAYA MECBUR OLDUĞU HUSUSLAR

Madde-6: Dernek üyeleri;

- a) Tüzük hükümlerine, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararlarına uygun hareket etmekle,
- b) Derneğin vekarını rencide edecek ve amacına aykırı düşecek hareketlerde bulunmamakla mükelleftir.

Bu mükellefiyetlere uymayanlara keyfiyet Yönetim Kurulu tarafından yazı ile bildirilir.

ÜYELİK HAKLARINDAN FAYDALANMA

Madde-7: Dernek üyelerine bir kimlik kartı verilir. Üyeler, Üyelik kartını göstermek suretiyle üyelere sağlanan imkanlardan yararlanabilirler.

Üyelik sıfatının sona ermesi halinde kimlik kartı Yönetim Kurulu tarafından iptal edilir.

ÜYELİK SIFATININ SONA ERMESİ

Madde-8: Üyelik sıfatı;

- a) Dernekten çıkmak,
- b) Dernekten çıkarılmak,
- c) Dördüncü madde yazılı niteliği kaybetmek suretiyle sona erer.

DERNEKTEN ÇIKMA

Madde-9: Her üye bir ay evvel istediğini Yönetim Kurulu'na yazılı olarak bildirmek suretiyle dernekten çıkabilir.

DERNEKTEN ÇIKARILMA

Madde-10: 6.madde gereğince yapılan bildirmelere uymamakta direnenler Yönetim Kurulu kararıyla dernekten çıkartılırlar.

Dernekten çıkartılan üye çıkartma kararı aleyhine Genel Kurul'a müracaat edebilir.

DERNEK ORGANLARI

Madde-11: Dernek organları;

- a) Genel Kurul,
- b) Yönetim Kurulu,
- c) Yürütme Komiteleri,
- d) Danışma Kurulu,
- e) Onur Kurulu,
- f) Teknik Kurul,
- g) Denetleme Kurulu,
- h) Bilim Kurulu.

GENEL KURULUN OLUŞUMU VE TOPLANMA ZAMANI

Madde-12: Dernek Genel Kurulu derneğe kayıtlı merkez asıl üyelerinden ve şube asıl üyelerinden oluşur.

a) Eğer üye sayısı çok fazla ise ve dolayısı ile çok fazla üye ile Genel Kurul toplantısı mekan açısından külfet getiriyorsa, bu takdirde Yönetim Kurulunun teklifi ile Genel Kurul'dan 15 gün önce hem merkez ve hem şube Genel Kurulları toplanarak Yönetim Kurulunun tesbit ettiği bir temsilci için gerekli üye sayısına göre temsilcilerini seçerler ve esas genel kurul bu temsilciler ile yapılır. Bu durumda Genel Kurul 200 temsilciden aşağı olamaz. Merkez temsilcileri ise 50 temsilciden aşağı olamaz. (Merkez üyeleri 50'den az ise olabilir). Şube temsilcileri 2 temsilciden aşağı olamaz. (Derneğin Merkez üyelerinin, Merkez Genel Kurulu sadece temsilci seçiminde toplanır başka bir görevi yoktur.) Dernek Genel Kurulunda, temsilci seçilemeyenler de başkan, yönetim kurulu, denetleme kurulu ve diğer kurullar için aday olabilir.

b) Şubelerin toplantıya katılma zorlukları çıkarsa şubeler kendi Genel Kurullarında kabul edildiği takdirde tüm üyelerin veya Dernek Yönetim Kurulunun tesbit ettiği temsilci sayısı yerine en az 2 temsilci ile katılabilir.

Genel Kurul, yönetim ve denetim kurulunun gerekli gördüğü hallerde veya dernek üyelerinden beşte birinin yazılı isteği üzerine olağanüstü toplanır.

Denetleme Kurulunun veya dernek üyelerinin beşte birinin yazılı isteği üzerine yönetim kurulu genel kurulu bir ay içinde toplantıya çağırılmazsa, denetleme kurulu veya toplantı isteğinde bulunan üyelerden birinin müracaatı üzerine mahalli sulh hukuk hakimi duruşma yaparak dernek üyeleri arasında üç kişilik bir heyeti, genel kurulu toplantıya çağırarak görevlendirilir.

Olağan Genel Kurul toplantıları her yıl Nisan ayında yapılır.

GENEL KURULUN TOPLANTI YERİ VE ÇAĞIRI USULÜ

Madde-13: Genel Kurulun toplantı yeri Ankara'dır.

Yönetim Kurulu, genel kurula katılma hakkı bulunan temsilcilerin listesini düzenler. Genel Kurulu katılacak üyeler en az onbeş gün önceden günü saati, yeri ve gündemi mahalli bir gazetede ilan edilmek suretiyle toplantıya çağırılır. Bu çağırıda, çoğunluk sağlanamaması sebebiyle toplantı yapılmazsa, ikinci toplantının hangi gün yapılacağı da belirtilir. İlk toplantı günü ile ikinci toplantı arasında bir haftalık süre bırakılır. (Ancak, ertesi gün çoğunluk sağlanabilirse ikinci toplantı yapılabilir)

Genel Kurul aşağıdaki şekilde de yapılabilir. Bu takdirde Genel Kurul iki etapta yapılır;

1. Önce şubeler merkezde yapılacak 2.etap esas Genel Kurul'dan en az 15 gün önce şube genel kurulları ile birlikte, şube genel kurulu gündemine alınarak, 1.etap hazırlık genel kurulu yaparlar ve hem kendi şube idari kurullarını ve hem de 2.etap esas genel kurulda değerlendirilmek üzere, derneğin idari kurullarını seçerler. Neticelerin ve kararların noterden tasdikli suretlerini üç gün içerisinde merkeze gönderirler.

2- Merkezde ilan edilen tarihte yapılacak 2.etap esas merkez büyük genel kurul karar ve seçimlerine, en az 15 gün önceden şubelerin yapmış olduğu 1.etap hazırlık genel kurul seçim ve karar neticeleri eklenerek, hükümet komiserinin ve merkez üyelerinin nezareti altında, değerlendirme yapılır ve böylece seçim neticeleri ile kararlar sonuçlandırılır (Şubeler isterse 2.etap merkez büyük genel kuruluna gözlemci gönderebilir. Bu gözlemci üyeler oy kullanamaz) Esas Genel Kurul 2.etap genel kuruldur.

Bu şekilde Dernek Genel Kurulu 45 gün önceden usulüne göre mahalli bir gazetede ilan edilir ve gündem ile Genel Kurul tarihi 3 gün içerisinde şubelere bildirilir. Şubeler, şube genel kurulları ile barebar yapacağı 1.etap hazırlık Genel Kurulu, merkezin yapacağı 2.etap esas genel kurulundan en az 15 gün önce usulüne uygun ilan vererek ve 1.etap hazırlık genel kurulu gündemini şube genel kurul gündemi içine alarak yaparlar ve ilgili mercilere onaylanmış neticelerin ve kararların noterden tasdikli suretlerini 3 gün içerisinde merkeze bildirirler.

Bu şekilde yapılacak Genel Kurula, Yönetim Kurulunun veya üyelerin 1/5' nin isteği ile gidilir. Bu tarzda yapılan Genel Kurul esnasında gündeme madde ilave edilemez. Gündem maddeleri Genel Kurul öncesi Yönetim Kurulunca belirlenir, veya şubelerde ocak ayında yapacakları Olağanüstü Genel Kurul kararı ile gündem maddesi belirleyip merkeze bildirebilir ve yine şubeler bu Ocak ayı içerisinde yapacakları olağanüstü genel kurullarda bu tarz seçim kararı alabilirler ve bunu merkeze bildirirler. Bu tarz seçim isteyen üyelerin sayısı derneğin üye sayısının 1/5'ini geçerse, Yönetim Kurulu bu tarz seçime karar vererek, yukarıda belirtildiği şekilde uygulamaya geçer.

GENEL KURULUN TOPLANTI YETER SAYISI VE YAPILIŞ USULÜ

Madde-14: Genel Kurulu, Tüzüğe göre Genel Kurula katılma hakkı bulunan üye veya temsilcilerin yarısından bir fazlasının katılmasıyla toplanır.

İlk toplantıda yeter sayı sağlanamazsa, ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. Ancak, ikinci toplantıya katılan üye ve şube temsilcileri sayısı dernek yönetim ve denetleme kurullarının bu tüzükte belirtilen asli üye sayılarının toplamının iki katından az olamaz.

Toplantı, ilanda belirtilen ve mahallin en büyük mülkiye amirliğine bildirilen gün, saat ve yerde yapılır.

Üye ve temsilciler, yönetim kurulunca düzenlenen listedeki adların karşısına imza atarak toplantı yerine girerler.

Birinci fıkrada belirtilen tam sayı sağlanmışsa durum bir tutanakla tespit edilir ve toplantı yönetim kurulu başkanı veya görevlendireceği yönetim kurulu üyelerinden birisi tarafından açılır.

Hükümet komiserinin toplantıya gelmemiş olması, toplantının ertelenmesini gerektirmez.

Açılış sonrası, toplantıyı yönetmek üzere bir başkan iki başkan vekili ve iki katip seçilir.

Toplantının yönetimi genel kurul başkanına aittir. Katipler toplantı tutanağını düzenler ve başkanla birlikte imza ederler.

Toplantı sonunda, bütün tutanak ve belgeler yönetim kuruluna teslim edilir.

TOPLANTIDA GÖRÜŞÜLECEK KONULAR VE KARAR YETER SAYISI

Madde-15: Genel Kurul toplantısında yalnız gündemde yer alan konular görüşülür. Olağan genel kurul için 15 gün önceden haber vermek kaydı ile kurular gündem maddesi koydurabilir veya üyelerin 1/10'nun yazılı isteği ve 15 gün önce tüm üyelere haber vermek kaydı ile gündeme madde konulabilir. Ancak, Genel Kurul esnasında 1/10 üyenin desteği yoksa bu gündem maddesi gündemden çıkartılır.

Genel Kurulda görüşülen konulardan tüzük değişikliği ve derneğin feshine ilişkin olanlar gündemde olması kaydı ile toplantıda hazır bulunan üyelerin üçte iki çoğunluğu ile karara bağlanır. Diğer kararlar, oylamaya katılan üyelerin yarısından bir fazlasının oyları ile alınır.

GENEL KURULUN GÖREV VE YETKİLERİ

Madde-16: Aşağıda yazılı hususlar genel kurulca görüşülüp karara bağlanır:

- a) Dernek Başkanı ile yönetim ve denetleme kurulları asıl ve yedek üyeleri seçmek,
- b) Hangi konularda yürütme komitesi oluşturulacağını kararlaştırıp, kurulması öngörülen komitelerin başkanlarını seçmek,
- c) Danışma kurulu, onur kurulu ve teknik kurulu belirlemek,
- d) Yönetim ve denetleme kurulları raporlarını görüşmek, yöneti kuruluna ibra etmek,
- e) Yönetim Kurulunca hazırlanan bütçeyi görüşüp aynen veya değiştirerek kabul etmek,
- f) Dernek tüzüğünde değişiklik yapılmasına ilişkin önerileri görüşüp karara bağlamak,
- g) Dernek için gerekli taşınmaz malların satın alınması veya mevcut taşınmaz malların satılması hususunda yönetim kuruluna yetki vermek,
- h) Derneğin feshini karara bağlamak,
- i) Dernek tüzüğü ve kanunların genel kurulca yapılmasını öngördüğü hususları yerine getirmek.

YÖNETİM KURULU, OLUŞUMU VE SEÇİLMESİ

Madde-17: Yönetim Kurulu, Genel Kurulca bir yıl süre ile görev yapmak üzere gizli oyla seçilen dernek başkanı ile 6 yönetim kurulu üyesinden oluşur.

Genel Kurulca 6 yedek yönetim kurulu üyesi de seçilir.

Seçimi izliyen 7 gün içinde Dernek Başkanının Bakanlığında toplanan yönetim kurulu üyeleri arasından birini başkan yardımcısı birini sayman üye birini de veznedar üye seçerek görev bölümü yapar.

Dernek başkanlığının, herhangi bir şekilde boşalması halinde, başkan yardımcısı başkanlık görevini, olağan toplantıda yeni başkan seçilinceye kadar yürütür.

Yönetim kurulu üyelerinde boşalma olması halinde, en çok oy alandan başlamak üzere, yedek üyeler göreve çağırılır.

Yönetim Kurulu Genel Kurul kararı ile 15 kişiye çıkarılabilir.

YÖNETİM KURULUNUN GÖREV VE YETKİLERİ

Madde-18: Yönetim Kurulu;

- a) Derneği temsil etmek, gerektiğinde derneği temsil etmek üzere, dernek başkanına veya yönetim kurulu üyelerinden bir yada birkaçına yetki vermek,
- b) Derneğin gelir ve gider hesaplarına ilişkin işlemleri yürütmek,
- c) Dernek şubelerinin açılacağı yerleri belirlemek ve şube kurucularına, düzenleyici belgelerle yetki vermek,
- d) Şubelerin çalışmalarını izlemek ve denetlemek,
- e) Gelecek döneme ait bütçeyi ve personel kadrolarını hazırlayarak genel kurulun onayına sunmak,
- f) Zamanında genel kurulu toplantıya çağırarak,
- g) Genel kurulca teşkili kararlaştırılan ve başkanları seçilen yürütme komitelerinin üyelerini seçip görevlendirmek,
- h) Yürütme komitelerinin görevlerini belirlemek, çalışmalarını izlemek ve denetlemek ve komite çalışmaları hakkında genel kurula bilgi sunmak,
- i) Üyelik başvurularını karara bağlamak,
- j) Genel kurulca verilen yetkiye göre taşınmaz mal almak veya satmak,

- k) Derneğin çalışmalarını düzenliyen yönergeleri hazırlayıp Genel Kurulun onayına sunmak,
- l) Tüzük ve kanunların yönetim kurulunca yapılmasını öngördüğü iş ve işlemleri yerine getirmekle görevli ve yetkilidir.

YÜRÜTME KOMİTELERİ

Madde-19: Derneğin amacı doğrultusundaki faaliyetlerin teşkil edilecek yürütme komiteleri aracılığı ile gerçekleştirilmesi esastır.

Yönetim Kurulu, danışma kurulunca belirlenecek esas ve ilkeler doğrultusunda hazırlayacağı yıllık çalışma programında, hangi konularda yürütme komitesi teşkili gerekeceğini tespit ederek genel kurula önerir. Genel Kurulca teşkili kabul edilen komiteler için başkan seçimi yapılır.

Teşkil edilen komitelerin görevleri ile çalışma esas ve usulleri yönetim kurulunca belirlenir. Her komite için, başkanla birlikte komiteyi oluşturacak en az 3, en çok 5 komite üyesi yönetim kurulunca seçilir. Komitelerde görev alacak kişilerin dernek üyesi olması şart değildir.

Komiteler, kendilerine verilen görevleri yönetim kurulunun denetim ve gözetimi altında ve yönetim kuruluna karşı sorumlu olarak yürütürler. Yürütme komiteleri 2.genel kurulda kurulacaktır.

DANIŞMA KURULU

Madde-20: Danışma Kurulu; Dernek başkanının başkanlığında, yönetim ve denetleme kurulları üyeleri ile yürütme komitesi başkanları ve genel kurulca danışma kurulunda görev yapmak üzere belirlenecek en çok 5 kişiden ve dernek eski başkanlarından oluşur.

Danışma kurulu, dernek başkanının çağrısı üzerine yılda en az iki defa toplanarak, dernekçe yapılacak iş ve hizmetleri belirler, yapılan işleri gözden geçirir, yönetim kurulunca hazırlanan çalışma programı ve dernek başkanınca kurula getirilen konuları görüşerek önerilerini yönetim kuruluna bildirir.

ONUR KURULU

Madde-21: Onur Kurulu 3 asil, 3 yedek üye olmak üzere teşkil edilecek Genel Kurul kararı ile asil üye sayısı 7'ye çıkarılabilecektir. Onur kurulu üyeleri hukuk konusunda tecrübeli ve yüksek tahsilli kişilerden seçilecektir. Yeterli sayıda bahse konu üye yoksa bu konularda mevcut tecrübeli üyelere seçilir. Tüzüğün geliştirilmesi, atıcılıkta ileri diğer ülkelerin tüzüklerinin incelenmesi ve tüzüğün doğru uygulandığı ve üyelerin tüzüğe göre

aykırı hareketleri nedeniyle Yönetim Kurulunca havale edilen disiplin konuları ile her türlü hukuk işlerini inceler ve yönetim kuruluna sunar.

TEKNİK KURUL

Madde-22: Teknik kurul 3 asil, 3 yedek üye olmak üzere teşkil edilecek, Genel Kurul kararı ile asil üye sayısı 7'ye çıkarılabilecektir. Teknik Kurul üyeleri atıcılık konusunda uzman ve yüksek tahsilli kişilerden seçilecektir. Yeterli sayıda bahse konu üye yoksa bu konularda mevcut tecrübeli üyelere seçilir. Derneğin çağdaş ve teknik bilgilerle donatılıp donatılmadığı ve teknik konularda geliştirilen yeni görüşler teknik kurulca incelenir ve inceleme yönetim kuruluna iletilir.

Madde-23: "Danışma Kurulu, Onur Kurulu, Teknik Kurul, Bilim Kurulu 1995 yılında Yönetim Kurulunca daha sonraki yıllar ise Genel Kurul tarafından seçilecektir. Danışma Kurulu, Onur Kurulu, Teknik Kurul ve Bilim Kurulu kendi konularında uygun gördükleri hususlarda üyelere yazarak ve üyelerin 1/5'inin yazılı desteğini alarak, yalnızca yazılı isteklerinde bulunan hususları müzakere etmek üzere Genel Kurulu toplayabilecektir.

Madde-24: Dernek Bilim Kurulu kurabilir ve Bilim Kurulu ilgili mercilerin müsaadesi ile Yüksek Atıcılık Okulunu ve bu okula ait atıcılık enstitüsünü faaliyete geçirebilir. Bilim Kuruluna bilim adamı vasfını kazanmış, Akademik kariyeri olan kimseler seçilebilir. Bilim Kurulu 7 asil ve 7 yedek üye olup, Genel Kurulca 15 üyeye çıkarılabilir. Yönetim Kurulu, Danışma Kurulu veya Bilim Kurulunun Dernek tüzüğüne aykırı olmamak ve yapılabilir olmak kaydı ile tavsiyelerini 15 gün için yazışma şeklinde tatbikata koyması lazımdır. Koymadığı takdirde danışma veya bilim kurulunun, Madde-11'deki dernek organlarını toplantıya çağırma hakkı vardır. Bu toplantıdan da netice alınmadığı takdirde Danışma veya Bilim Kurulu posta masrafları dernekten verilmek üzere üyeleri yeni bir genel kurula çağırabilir. Üyelerden 1/5 oranında Genel Kurul yenileme isteği olursa Olağanüstü Genel Kurula gidilir.

DENETLEME KURULUNUN TEŞKİLİ VE GÖREVLERİ

Madde-25: Denetleme kurulu bir yıl süreyle görev yapmak üzere genel kurulca gizli oyla seçilen üç asil üç yedek üyeden oluşur. Denetleme kurulu asil üyeleri; seçimi izleyen yedi gün içinde toplanarak aralarından birini başkan seçerler.

Denetleme kurulu, dernek kararlarını, işlemlerini ve derneğin hesaplarını altışar aylık aralıklarla denetler ve hazırlayacağı rapor yönetim kuruluna bildirir. Yıl içinde yaptığı denetlemeleri rapor halinde genel kurula sunar.

ŞUBELERİN KURULUŞU

Madde-26: Şube açılmasına yönetim kurulu karar verir. Şube açılacak yerde en az altı aydan beri oturan kişiler arasından üç kişi seçilerek kendilerine yönetim kurulunca düzenlenen yetki belgeleri gönderilir.

Dernek Yönetim Kurulunca yetki verilen üç kişi tarafından şubenin açılacağı yerin en büyük mülkiye amirliğine yazılı başvuru yapılır. Bu yazıda, kurucuların adı ve soyadı, baba adı, doğum yeri ve tarihi, meslek veya sanatı, ikametgahı ve uyuşu ile şube merkez adresinin bildirilmesi ve yazıya dernek tüzüğünden iki örnek ile yetki belgeleri eklenir.

Ayrıca, şubeler şu tarzda da kurulabilir; herhangi bir bölgede kanunen yeterli üye sayısına sahip kimseler, şube kurmak için derneğe müracaat edebilir. Bu takdirde Yönetim Kurulu, şube kurulma müracaatını uygulamaktan imtina edemez (kaçınamaz) ve Yönetim Kurulu bu müracaatı en geç 15 gün içerisinde onaylayarak şube açılacak yerde en az altı aydan beri oturan ilgili kimseler arasından kanunen yeterli sayıda kişi seçilerek yönetim kurulunda düzenlenen yetki belgeleri gönderilir, bu yetkili kişilerce, 26.madde 2.paragrafta belirtilen tarzda kanuni usulüne uygun olarak müracaatları yapılarak şube kurulur ve normal şube genel kurullarını yaparlar. Ancak, bu durumda, Yönetim Kurulu tarafından bu şube 6 ay süre ile kontrol edilir ve şubenin tüzüğe aykırı hareketleri görüldüğü takdirde şubenin faaliyetlerinin durdurulması için şubenin bulunduğu mülki amirliğine yönetim kurulu müracaat edebilir. Şube Dernek tüzüğü ve dernek menfaatine aykırı hareket ederse Onur Kurulunun onayı ve Yönetim Kurulu kararı ile fes edilmek üzere durum Genel Kurula götürülür. Ancak, bu durumda dernek şubelerinin yargıda hakları saklıdır. Bu tarzda kurulan dernekler 6 aylık deneme süresinden sonra oy kullanabilirler. Ancak, 6 aylık deneme süresince kendi şube genel kurullarını ve Yönetim Kurulu toplantılarını ve diğer faaliyetlerini yapabilirler.

ŞUBE ORGANLARI

Madde-27: Her şubede;

- a. Genel kurul
 - b. Yönetim kurulu
 - c. Denetleme kurulu
- oluşturulur.

ŞUBE GENEL KURULU

Madde-28: Şube Genel Kurulları, şubeye kayıtlı üyelere oluşur. Şubeler yıllık olağan genel kurullarını Mart ayı içinde yapmak zorundadır.

Şube Genel Kurulları, Dernek Genel Kurullarından en az 15 gün önce yapılacaktır. Şube genel kurullarının toplantıya çağırılması, toplantı yeter sayısının hesabı, toplantının yapılış usulü toplantıda görüşülecek konular ve karar nisabı hususlarında tüzüğün 11, 12 ve 13'ncü maddeleri hükümleri uygulanır. Şube Genel kurulları şubeyi ilgilendiren konularda dernek genel kurulunun haiz olduğu yetkileri kullanır ve 14'ncü maddede belirtilen görevler, şube alanına münhasır olarak şube genel kurulunca yerine getirilir.

ŞUBE YÖNETİM KURULU

Madde-29: Şube yönetim kurulu, şube genel kurulunca bir yıl görev yapmak üzere gizli oyla seçilen beş asıl ve beş yedek üyeden oluşur. Seçimleri izliyen 7 gün içinde şube yönetim kuruluna seçilen üyeler en yaşlı üyenin başkanlığında toplanarak aralarından bir başkan, bir muhasip ve bir de veznedar üye seçmek suretiyle görev bölümü yaparlar.

Şube yönetim kurulları, şubeye ait iş ve işlemleri ve yönetim kurulunca yapılacak görevleri şube alanına münhasır olmak üzere, dernek yönetim kuruluna tanınan yetkileri kullanarak, tüzükte belirtilen esaslara ve dernek yönetim kurulunun direktiflerine uygun olarak yerine getirir ve yürütür.

ŞUBE DENETLEME KURULU

Madde-30: Şube denetleme kurulu, şube genel kurulunca, bir yıl görev yapmak üzere seçilen üç asıl ve üç yedek üyeden oluşur.

Şube denetleme kurulu, denetleme görevini şube işlemlerine münhasır olmak üzere, 19'ncü maddede belirtilen esaslara göre ve yetkileri kullanarak yerine getirir.

ŞUBENİN GENEL KURULDA TEMSİLİ

Madde-31: Şubeler, dernek genel kurulunda şube üyeleri veya şube genel kurulunca seçilecek delegeler (temsilci) marifetiyle temsil edilir. Temsilci sayısı 2 temsilciden az olamaz.

ŞUBELERE İLİŞKİN DİĞER HUSUSLAR

Madde-32: Şubeler derneğin tutmakla yükümlü oldukları, defterleri şubeleri için tutarlar.

Şube organları bu tüzükte dernek organlarının yapmakla yükümlü oldukları görevleri şubeleri için yapmakla yükümlüdürler.

Dernek yönetim kurulu şube yönetim kurullarının alacağı kararlardan hangilerinin kendi onayı ile uygulanacağını belirlemeye yetkilidir.

ŞUBELERİN FESHİ

Madde-33: Dernek Genel Kurulu veya şubenin kendi genel kurulu şubeyi feshedebilir. Fesih halinde Derneğin şubeye verdiği mallar derneğe iade edilir. Şubenin kendi temin ettiği malların ise hangi kuruluşlara bırakılacağı şube genel kurulunca belirlenir.

DERNEĞİN GELİRLERİ

Madde-34: Derneğin gelirleri şunlardır:

- a) Giriş aidatı,
- b) Üye aidatları,
- c) Dernekçe yapılan yayınlar, tertiplenen piyango, balo, eğlence, temsil, konser, spor yarışması ve konferans gibi faaliyetlerden sağlanan gelirler,
- d) Derneğin mal varlığından elde edilen gelirler,
- e) Bağış ve yardımlar,
- f) Rozet satışları gelirleri,
- g) Kitap, dergi, gazete ve takvim satışlarından alınan gelirler,
- h) Türlü gelirler.

Yardım toplama hakkındaki mevzuat hükümlerine uygun olarak toplanacak yardımlardan ibarettir.

Gelirler, alındı belgesi ile toplanır ve giderler harcama belgesi ile yapılır. Bu belgelerin saklama süresi, özel kanunlarda gösterilen daha uzun süreye ilişkin hükümler saklı kalmak üzere beş yıldır. Dernek gelirlerinin alınmasında kullanılacak alındı belgeyi Maliye Bakanlığına bastırılır. Bu alanda belgelerinin biçimi bastırılması, derneklere verilmesi, kullanılanların denetlenmesi ve alınacak ücret, İçişleri ve Maliye Bakanlıklarınca düzenlenecek yönetmelikle belirlenir.

Alındı belgesinde, ödeme ve bağışta bulunanın açık kimliği ve imzası bulunur.

Maliye Bakanlığı yazılı istemden itibaren otuz gün içinde alındı belgesini sağlayamazsa, ilgili dernek, özel olarak bastıracağı alındı belgelerini mahallin en büyük mülki amirliğine onaylatarak bağış ve aidat kabul edebilir.

Mahallin en büyük mülki amirliği, bu alındı belgelerini, liste halinde, bir tutanağa bağlayarak onaylar.

Maliye Bakanlığınca resmi alındı belgesi sağlandıktan sonra özel alındı belgeleri kullanılamaz. Bağış ve aidat toplayacak kişi ve kişileri dernek yönetim kurulu bir kararla belirtir ve bu karar o yerin en büyük mülki amirliğine tescil ettirilir.

DERNEĞİN TUTACAĞI DEFTERLER

Madde-35: Aşağıda yazılı defterler tutulur.

1. Üye kayıt defteri; derneğe girenlerin kimlikleri, derneğe giriş tarihleri, aylık veya yıllık aidatları bu deftere yazılır.
2. Karar defteri; Yönetim Kurullarının kararları tarih ve numara sırasıyla bu deftere yazılır ve kararların altı başkan ve üyelerce imzalanır.
3. Gelen ve giden evrak defteri, gelen ve giden evrak, tarih ve numarası ile bu deftere kaydolunur.
4. Gelir ve gider defteri; Dernek namına alınan bütün paraların alındıkları ve harcanan paraların da verildikleri yerlerde, açık ve düzenli olarak bu defterde gösterilir.
5. Bütçe, kesin hesap ve bilanço defteri, bütçe kesin hesap ve bilançolar bu deftere işlenir.
6. Demirbaş defteri; Derneğe ait demirbaş eşyalar bu deftere işlenir.
7. Alındı belgesi defteri; alındı belgesi makbuz serileri bu defterlere işlenir.

Bu madde de sayılan defterlerin noterden tasdikli olması zorunludur.

Genel Yönetim Kurulu ihtiyaç halinde genel başkanlık mühürü ile mühürlenmiş ve son sayfası icra kurulu üyelerince imzalanmış tali defterlerde tutabilir.

ŞUBELERİN GELİRLERİ

Madde-36: Şubeler kayıtlı üyelere alacakları giriş ve yıllık aidatlar dışında bu tüzüğün 34'nci maddesinde gösterilen ve dernek gelirleri içinde yer alan hususlar ve faaliyetlerden şubece gerçekleştirilenler sonucu elde edilen gelirlerle çalışmalarını sürdürürler.

DERNEĞİN FESHİ

Madde-37: Dernek, gerek görülmesi halinde dernek genel kurulunun kararı ile feshedilir. Genel kurulun feshi kararı verebilmesi için dernek üyelerinin üçte ikisinin çoğunluğu ile karar vermesi şarttır. Birinci toplantıda bu çoğunluk sağlanamazsa, 2908 sayılı Kanunun 21'nci maddesine göre yeniden yapılacak toplantı için çağrı yapılır. Bu toplantıya katılan üyelerin üçte ikisinin feshi kararı vermesi durumunda dernek feshedilir.

Feshi halinde dernek ve şubelerin mallarının hangi kuruluşlara bırakılacağı genel kurulca belirlenir.

DİĞER HUSUSLAR

Madde-38: Bu tüzükte belirlenmemiş hususlarda Türk Medeni Kanunu ve Dernekler Kanunu hükümleri uygulanır.

Madde-39: Dernek, kendi konusunda, derneklerle, federasyonlara ve konfederasyonlara katılabilir.

ATLI SPOR KULÜBÜ ÖRNEK TÜZÜĞÜ

BÖLÜM - I

GENEL HÜKÜMLER

Derneğin adı ve merkezi:

MADDE-1: Derneğin adı: "Atlıspor Kulübü"dür. Merkezi'dadır. Kulübün şubesi yoktur. At Spor Kulübü'nün amblemi dır.

Amaç:

MADDE-2: Kulübün amacı at sporunun korunmasına, geliştirilmesine, yayılmasına hizmet etmek ve ayrıca geleneksel at sevgisine ve binicilik sporlarına karşı ilgi ve bağlılığı yaygınlaştırmak ve vasıflı at yetiştiriciliğini, sporcuların eğitim ve geliştirilmelerini ve bunlarla ilgili her türlü düzenlemeleri yönetmek ve yurt dışında ve yurt içinde yarışlara katılmaktır.

BÖLÜM - II

ÜYELİK

Üyelik niteliği

MADDE-3: Atlıspor Kulübü'ne üye olabilmek için:

- a) T.C.Kanunlarına göre medeni hakları kullanma ehliyetine haiz olmak ve 18 yaşını bitirmiş olmak.
- b) Ağır hapis cezasına veya beş (5) yıldan fazla hapis cezasına mahkum olunmamak veya yüz kızartıcı suçlardan herhangi birisiyle hükümlü bulunmamak ve Dernekler Kanununa göre kurulması yasaklanan dernekleri kurmuş veya idare etmiş olmaktan kesin olarak mahkum edilmemiş olmak.
- c. Kulüp yönetimine yazı ile başvurmak ve Kulübün amacını benimsediğini kabul etmek.

Yabancı uyrukluların kulübe üye olabilmeleri, yukarıda şartların dışında, Türkiye'de ikamet etme hakkına sahip olduklarını resmi makamlardan usulen belgelemek şartına bağlıdır.

Asil üyelik için başvurma

MADDE-4: Kulübe üye olmak isteyen kişi, yazılı isteğini, kulüpte kayıtlı iki (2) üyenin takdim onayını aldıktan sonra, kulüp başkanlığına verir.

Başvurmada, isteklinin üç (3) fotoğrafı ile muhtarlıktan tasdikli nüfus hüviyet cüzdanını ve ikametgah ilmuhaberini ve yabancı uyruklu ise, 3'ncü madde de yazılı ikamet belgesinin kendisi tarafından eklenmesi gerekir.

Asil üyeliğe kabul

MADDE-5: Üyeliğe kabul isteminde bulunan kişinin (üye istek belgesi) on (10) gün süre ile Kulüp Merkez Binasında, herkesin görebileceği yere asılır.

Bu süre içerisinde Kulüp üyeliği için başvuran kişinin üyeliğe mani yasal bir hali olduğu veya üyeliğine herhangi bir nedenle itiraz olmuşsa, bu itiraz ile birlikte diğer evrak ve üyelik dosyası Yönetim Kurulu'na sunulur. Yönetim kurulu, üyelik için yapılan başvuruyla, müracaat tarihinden başlamak üzere en çok otuz (30) gün içinde üyeliğe kabul veya isteğin reddi şeklinde karara bağlayıp sonucu ilgiliye yazı ile bildirmek zorundadır.

MADDE-6: Madde-5'te yazılı şartlara haiz olanlardan ve kulübün amacını ve kulübe herhangi bir suretle maddi ve manevi hizmet sağlamak olanağına sahip kişiler arasında fahri üye seçilebilir. Kulüpte kayıtlı asıl üyelere en az onbeş (15) kişinin yazı ile teklifte bulunması ve Yönetim Kurulunun kabulü halinde, Fahri üye adayları toplanacak olan Olağan Genel Kurula arz edilir; teklif Genel Kurulca kabul edildiği takdirde adayların Fahri üyelikleri kesinleşir.

Üyeliğin kalkması

MADDE-7: Kulüp üyeliği, üyenin istifası ve üyelik niteliğinin kazanılmasında aranılan şartlardan bir veya birkaçının ortadan kalkması veya yerine getirilmemesi veya kulüp yetkili organlarının vereceği çıkarma kararı ile kaybedilir.

Kulüp üyeleri Binicilik dalında faaliyet gösteren başka kulüplere, Yönetim Kurulunun yazılı izni olmadan üye olamazlar, kendileri veya 18 yaşından küçük çocukları başka kulüplerde izinsiz lisanslı sporcu olamazlar.

Yönetim Kurulunda izin almadan bu gibi fiileri yapanların üyelikleri otomatik olarak silinir.

Üyelik sıfatının silinmesi halinde üyenin bu sıfatı kaybetmesi tarihine kadar kulübe karşı doğan borçları devam eder.

Giriş aidatı ve yıllık aidat

MADDE-8: Asıl üyelik için başvuruları kabul edilen üye adayları, Yönetim Kurulunun kabul tarihinden itibaren 30 gün içerisinde giriş aidatını ve yıllık aidatı ödemekle yükümlüdürler. Yıllık aidat ait olduğu yılın Mart ayı sonuna kadar ödenir.

Giriş aidatları ve yıllık aidatın miktarı Genel Kurul tarafından saptanır. Üye adaylarının özel durumları nedeniyle Yönetim Kurulu tarafından giriş aidatı ödemeleri taksite bağlanabilir. Ancak bu taksitlerin süresi 6 ayı geçmez. Giriş aidatı taksitlerden birinin gecikmesi halinde aday üyelik sıfatını kaybeder. O tarihe kadar tahsil olunan taksitler geri verilmez.

..... Atlıspor Kulübü'nden lisanslı olup, gençler veya yetişkinler dalında Milli olmuş veya Türkiye Şampiyonu olmuş sporcular giriş aidatı ödemeden asıl üye olabilirler. Bu gibi kişilerin üyelikleri başka bir kulüpte üye olmaları veya lisans çıkartmaları halinde otomatik olarak düşer. Bu niteliklere sahip olan sporcuların asıl üye olabilmeleri Yönetim Kurulunca veya en az 15 üyenin imzalayarak Genel Kurul'a sunacakları önerginin onaylanarak kabul edilmesiyle olur.

Giriş aidatı veya yıllık aidat borcu olanlar, Genel Kurula katılamazlar, oy kullanamazlar, aday olamazlar.

BÖLÜM - III

KULÜBÜN ORGANLARI

Organlar

MADDE-9: Kulübün Organları;

- a) Genel Kurul,
- b) Yönetim Kurulu
- c) Denetleme Kurulu
- d) Onur Kurulu'dur

MADDE-10: Genel Kurul Kulübe kayıtlı Asıl üyelerin tümünü kapsar. Kulübün en yüksek karar organıdır.

Asıl üyelere, bu tüzükte veya Yönetim Kurulunca kabul edilmiş Kulüp İç Yönetmelikleri gereğince, Kulübe ödemekle yükümlü oldukları borçlarını, sebebi ne olursa olsun, 8'nci maddenin son fıkrasında yazılı süre içinde ödememiş olanlar Olağan Genel Kurula katılma hakkına kaybetmiş sayılırlar.

Fahri Üyeler Genel Kurul toplantılarına ve görüşmelere katılabilirler. Fahri üyelerin seçme ve seçilme hakkı yoktur.

Genel Kurul Toplantıları

MADDE-11: Genel Kurul, yılda bir defa ve en geç Nisan ayı sonuna kadar olmak üzere Yönetim Kurulunun çağrısı ile olağan olarak, kayıtlı asıl üyelerin 1/5'inin veya Yönetim Kurulu yada Denetleme Kurulunun çağrısı üzerine olağanüstü olarak toplanır.

Üyelerin yapacakları Olağanüstü Genel Kurul Toplantısı çağrısının geçerli olabilmesi için istekte bulunan üyelerin Noterlik kanalıyla başvurmaları gerekir.

Yönetim Kurulunun karar verme olanağı kalmadığı hallerde, Yönetim Kurulunun mevcut üyeleri veya Denetleme Kurulu tarafından bir ay içinde Olağanüstü toplantı çağrısı, bu yapılmadığı takdirde Kulüp üyelerinden herhangi birisinin usulen Sulh Hukuk Hakimliği'ne başvurması suretiyle alınacak karar üzerine de Olağanüstü Genel Kurul toplanabilir.

Genel Kurula Çağrı

MADDE-12: Yönetim Kurulu, dernek tüzüğüne göre Genel Kurula katılma hakkı bulunan üyelerin listesini düzenler. Genel Kurula katılacak üyeler en az 15 gün önceden günü, saati, yeri ve gündemi mahalli bir gazetede ilan edilmek suretiyle toplantıya çağrılır. Bu çağrıda çoğunluk sağlanmaması sebebiyle toplantı yapılmazsa, ikinci toplantının hangi gün yapılacağı da belirtilir. İlk toplantı günü ile ikinci toplantı arasında bırakılacak zaman bir haftadan az olamaz.

Toplantının yapılacağı gün, saat ve yer ile toplantı gündemi, toplantı gününden en az 15 gün önce mahallin en büyük mülki amirliğine yazı ile bildirilir. Bu yazıya, toplantıya katılacak üyeleri gösteren liste de eklenir.

Toplantı başka bir sebeple geri bırakılırsa, bu durum, geri bırakma sebepleri de belirtilmek suretiyle, toplantı ilanının yapıldığı gazeteye ikinci bir ilan verilerek üyelere duyurulur. İkinci toplantının, geri bırakma tarihinden itibaren en geç iki ay içinde yapılması zorunludur.

Üyeler ikinci toplantıya, birinci fıkrada belirtilen esaslara göre yeniden çağrılır ve toplantı ikinci fıkra esaslarına göre mahallin en büyük mülki amirliğine duyurulur.

Genle Kurul toplantısı bir defadan fazla geri bırakılamaz.

Toplantı yeri ve yeter sayı

MADDE-13: Genel Kurulun toplantı yeri Kulüp Merkezinin bulunduğu mahaldir. Genel Kurul, kurula katılma hakkına haiz üyelerin yarısından fazla sayısı ile toplanır İlk toplantıda bu çoğunluk sağlanamadığı takdirde, toplantı bir defaya mahsus olmak üzere başka bir güne ertelenir. İkinci toplantıda üye sayısı Yönetim Kurulu ile Denetim Kurulu asıl üyelerinin tam sayılarının iki katından aşağı olmaz. Bu çoğunluk sağlandığı takdirde toplantı yürütülür.

Genel Kurul toplantısının yönetilmesi

MADDE-14: Genel Kurula katılacak üyeler, önceden hazırlanmış listelerde yazılı ad ve soyadlarının hizalarına imzaları alınmak suretiyle toplantı mahalline girerler.

13'ncü maddede yazılı toplantı yeter sayısının sağlanıp sağlanmadığı Yönetim Kurulu Başkanı ile en az üç (3) üyenin katılacağı bir heyet tarafından tutanakla tesbit olunur.

Çoğunluk sağlanmış ise, Yönetim Kurulu Başkanı veya görevlendireceği bir Kurul üyesi durumu üyelere bildirir ve toplantıyı açar.

Genel Kurul toplantısı, açışı takiben üyeler arasından iş'ari oyla seçilecek bir başkan bir başkan vekili ve iki sekreter üyeden müteşekkil başkanlık divanı tarafından yönetilir. Toplantıda yapılan işlemler bir tutanakla tesbit olunur.

Hükümet Komiserinin toplantıya geç katılması veya katılmaması toplantının yapılmasını engellemez.

Toplantı Gündemi

MADDE-15: Genel Kurul toplantısında yalnız gündemde bulunan maddelerin görüşülmesi esastır. Ancak, hazır bulunan üyelerin en az 1/10'unun yazılı isteği üzerine, istenen maddelerde gündeme eklenebilir.

Olağanüstü Genel Kurullarda, önceden belirlenen gündem maddesine başka madde eklenemez.

Oylama

MADDE-16: Genel Kurul Toplantılarında oylamalar, organların seçimi oylamasında gizli ve diğer oylamalarda, üyelerin beşte biri (1/5' nin isteği üzerine başkaca karar alınmamış ise iş'ari oy yapılır, her üye kendi oyunu ve en çok bir üyeyi temsilen oy kullanılır.

Genel Kurul kararları, toplantıya katılmış bulunan üyelerin yarısından fazlasının oyu ile alınır.

Kulübün feshine veya tasfiyesine veya bir başka dernekle birleşmesine veya kulübün taşınmaz mallarının satın alınmasına veya satılmasına veya başkalarına devir veya hibe

edilmesine veya tahsisinin ve tüzükte yapılacak değişikliklere dair alınacak kararlarda, toplantıya katılan üyelerin 2/3'ünün olumlu oyunun mevcudiyeti zorunludur.

Başkanlık Divanının Görev ve Yetkileri

MADDE-17: Genel Kurul Başkanlık Divanı toplantıyı mevzuat ve bu Tüzük hükümleri gereğince yürütür. Toplantıya düzen sağlanması Başkanın görevidir; düzeni bozan üyeler Başkan tarafından yapılacak iki uyurmaya uymadıkları takdirde, başvurulacak oylamaya göre, toplantıdan çıkarılabilirler.

Genel Kurulda yapılacak konuşmalar üyelerin söz alma sırasına göre düzenlenir.

Tüzük veya gündem maddelerinde veya Yönetim Kurulunca hazırlanan Bütçede yapılacak değişiklik veya gündemdeki konunun müzakeresinin yeterliği teklifleri, teklifi yapan üyenin Başkanlığa yazı ile başvurusu üzerine görüşülür. Müzekkerenin yeterliği teklifleri, sırada bulunan üyelerden ikisinin ve varsa lehinde ve aleyhinde birer üyenin konuşmalarını takiben Genel Kurulda oylanması sonucuna göre karara bağlanır.

Genel Kurul zabıt evrakı ve dosyaları; Başkan tarafından, ilk toplantısında Yönetim Kuruluna teslim olunur.

Başkan, Başkanlık görevini yaptığı sırada görüşmelerde veya oylamalarda görüşünü açık veya gizli olarak açıklayamaz; oya en son katılır.

Gizli oylama ve oy ayrımı

MADDE-18: Gizli oylamalarda basılı ve yazılı çoğaltılmış veya tek listeler kullanılabilir; listeler üzerinde değişiklik yapmak mümkündür.

Gizli oylama, Genel kurula katılanların listesinden isimleri ayrı ayrı okunarak çağrılması ve oyların kapalı sandıklara atılması suretiyle yapılır. Oyların ayrımı, Başkanın veya yerine göstereceği üyenin Başkanlığında ve Genel Kurulca seçilecek üç (3) üyenin katılmasıyla teşkil olunacak kurul tarafından açık olarak cereyan eder ve sonuç bir tutanakla tesbit olunur.

Divan Başkanı organlara seçilenlere durumu yazı ile hemen bildirir ve Yönetim Kurulu ilk toplantı tarihi tesbit ederek üyeleri davet eder.

Genel Kurulun Görev ve Yetkileri

MADDE-19: Genel Kurulun Görev ve Yetkileri şunlardır:

- a. Kulübün diğer organlarını seçmek,

- b. Yönetim ve Denetleme Kurullarının raporlarını incelemek ve karara bağlamak,
- c. Yönetim Kurulu tarafından hazırlanmış bulunan bütçeyi aynen veya değiştirerek kabul etmek,
- d. Taşınmaz mal edinme veya elden çıkarma veya başkalarına devretmek konularında bu Tüzüğe ve mevzuata göre karar vermek,
- e. Tüzükte değişiklik yapmak,
- f. Kulübün bir federasyona katılmasına veya bağlı bulunduğu bir federasyondan ayrılmasına veya Uluslararası sportif faaliyetlerde bulunmasına veya katılmasına veya Kulübün yurt dışındaki dernek veya teşekküllere üye olarak katılmasına karar vermek,
- g. Kulübün feshine veya tasfiyesine karar vermek,
- h. Onur Kurulundan verilecek çıkarma kararlarını itiraz halinde incelemek ve karara bağlamak,
- i. Fahri üyeler hakkında Tüzük hükümlerine göre karar vermek,
- j. Mevzuat ve tüzükte belirlenen diğer görevleri yerine getirmek.

Yönetim Kurulu

MADDE-20: Yönetim Kurulu dokuz (9) asil ve beş (5) yedek olmak üzere Genel Kurul tarafından ve üyeler arasından bir yıl süre ile seçilir .Asıl ve yedek üyeler ayrı ayrı oylanır ve aldıkları oy sırasına göre belirlenir. Oylarda eşitlik halide Genel Kurul Başkanlık Divanınca çekilecek kura ile kazanan seçilir. Yönetim Kurulu üyeleri, aynı dönemde diğer kurullarda görev alamazlar.

Yedek üyeler süreli veya süresiz olarak ayrılan, asıl üyelerin yerlerini oy sıralarına göre alırlar.

Dernekler Kanunun 4'ncü maddesinde belirtilen Kamu görevlileri Kulübün Yönetim Kurulunda görev alamazlar.

Yönetim Kurulu Toplantıları ve Oylama

MADDE-21: Yönetim Kurulunun toplantı yeri Kulüp merkezidir. Kurul, en az ayda bir defa toplanır. Kurul başkanının veya Genel Sekreterinin şahsen veya üç kurul üyesinin müştereken veya Denetim Kurulunun alacağı kararla yapacakları davet üzerinde toplanabilirler. Toplantıda yarıdan fazla bir üyenin bulunması şarttır; kararlar hazır bulunanların oy çokluğu ile verilir.

Kurulda Görev Bölümü

MADDE-22: Yönetim kurulu, seçimi izleyen ilk hafta içinde 17'nci maddenin son fıkrası uyarınca toplanır. Bu toplantıda, üyeleri arasında bir Başkan, bir Başkan Vekili ve bir Genel Sekreter ile bir sayman seçer.

Yönetim Kurulunun alacağı kararlar, noterden tasdikli bir karar defterine yazılır her toplantıda alınan kararların imzalanması zorunludur.

Kurulun Gündemi

MADDE-23: Kurul gündemini Genel Sekreter hazırlar. Başkan veya üyelerin teklif edecekleri konularda da Kurul kararı ile gündeme alınabilir.

Yönetim Kurulunun Görev ve Yetkileri

MADDE-24:

- a. Kulübü yönetmek ve temsil etmek,
- b. Teknik, idari ve mali işleri düzenleyerek programlar hazırlamak ve tatbik etmek,
- c. Kulübe ait bütün defter ve kayıtları muntazam bir şekilde tutulmasını sağlamak,
- d. Üyeler, eşleri, çocukları ve misafirleri hakkında yönetmelikleri ve gerekli muameleleri yapmak,
- e. Kulüp personelini tayin etmek ve görevden çıkartmak,
- f. Taşınmazlar dışındaki Kulüp için gerekli alım ve satışları yapmak,
- g. Kulübe yeni üyeler kayıt etmek, üye çoğalmasını teşvik etmek,
- h. Fahri üyeler ile Yönetim Kurulu tarafından seçilen sporcuların kulüp hizmet olanaklarından ne suretle yararlanacaklarına karar vermek,
- i. Gelir temin etmek için çalışmalar yapmak ve diğer üyeleri görevlendirmek,
- j. Giriş ücreti ve üye aidatının, at bakım ücretinin vaktinde ödenmesini sağlamak,
- k. Kulüp içi çalışmaları düzenlemek, iş düzenini sağlayacak yönetmelikler hazırlamak, dış ilişkilerde temaslar yapmak,
- l. Israrlı olarak giriş aidatı ve üyelik aidatı, at bakım ve her türlü borçlarını ödemeyen ve şartları yerine getirmeyen üyeleri kulüp üyeliğinden çıkarmak,
- m. Kulüp üyelerine toplu veya tek başına, amaca uygun görevler vermek,
- n. Tüzükte belirtilen zamanda normal ve gerekirse Olağanüstü Genel Kurulu toplantıya çağırarak,

Denetleme Kurulu

MADDE-25: Denetleme Kurulu üç (3) asıl ve üç (üç) yedek olmak üzere Genel Kurul tarafından ve üyeleri arasından bir yıl süre için seçilir. Yedek ve asıl üyeler ayrı ayrı oylanır ve aldıkları oy sırasına göre belirlenir. Oylarda eşitlik halinde Genel Kurul Başkanlık Divanınca çekilecek kura ile kazanan seçilir. Denetleme Kurulu üyeleri aynı dönemde diğer kurullarda görev alamazlar. Bu kurulun görevleri başkaca hiçbir kurula devredilemez.

Yedek üyeler süreli veya süresiz olarak, ayrılan asıl üyelerin yerlerini oy sıralarına göre alınırlar.

Dernekler Kanununun 4'ncü maddesinde belirtilen kamu görevlileri Denetleme Kurulunda görev alamazlar.

Denetleme Kurulu Başkanı ve Toplantıları

MADDE-26: Kurul seçimini takiben ilk ay içinde Yönetim Kurulu Başkanının daveti ile ilk toplantısını yapar ve üyeler arasından bir Başkan seçer.

Denetleme Kurulu en az iki (2) ayda bir defa toplanır ve kararlarını üyelerin çoğunluk oyu ile verir. Kararlar özel defterine yazılı ve hazır bulunan üyeler tarafından imzalanır.

Alınan kararların Yönetim Kuruluna duyurulması zorunludur.

Kurul üyeleri de ayrı görüşlerini Yönetim Kuruluna yazı ile bildirebilirler.

Kurulun Görev ve Yetkileri

MADDE-27: Denetleme Kurulu bütün defter ve kayıtlarını, gelir ve giderlerini ve bütün hesaplarını ve bunların belgelerini inceler ve mevzuat ve tüzük hükümlerine intibaklarını denetler.

Denetim Kurulunun Genel Kurula sunacağı yıllık rapor, Genel Kurulun toplantı tarihinden en geç 15 gün önce Yönetim Kuruluna verilir.

Denetleme Kurulu Genel Kurula karşı sorumlu olup, mevzuat ve tüzük ile kendisine verilmiş görevlerin yerine getirilmesi ile yükümlüdür.

Onur Kurulu

MADDE-28: Onur Kurulu yedi (7) asıl ve üç (3) yedek olmak üzere Genel Kurul tarafından ve üyelerin arasından bir yıl için seçilir. Kurul üyeleri kendi aralarından bir başkan seçerler. Asıl ve yedek üyeler aldıkları oy sırasına göre belirlenir. Oylarda eşitlik halinde

Genel Kurul Başkanlık Divanınca çekilecek kura ile kazanan belli olur. Onur Kurulu üyeleri aynı dönemde, diğer kurullarda görev alamazlar.

Onur Kurulunun Görevleri

MADDE-29:

a. Onur Kurulu, Yönetim Kurulunun yazılı daveti üzerine toplanır. Hakkında şikayet edilen kimseyi dinledikten veya yazılı savunmasını inceledikten sonra karar verir. Kararı uygulaması için Yönetim Kuruluna bildirir.

b. Üyelerin en az üç (3) imza ile onur Kuruluna yapacakları müracaatlar Yönetim Kuruluna bilgi verilerek kurulca araştırılır ve karara bağlanır.

Kurul üyeleri başka organlarda görev alamazlar.

Disiplin Cezalarını Gerektiren Davranışlar

MADDE-30: Disiplin cezalarını gerektiren davranışlar şunlardır:

- a. Kulüp tüzüğüne, Genel Kurul ve Yönetim Kurulu kararları ile yönetmeliklerine, yetkililerce yapılan yazılı ikaza rağmen uymamak,
- b. Kulüp içinde geleneğe ve toplu yaşantıya aykırı, üyeleri tedirgin edici davranışlarda bulunmak,
- c. Kulübün disiplinli ve düzenli yaşantısını bozan ve üyeler arasındaki arkadaşlığı sarsacak sonuçlar doğuran davranışlarda bulunmak,
- d. Üyeleri Kulüpten uzaklaştırıcı tedbir ve düzene başvurmak,
- e. Kulüp üyelerini kırıcı, hor görücü, onur sarsıcı sözler söylemek ve hakaretlerde bulunmak,
- f. Bu tüzükteki ihtar cezasını öngören davranışı bir yıl içinde iki kere işlemek,
- g. Kulüp üyelerine fiili saldırıda bulunmak,
- h. Kulüp organlarındaki görevini kötüye kullanarak kendine yarar sağlamak,
- i. Kulüp onurunu kırıcı davranışta bulunmak. Kulübün manevi şahsiyetine aşıkarak hakarete bulunmak veya utanç verici bir suç işlemek.

Disiplin Cezaları

MADDE-31: Disiplin cezaları şunlardır:

- a. İHTAR: Üyenin davranışının kusurlu sayıldığıının bildirilmesi,
- b. GEÇİCİ ÇIKARMA: Üyenin bir aydan çok olmamak üzere Kulübe girmesinin yasaklanmasıdır.

c. TEMELLİ ÇIKARMA: Üyenin Kulüpteki kaydının silinmesidir. Bu suretle kaydı silinen üye hiçbir sebeple Kulübe giremez.

Disipline Aykırı Davranışların Cezaları

MADDE-32: Üyelerin disipline aykırı davranışlarının cezaları şöyledir;

- a. 30'ncu maddenin a, b, c fıkrasındaki davranışlara İHTAR cezası,
- b. 30'ncu maddenin d, e ve f fıkralarındaki davranışlara GEÇİCİ ÇIKARMA cezası,
- c. 30'nucu maddenin g, h ve i fıkralarındaki davranışlarda bulunanlarla, bir yıl içinde iki defa geçici çıkarma cezası alanlara TEMELLİ ÇIKARMA cezası uygulanır. Geçici çıkarma cezası Onur Kurulunca ertelenebilir.

Ceza isteği

MADDE-33: Üyenin disiplinsiz davranışlarından ötürü ceza görmesi isteği ile Onur Kuruluna verilmesi, üyelere birinin şikayeti üzerine Yönetim Kurulu kararı ile veya Yönetim Kurulunun kendi başına vereceği kararla olur. Konu, şikayetçi üyenin kendi kişiliği ile şikayet edilen üye arasında geçen bir olayla ilgili ise, Yönetim Kurulu, en geç 30 gün içinde her iki üyeyi dinleyip uzlaştırma yolu arar. Uzlaştırma sağlanamazsa olayın Onur Kuruluna gönderilmesine karar verilir.

Savunma

MADDE-34: Onur Kurulunca yapılacak kovuşturmalarda yükletilen suçun şikayet edilen üyeye yazılı olarak bildirilmesi ve yazılı savunmasını istenilmesi gereklidir. Şikayet edilen üye yazılı savunmasını 20 gün içinde vermek zorundadır.

Duruşma ve Soruşturma Düzeni

MADDE-35: Disiplinsiz davranışları nedeniyle Onur Kuruluna verilen üyelerin dinlenmesi duruşmalı olarak yapılır. Duruşmalar gizli olur ve tutanağa geçirilir. Onur Kurulu incelemeyi ivedilikle ve şikayet edilen üyenin Kulübe verdiği adrese iadeli taahhütlü olarak yapılan bildirinin gönderilmesi ve Kulübün ilan tahtasına bildirinin asılması gününden başlamak üzere 120 günde sonuçlandırmak zorundadır. Bu süre içinde kesin bir karar ile sonuçlanmayan kovuşturma düşer.

Yazılı çağrıya uymayan ve kendisine bildiri yapılmadığına karar verilen üyenin duruşması kendisi olmadan yapılır. Savunma tanıklarının şikayet edilen üye tarafından en çok ikinci oturuma kadar özürsüz olarak getirilememesi halinde Onur Kurulu bu tanıkları

dinlemekten vazgeçebilir. Onur Kurulu delillerin gösterilme ve inceleme düzenini özgürlükle seçmeye yetkilidir.

MADDE-36: Onur Kurulu, ceza görmeleri isteği ile gönderilen üyenin bu tüzükte sayılan disiplin cezalarını gerektiren davranışlarda bulunup bulunmadıklarına karar verirken, suçlayan ve suçlanan tarafın gösterdiği delilleri değerlendirmede özgürdür.

Onur Kurulu, Kulüp Yönetim Kurulunca kendi başına verilmiş karar dışında kalan ve üyeler arasındaki suçlamalardan doğan anlaşmazlıkları uzlaştırmakta özgürdür. Kulüpteki kaydının silinmesine karar verilen üye bu karara Genel Kurul toplantısından en az bir ay evvel Yönetim Kuruluna vereceği yazılı dilekçe ile itiraz edebilir. Yönetim Kurulu bu konuyu gündeme koymak zorunluluğundadır itiraz eden üye dilekçesinde savunmasını yapacağını da yazmışsa, toplantıya yalnız veya kulüp üyeleri arasından seçeceği vekili ile gelerek savunmasını yapar. Üye veya vekili, hakkında görüşülürken ve oy toplanırken salonda bulunamaz. Oylar gizli verilir. Genel Kurulun vereceği karar kesindir. Onur Kurulunun kararları, biri saklanmak diğeri ilgiliye duyurulmak üzere iki örnek olarak Yönetim Kuruluna gönderilir.

Organlarda üyelik sıfatının düşmesi

MADDE-37: Kulübün, Yönetim, Denetleme, Üye kabul ve Onur Kurulları toplantılarına özürsüz ve geçerli sebep göstermeden aralıksız üç (3) defa katılmayan üyenin üyelik sıfatı kendiliğinden düşer; özür ve geçerli sebebin takdiri Yönetim Kuruluna aittir.

BÖLÜM-IV

GELİRLER

Kulübün Gelirleri

MADDE-38: Kulübün gelirleri şunlardır;

- a. Giriş ücreti,
- b. Yıllık aidat,
- c. Bağışlar,
- d. Kulübün tertip edeceği her türlü müsabaka, toplantı ve eğlenceler,
- e. Sair gelirler.

Giriş ücreti ve yıllık aidat

MADDE-39: Giriş ücreti ve yıllık aidat madde-8'de gösterilen miktar ve esaslara göre üyeden alınan meblağlardır.

At pansiyon ücreti

MADDE-40: At pansiyon ücretleri aylık peşin olarak ve ait olduğu ayın 5'nci günün akşamına kadar kulüp idaresine yatırılır. Pansiyon ücreti yatırılmamışsa at binişe ve çalışmaya çıkartılmaz. Ancak, makul bir sebep gösterildiği takdirde genel yazman bir sonraki ayın pansiyon ücreti ödeme tarihinde iki aylık ücretin ödenmesi şartıyla biniş ve çalıştırılmaya izin verebilir. Pansiyon ücretinin 2 ay üstüste ödenmemesi halinde Yönetim Kurulu gereken tedbirleri alır.

Diğer gelirler

MADDE-41: Diğer maddelerde yükümlülükleri belirtilmiş borçlar dışındaki (lokal borcu, giriş aidatı taksitleri vs.) gibi borçlarını ödemeyen üyelere Yönetim Kurulu tarafından yazılı bildirim yapılır. Bu bildirim her borç için bir ay arayla iki defa yapılır. İkinci bildirimden sonra borçlarını ödemeyen üyelerin kayıtları silinir. Yapılan bildiriminde bu husus açıkça bildirilir.

Kulüpten para çekme

MADDE-42: Kulübün parası, Yönetim Kurulunun uygun göreceği bankalarda açılan cari hesaplara yatırılır.

Bankadan para çekme vesair tüm tahsilat işlemleri Yönetim Kurulu Başkanı, İkinci Başkanı, Genel Sekreter ve Genel Saymandan ikisinin müşterek imzasıyla veya Yönetim Kurulu kararıyla yetki verilen görevliler tarafından yapılır.

BÖLÜM - V

ÇEŞİTLİ HÜKÜMLER

Tüzük ilanı

MADDE-43: Tüzükte yapılan değişiklikler veya adres değişikliği 15 gün içinde en büyük mülkiye amirine verilir ve günlük bir gazete ile yayınlanır. Gazetenin iki nüshası vilayete verilir. Mülki amirlikçe, tüzükte kanuna aykırılık görüldüğü bildirilirse, bu aykırılık 30 gün içinde mutlak surette düzeltilerek ilan edilir ve mülki amirliğe bildirilir.

Seçimlerin bildirilmesi

MADDE-44: Yönetim ve Denetim Kurullarına seçilenlerin, yedeklerin ad ve soyadları, adresleri ve meslekleri, Yönetim Kurulu Başkanı tarafından seçimi takip eden 7 gün içinde mülki amire mutlaka bildirilir.

Kulübün denetlenmesi

MADDE-45: Kulüp en büyük mülki amirin emriyle her zanan denetlenebilir. Dernekler Kanununun 40'ncı maddesi gereğince istenilen her türlü malumat denetleyenlere verilir.

Defter ve kayıtlar

MADDE-46: Kulüpte aşağıda yazılı defterler tutulur;

- a. Üye kayıt defteri,
- b. Karar defteri,
- c. Gelen ve giden evrak defteri,
- d. Gelir ve gider defteri,
- e. Bütçe, kesin hesap ve bütçe defteri,
- f. Demirbaş defteri.

Bu defterlerin noterden tasdikli olması zorunludur.

Dernek gelirleri, alındı belgesi ile toplanır ve giderler harcama belgesi ile yapılır. Bu belgelerin saklanma süresi, özel kanunlarda gösterilen daha uzun süreye ilişkin hükümler saklı kalmak üzere, beş yıldır. Dernek gelirlerinin alınmasında Maliye Bakanlığı'nca bastırılan alındı belgesi veya Maliye Bakanlığınca tasdikli alındı belgeleri kullanılır.

Alındı belgesinde, ödeme ve bağışta bulunanın açık kimliği ve imzası bulunur.

Bağış ve aidat toplayacak kişi veya kişileri, Dernek Yönetim Kurulu bir kararla belirtir ve bu karar o yerin en büyük mülkiye amirliğine tescil ettirilir.

Fesih

MADDE-47: Kulübün feshine Genel Kurul karar verebilir. Feshe karar verebilmek için Kulüp Tüzüğüne göre Genel Kurula katılma hakkına sahip olan üyelerin en az 2/3'ünün toplantıya katılması şarttır. Bu suretle çoğunluk sağlanamazsa ikinci defa toplanmak için üyeler usulüne göre yeniden çağrılır. Bu toplantıda üye sayısı ne olursa olsun fesih konusu görüşülebilir. Fesih kararının verilebilmesi için toplantıda bulunanların en az 2/3'ünün olumlu oy kullanması şarttır.

İnfisah

MADDE-48: Kulüp, aciz haline düştüğü veya Genel Kurul toplantısının yeter sayı bulmaması sebebiyle üst üste iki defa Olağan Genel Kurul toplantısının yapılmadığı hallerde infisah eder. İnfisah halinin tesbiti en büyük mülkiye amirinin kararı ile olur.

Fesih veya infisah halinde kulüp malları

MADDE-49: Gerek fesih, gerek infisah hallerinde kulübün varlığı kalırsa bu varlık Kızılay'a intikal eder.

Kapatma hali

MADDE-50: Kulübün mahkeme kararı ile temelli olarak kapatılması halinde Dernekler Kanununun hükümleri tatbik olunur.

Kurucu üyeler

MADDE-51:

1. Başkan
2. Başkan vekili
3. Genel sekreter
4. Sayman
5. Üye
6. Üye
7. Üye
8. Üye
9. Üye
- 10.Yedek üye
- 11.Yedek üye
- 13.Yedek üye
- 14.Yedek üye

MADDE-52: Üyeler, 04.10.1983 gün ve 2098 sayılı Dernekler Kanununa göre üyelik vasfını haiz olmadıkları, Yönetim, Onur ve Denetçiler Kuruluna seçilme haklarına haiz bulunmadıklarını bildirmekle yükümlüdürler. Aksine hareket edenler fillerinden şahsen sorumludurlar.

MADDE-53: 2098 sayılı Yeni dernekler Kanunu hükümleri gereğince değiştirilen Kulüp Tüzüğü, yine aynı kanunun hükümleri gereğince Milli Eğitim ve Gençlik Spor Bakanlığı ile Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğünce hazırlanıp yayınlanacak Yönetmelik esaslarını da doğrudan kapsar. Tüzükte yer almayan veya açık olmayan hususlarda 2098 sayılı Dernekler Kanunu ile ilgili Yönetmelik hükümleri esastır.

LİTERATÜR

1. **AKINCI, Zekeriya** : Eğitimcinin Binicilik Broşürü (1977)
2. **AKŞİT, Ali** : Evcil Hayvanlarda Pratik Doğum, Doğum Hastalıkları ve Ayak Hastalıkları (1975)
3. **AKINCI, Prof.Dr.İhsan ABİDİN** : İdman (1973)
4. **AKSUNGUR, Turgut** : Yarış Atlarında Bakım, Yemleme ve İdman Şekilleri
5. **AKSON, Sait** : Sait AKSON'un Yarışçılık Anıları (1971)
6. **ARAL, M.Nurittin** : Türkiye'de Yetiştirilen Hayvan Türleri ve Yetiştiricilik Tarihi ve Teknolojisi (1974)
7. **ALKAN, Rıfkı** : Konkur Atı Eğitimi
8. **ANTEPLİOĞLU, Prof.Dr.Hayri** : Atlarda Sakatlıklar
9. **AYTUĞ, Cemal Nadi** : Atlarda Sancı Septomu ile Seyreden Hastalıkların Bazı Ganglioplegicum' larla Tedavi Denemeleri
10. **ANTEPLİOĞLU, Hayri TEMİZER, M** : Atlarda Ekstremitelerin Şirurjikal ve Ortopedik Hastalıkları ile Tedavileri
11. **ARITÜRK, Emin** : Atçılıkta Soy Saptaması
12. **ANDERSON, Clarence William** : A Handbook of Horsemanship and Riding
13. **AKINCI, İhsan Abidin** : Osmanlı Atları
14. **ARITÜRK, Prof.Dr.Emin** : Güneydoğu Halk Arıkan Arap Atları ile Sultansuyu Arıkan Arap Atlarının Beden Ölçüleri ve Formları Üzerinde Araştırmalar
15. **ARITÜRK, Prof.Dr.Emin** : Türkiye Atçılığının Bugünkü Durumu, Meseleleri ve Yerli Atlarımızın Morfolojik Vasıfları Üstünde Araştırmalar
16. **ADAM, Prof.Dr.Rauf Cemil** : Kısarak Sütü
17. **AT Magazine** : Atçılık ve Yarışçılık
18. **ARITÜRK, Prof.Dr.Emin** : Evcil Hayvanların Genetiği
19. **ARITÜRK, Prof.Dr.Emin** : Genel Zootečni II Hayvan Barınakları

20. **ARITÜRK, Prof.Dr.Emin** : Genel Zooteknik
21. **ARITÜRK, Prof.Dr.Emin** : Biometrik
22. **ANTEPLİ, Prof.Dr.Hayri**
SAMSA, Prof.Dr.Erdoğan
AKIN, Prof.Dr. Faruk : Özel Şirurji
23. **ABRAMS, J.T.** : Foods and Feeding
24. **ASH, Niema** : Flight of the Wind Horse; A Journey into Tibet
25. **ARPACIK, Prof.Dr.Rafet** : Arap Atı Eşkali
26. **ARPACIK, Prof.Dr.Rafet** : At Yetiştiriciliği
27. **ALTINSAAT, Abdulkadir** : Göle’de Rahvan Atçılık
28. **AKSU, Mustafa** : Türkiye’deki At Irkları
29. **AZZOROLI, A** : An Early History of Horsemanship
30. **AYTON Andrew** : Knights and Warhorses
31. **ADAM, O** : At Yarışlarında Kazanmanın Sırları
32. **BATUR, Yalçın** : Binicilikte Zafer Yolları
33. **BORA, Bülent** : At Eğitimi ve Binicilik
34. **BORA, Ziya** : Memleket Atlarının Konkuriplere Hazırlanması
35. **BERKSÖZ, Erdal** : Modern Atlı Ganyan Formülleri
36. **BEY, Abdullah** : Jandarmaya Mahsus Firusiyet ve Baytariye
37. **BALAMAN, Ali Rıza** : At Kültürü
38. **BEY, Hamdi** : Beygirin Bakılması
39. **BEY, Yusuf Ziya** : Beygire bakmak ve Binmek
40. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Türkler ve At
41. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Ahırlar Nasıl Yapılmalı
42. **BATU, Prof.Dr.Selahattin**
ARAL, M.Nurittin : Arabistan’da Atçılığın Bugünkü Durumu
43. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : At Eşkali

44. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Atçılık
45. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Cumhuriyetten Sonra Türk Hayvancılığının İnkişafı
46. **BRITISH RACEHORSE Magazine** : İngiliz Atı Yetiştiriciliği ve Yarışçılığı
47. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Damızlık Seçimi ve Exterieur Bilgisi
48. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Gebe ve Yeni Doğurmuş Hayvanların Bakımı
49. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Haflinger Atı
50. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Haflinger Atı
51. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Hayvan Bakımı
52. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Karacabey Yarım Kan Atlarının Beden Ölçüleri Üstünde Araştırmalar
53. **BATU, Prof.Dr.Selahattin** : Türk Atları ve At Yetiştirme Bilgisi
54. **BURNABY, Frederic Gustav** : On Horse Back Through Asia Hiner
55. **BANKO Dergisi** : Yarış Neticeleri ve Araştırmalar
56. **BAŞÇI, İlhan** : 50.Yılda Yarışçılık
57. **BÖKE, Mete** : Konkur Atçılığı ve Binicilik
58. **BUHARALILAR, Namık** : Karacabey Harasında Çıkan Tay Septisemilerinin Bazı Antibiotik ve Sülfamitlerle Yapılan Tedavi Sonuçları
59. **BEŞTER, Dilaver** : At Bilgisi
60. **BEY, Fevzi** : Hayriye Mektebi Süvari talebesinin Mesleki Tedrisat Notları
61. **BAŞBUĞ, Hayri** : Aşiretlerimizde At Kültürü
62. **BEERY, Prof.Dr.Jesse** : Atçılık
63. **BALKAN, Prof.Dr.Kemal** : At Kültürü ile İlgili Nippur'da Bulunmuş Akatça Metinlerin Tercüme ve İzahı
64. **BEERY, Prof.Dr.Jesse** : Saddle Horse Instructions
65. **BİLGEMRE, Prof.Dr.Kadri** : At Yetiştirmek
66. **CUSTANCE, Henry** : Riding Recollections and Turf Stories

67. **ÇINAR, Ali Abbas** : Türklerde At ve Atçılık
68. **ÇINAR, Ali Abbas** : Kazak ve Türkiye Türklerinde At Kültürü ve Atın Rolü
69. **ÇINAR, Ali Abbas** : Türk Dünyası Halk Kültürü Üzerine Araştırma ve İncelemeler
70. **CEBECİ, Yrd.Doç.Dr.Dilaver** : Orta Asya Atlı Spor Kültürü
71. **ÇORBACIOĞLU, Fazıl Hayati** : Uzunyayla Aygır Deposu Köy ve Yurt Kalkınmasında 1924 - 1965
72. **CHAMBERS, James** : The Devil's Horsemen, The Mongol Invasion of Europe
73. **ÇELEBİ, Yrd.Doç.Dr.Mustafa** : Atlarda Yürüyüş Şekilleri
74. **ÇİÇEK, Timur** : Orta Asya'da Rahvan At (Yorga At) Yarışları
75. **ÇELEBİ, Mustafa** : Embriyo Transferi
76. **DODWELL, Christina** : A Traveller on Horse Back in Eastern Turkey and İran
77. **DEMİR, Halil İbrahim** : Rahvan At Yarışları
78. **DİNKÇİ, Tayfur** : Rahvan Atların Yaşlarının Tayini
79. **DEVLİN, C.B. Duke** : The Horseman's Dictionary
80. **DOĞRUL, Dr.Faruk** : Kan Tahlili
81. **DAVIS, R.H.C.** : The Medieval Warhorse
82. **DOĞRUL, Faruk**
TEKELİOĞLU, Cemal : Atlarda Kan Grubu ve Biyoşimik Polimorfizm ve Bunların Secere Kontrollerindeki Önemi
83. **DOĞRUL, Özkoray H.** : Yarışçının 86 El Kitabı
84. **DERMAN, Hüseyin** : Tay Büyütme
85. **DOĞUER, Sabri** : Yerli At ve Eşek Tırnaklarının Anatomik Farkları
86. **DEMİRTEL, Dr.Erol** : Karacabey Harasında Yetiştirilen Haflinger ve yarımkar Haflinger Atların Gelişme Beden Yapıları ve Çeşitli Verim Özellikleri

87. **DAWSON, F.L.M.** : Equine Reproduction
88. **DANNIE, Abse** : Ask the Bloody Horse
89. **DEMİRTEL, Dr.Erol** : Dünya'daki Atlar ile İlgili Soy Kütüğü Çalışmaları ve bu Konudaki Yabancı Kanunlar
90. **DEMİRTEL, Dr.Erol** : At Yetiştiriciliğinde Soy Kütüğünün Önemi ve Soy Kütüğü Sistemleri
91. **DAYHRY, Won Lmon** : Elifbâ-yı Süvariyan
92. **DEMİRTEL, Dr.Erol** : Karacabay Harasında Yetiştirilen Haflinger ve Yarımkan Haflinger Atların Gelişme, Beden Yapıları ve Çeşitli Verim Özellikleri
93. **ERDÖL, Dr.Zeynel Abidin** : At Vebası ve Koyunlarda Mavi Dil Hastalığı
94. **EDWARDS, E.H.** : The Complete Horse Book
95. **EL CAHİZ** : Türklerin Faziletleri
96. **ERZURUMLU, Hüseyin Bin Ahmet:** Kitab-ı Riyazati-Hayil
97. **ERTÜRK, Prof.Dr.Ömer** : Hayvan Sağlık Zabıtası Tatbikatı
98. **EDWARDS, E.Hartley** : All About Horses and Ponies
99. **ERGÖKÇEN, Oktay** : Yarış Atçılığında Antrenörlük Mesleğinin Önemi
100. **ERKAN, Dr.Necmettin** : Y.B. Spor
101. **EROĞLU, İrfan** : Atlar İçin Genel Bilgiler
102. **ERSÖZ, Nezihi** : Sağlam ve Sancı Septomu ile Seyreden Hasta Atlarda Kağıtlı Elektroforez Vasıtasıyla Kan Serum Proteinleri Separasyonları ve Kalorimetrik Total Miktar Tayini
103. **ERTÜRK, Kâmuran** : Ankara Bölgesinde Normal Hizmetlerde Çalışan bir Kısım Ordu Atlarında Kan Tablosu ve Sedimentasyon Hızı
104. **ESİN, Prof.Dr.Emel** : Türk At Irkları
105. **FORBIS, Judith E.** : Racing Arabian Horses in Turkey
106. **FAİK, Mehmet** : Süvarilere Mahsus Malûmat ve Terbiye-i Askeriye

107. **FRANSIZ SAVAŞ BAKANLIĞI** : Reglement de la Cavalerie
108. **FISHER, Robin Hirst** : Intermediate Ridings Skills
109. **FIRINCIOĞLU, Davut** : Rahvan Atın Önemi
110. **FERGUSON G.S.** : Stable Management
111. **FINER, S.E.** : The Man on Horseback The Role of the Military in Politicks
112. **FANATİK Spor Gazetesi** : 04 Aralık 1998 Tarihli Gazete
113. **FANATİK Spor Gazetesi** : 14 Aralık 1998 Tarihli Gazete
114. **FANATİK Spor Gazetesi** : 24 Aralık 1999 Tarihli Gazete
115. **GALOP Dergisi** : Yarış Neticeleri ve Araştırmalar
116. **GOODALL, Daphne Machin** : Horses of the World
117. **GÖKTAN, Sabahattin** : Tayların Bakım ve Beslenmeleri
118. **GÜRAY, Adil** : Modern Harp Gücünde At Kudretinin değeri
119. **GÜRSOY-NASKALİ, Prof.Dr.Emin** : Türk Kültüründe At ve Çağdaş Atçılık
120. **GAZİYEV, Sarınci Cuma** : Kırgızistan'daki At Yarışları
121. **GREEN, Carol** : Teck Explained
122. **GENEL KURMAY** : Nal Çakım Talimatı
123. **GENEL KURMAY** : Atlıların Kılıç Talimnamesi
124. **GÜVEN, Doç.Dr.Özbay** : Türklerde Spor Kültürü
125. **GIRBASIC, Z.; VUKSIC, V.** : The History of Cavalry
126. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Osmanlı Ilgar Atçılığı
127. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Geleneksel Rahvan Atçılık
128. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Enerjisi
129. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Atın Biyomekaniği ve Optimum Faydalı Hareketin Tesbiti
130. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Döğüş Atı
131. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan At Irkıdır Yoksa Değilmidir?

132. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Irkları ve Irkların Meydana Gelişi
133. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Atın Ekonomik Değeri
134. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Savaş Atının Rahvan Özelliği
135. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Eşkin At
136. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türkiye’deki Rahvan At Tipleri
137. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Her At Rahvan Yürüyebilir mi?
138. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Dünya At Ticareti
139. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Atçılık Politikası
140. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Eti
141. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Sütü
142. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Yetiştiriciliğinde, At Yetiştirme Birliklerinin Önemi
143. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Atın Önemi
144. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Dünya’daki Atçılık Sistemleri ve Teşkilatları
145. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Dünya Atçılık Sanayisi
146. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Araba Atı Kumandası
147. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Araba Atı Yarışları
148. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Araba Atının Özellikleri
149. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Tırıs Atı (Araba Atı)
150. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Doğu Anadolu Atı
151. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Canik Atı
152. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Çukurova Atı
153. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Konkur Atı
154. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Dresaj ve Dresaj Atı
155. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Atı Yarışlarında Ağalık Müessesesi
156. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan At Yarışları Organizasyonları
157. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Atın Önemi

158. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Atlarının Soy Kütüğünün Tutulması ve Irklaştırılması
159. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Yakut Atı
160. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Haflinger Atı
161. GÜLEÇ Ertuğrul	: Mayalar ve Atçılık
162. GÜLEÇ Ertuğrul	: Uzun Mesafe At Yarışları
163. GÜLEÇ Ertuğrul	: Araba Tipleri
164. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Savaş Atı ve Atlı Savaş Teknikleri
165. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Atları ve Atçılığı
166. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk - Teke Atı
167. GÜLEÇ Ertuğrul	: Serum Atı Yetiştiriciliği
168. GÜLEÇ Ertuğrul	: Enerji Atı
169. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Cirit Atı
170. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türklerde At Oynatma (Raksetme) Sanatı
171. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk İngiliz Atı
172. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türklerde Beyga (Mania Atlama) At Yarışı
173. GÜLEÇ Ertuğrul	: Atçılık Anıları
174. GÜLEÇ Ertuğrul	: The Letters From Bonnie About Turkish Horses
175. GÜLEÇ Ertuğrul	: Türk Atçılık Kültürü Nasıl Çöktü
176. GÜLEÇ Ertuğrul	: At Nallama Tekniği
177. GÜLEÇ Ertuğrul	: At Beslenmesi
178. GÜLEÇ Ertuğrul	: At Eğitimi
179. GÜLEÇ Ertuğrul	: Yarış Atı İdmanı
180. GÜLEÇ Ertuğrul	: At Teçhizatları
181. GÜLEÇ Ertuğrul	: Atların Barınması
182. GÜLEÇ Ertuğrul	: At Hastalıkları

183. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Atlarda Ayak Hastalıkları
184. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Geleneksel Türk Atçılığı
185. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Yarış Atçılığı Pratik Rehberi
186. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Ata Nasıl Binilir
187. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk At Irkları
188. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Rahvan Atı ve Atçılığı
189. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Arap Atı
190. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türkiye’deki Vahşi At Yılkıları
191. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Ahal-Teke Atı (Türkmen Atı)
192. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Sarıyer Gümüş Yaka At Yarışları
193. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Koşum Takımları
194. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Manda Yetiştiriciliğinin At Koşum Takımları İmalatındaki Önemi
195. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Güneş Yeniden Doğacak (Roman)
196. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Ağır Çeki Atı (Krizma Atı veya Derin Pulluk Atı)
197. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Gap Atı
198. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Karacabey Nonius Atı
199. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Ünlü Rahvan At Yetiştiricisi Ali POYRAZ’dan Rahvan At Konusunda Alınan Bilgiler
200. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Geleneksel Rahvançılığın, Dağ Köylerindeki Yaşlı Atçılardan Araştırılması
201. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Atların Yürüyüşlerinin İncelenerek, Yürüyüş Çeşitlerinin Tesbit Edilmesi
202. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Bursa Oğuzpaşa Köyü Muhtarı ile Yapılan Görüşmede Rahvan Yürüme ile Eşkin Yürümenin Farklarının Tesbit Edilmesi
203. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Geleneksel At Teçhizatları
204. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Geleneksel At Süsleri
205. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Binicilik Eğitimi

206. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Ilgar Dörtunalı (Kısa Dörtunalı)
207. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk İslam Minyatürlerinde At ve Atçılık
208. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Emperyalistlerin Yok Ettiği Şanlı Nogay (Nogai) Tatar Atı (Nogay Atı Genetik Olarak Canik Atı ve Uzunyayla Atı Kanunda Yaşamaktadır)
209. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Posta Tatarları ve Geniş Adımlı Yorga Atlar
210. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Meşhur Rahvan Atçılar ile rahvan Atlar Hakkında Yapılan Konuşmalar
211. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Rahvan Atlar Hakkında Atadan Gelen Rivayetler
212. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Hipodromlar ve Atlı Spor Oyunları Stadları
213. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Eşkin Binicilik ve Sürücülük
214. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Yetiştiriciliğinde Mantarcılık
215. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Atçılık Anıları
216. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Dünya'daki At Irkları ve Soy Kütüğü Sistemleri
217. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Teke Atı
218. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Temel Binicilik
219. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Binicilikte Engel Atlama Tekniği
220. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Uzunyayla Atı
221. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Hınıs Atı (Hınısın Kolu Kısası)
222. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Binicilikte Temel Atlayışların Önemi
223. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Ayvacık Midilli Atı
224. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Malakan Atı
225. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Kumandasının Temel Prensipleri
226. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Binicilik Tesislerinin Projelendirilmesi
227. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Orta Asya'da Besi Atçılığı

228. **GÜLEÇ Ertuğrul** : ABD Jokey Kulübü Tarafından Soy Kütüğü Tutulan Alacalı Amerikan İngiliz Atı
229. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Atın Süratinin Cüssesine Göre Değerlendirilmesi
230. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Atların Test Edildiği Yer Olan Hipodromların Önemi
231. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Türk Atçılığı Çağdaş Düzeye Nasıl Yükselir
232. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Fransa Jokey Kulübünün Yaptığı Manialı At Yarışları
233. **GÜLEÇ Ertuğrul** : At Psikolojisi
234. **GÜLEÇ Ertuğrul** : Atın Davranışları
235. **HENDRICKS, Bonnie L.** : International Encyclopedia of Horse Breeds
236. **HYLAND, Ann** : The Medieval Warhorse
237. **HARP OKULU Yayınları** : Binicilik Notları
238. **HICKMAN, J.** : The Foot and Shoeing
239. **HORSE and RIDER Magazine** : Binicilik ve Binicilik Malzemeleri
240. **HORSE and HORSEMAN Magazine** : Atçılık ve Binicilik
241. **HARBİYE** : Seferde Asakir-i Suvâriyan-i Hafifenin Hidemat-ı Lâzimesini Şâmı Risale-i Nefisedir.
242. **HARBİYE** : Tezkire-i Süvariyan
243. **HARBİYE** : Süvari Talima Nizamnamesi
244. **HARBİYE** : Beygir Üstünde Takım Talimi
245. **HARBİYE** : Binicilik Talimatnamesi
246. **HARBİYE** : Mekkâri Talimnamesi
247. **HARBİYE** : Süvari Endaht Talimnamesi
248. **HARBİYE** : Süvari Tatbikat Mektebi
249. **HARBİYE** : Süvari Teçhizat Talimnamesi

250. **HARBİYE** : Süvariâyâna Mahsus Silah Talimnamesi
251. **HARBİYE** : Biniciliğe Dair Talimat Seyyar Topçu ve Süvari Alaylarına Mahsustur
252. **HARBİYE** : Binicilik Broşürü
253. **HARBİYE** : Atlı Sınıflar Efradının Hidemat-ı Baytariye Nokta-i Nazarından Tedrisi
254. **İNGİLİZ Savaş Bakanlığı** : Muvakkat İngiliz Süvari Talimnamesi
255. **İLERİ, Hacı Salim** : Rahvan Atçılık
256. **İÇSEL, Mustafa** : Amaç 6
257. **İMREN, Doç.Dr.Hüseyin Yılmaz** : Evcil Hayvanların İç Hastalıklarında Klinik Tanı
258. **INTERNATIONAL TRADE CENTER UNCTAD GATT** : The World Market for Horsemeat
259. **İNADİYELİ, Ali Said** : Yarış Meraklılarına Rehber
260. **JUNKELMANN, Marcus** : Die Reiter Roms
261. **KOZANDAĞI, Mehmet İŞLER, M.** : Türkiye’de Aygır Spermasının Sıvı Azatta Dondurulması Olanakları
262. **KARACA, Mustafa** : Rahvan At Yarışları
263. **KARAGÖL, Halis** : Rahvan Atın Yetiştirilmesi
264. **KAYA, Mümin** : Rahvan Atın Bakımı ve Eğitimi
265. **KIDD, Jane** : Horse Breeds and Breeding
266. **KIDIRMAYEV, Adaşbek** : Kırgız Medeniyetinde At ve At Yetiştiriciliği
267. **KIRAT, Ahmet** : Rahvan At Yarışlarında Kategori Tayini
268. **KÜHEYLAN Dergisi** : Ocak-Şubat 1998 Tarihli 4-5 Sayılı
269. **KÜHEYLAN Dergisi** : Mart 1998 Tarihli ve 6 Sayılı
270. **KÜHEYLAN Dergisi** : Nisan 1988 Tarihli ve 7 Sayılı
271. **KÜHEYLAN Dergisi** : Haziran 1998 Tarihli ve 9 Sayılı
272. **KÜHEYLAN Dergisi** : Temmuz 1998 Tarihli ve 10 Sayılı

273. **KINDERSLEY, Darling** : The Visual Dictionary of the Horse
274. **KURT, Ekrem** : Jokeylik Sanatı
275. **KIDD, Jane** : Horses and Ponies
276. **KUTLU, Dr.M.Muhtar** : Şavaklı Türmenlerinde Göçer Hayvancılık
277. **KÜTEVİN, Ziya** : Hayvancılık Temel Besicilik ve Beslenme
278. **KURT, İbrahim** : Yarış Atlarında Eğitim ve İdman
279. **KİPER, M.Ali** : Baba Kan Hatları Bakımından Ayrı Orjinlere Sahip Olup Devlet Harala-rında Arıkan Arap Yetiştiriciliğinde Hizmet Gören Damızlık Aygırların Orijinleri
280. **KOŞAY, Doç.Dr.Hamit Zübeyir** : Karaçay-Malkar Türklerinde Hayvan-cılık ve bununla İlgili Gelenekleri
281. **KİPER, M.Ali** : Antrenör Mesleği İle İlgili Notlar
282. **KUTSAL, Aleattin** : Akrabalık ve Kan Yakınlığı Konuları ve Türkiye Arıkan Arap Atlarında Akrabalık ve Kan Yakınlığı Dereceleri Üzerinde Araştırmalar
283. **KAÇKA, Fahri** : Binicilik Sporunda Temel Eğitim
284. **KILIÇOĞLU, Prof.Dr.Çetin ALAÇAM, Prof.Dr.Erol** : Veteriner Doğum Bilgisi ve Üreme Organlarının Hastalıkları
285. **KISAKÜREK, Necip Fazıl** : At'a Senfoni
286. **KAHRAMAN, Atıf** : Osmanlı Devletinde Spor
287. **MAAN, Mahmud** : Atlı Türk
288. **MC GEE, William** : Atçılara Pratik Rehber
289. **MURATLI Sedat, SEVİM, Yaşar** : Antreman Bilgisi ve Testler
290. **MUHSİNİ, Mehmet** : Normal ve Anamili Atlarda Erythrocyte, Leucocyte Sayısı Hemoglobin Miktarı ile Hematokrit Değerler Arasında Karşılaştırmalı Araştırmalar
291. **MÜZELER, Wilhelm** : Binicilik
292. **MOLLER, Chris** : Evoluation, Civilation and The Horse

293. **MORRIS, Georgi H.** : Hunter Seat Equitation
294. **MORRIS, George H.** : The American Jumping Style
295. **MATBAA-İ ASKERİYYE** : Aşiret Hafif Süvari Alaylarının Cerad Hareketine Mahsus Talimat
296. **MECMUA-İ FÜNUN-İ ASKERİYE** : Arazi Üzerinde Süvari Keşif Tatbikatı
297. **MEKTEB-İ HARBİYE-İ ŞAHANE MATBAASI** : Beygir Üstünde Nefer Talimi
298. **MC-CARTHY, Cormac** : All the Pretty Horses
299. **MERİÇ, Muzaffer** : Pratik At Yetiştiriciliği ve At Kültürü
300. **MERİÇ, Muzaffer** : Atçılık Islah Kurumları Çalışmaları
301. **MICHAUD, Roland** : Horsemen of Afganistan
302. **NICOL, Mike** : Horseman
303. **NOYE, Stanley** : Los Comanches; The Horse People
304. **NEELY, Dean P.**
LIV, Irwin K.M.
HILLMAN, Robert B. : Equine Reproduction
305. **ODACIOĞLU, Özden** : Atçılıkta İdari Görüşler
306. **ÖZEN, Dr.Şerafettin** : Ege Bölgesi Ziraat İşletmelerinde Kullanılan Atların Menşe'i ve Vücut Yapıları Üzerine Araştırmalar
307. **ÖZOĞUL, Alpay** : Atçılıkta İdari Çalışmalar
308. **ÖZKAZANÇ, Ahmet Nazım** : Türkiye'de Yarış Atlarında Doping Olarak Kullanılan Başlıca Alkoloid-lerden Eroin ve Kokainin Salyada Aranması Üzerine Araştırmalar
309. **ÖZTÜRK, Hürrem** : Atın Yürüyüş Tarzları
310. **ÖZDİĞEN, Prof.Dr.Turgut** : At Anatomisi
311. **POYRAZ, Erdal** : Rahvan At Yarışlarının Organizasyo-nu
312. **RENKLİKURT, Turgay** : Antreman ve Fizyolojik Özellikleri
313. **PHILIPS, James** : Beygir Terbiyesi ve Binicilik Usulü
314. **PELZNER, Paul** : Acemi Beygir Terbiyesi
315. **RUS SAVAŞ BAKANLIĞI** : Rus Muvakkat Süvari Talimatnamesi

316. **RICKABY, Fred** : Atlarınız Çalışıyorlar mı?
317. **Resmî Gazete** : Rahvan Binicilik Yönetmeliği (06 Haziran 1998 Tarihli ve 23364 Sayılı)
318. **RESULOV, Nimet** : Özbekistan’da Atçılık
319. **SMRIKE, Charlie** : Finitş Varış
320. **STUBBS, George** : The Anatomy of the Horse
321. **SMITH, Gerald Rex** : Medieval Muslim Horsemanship
322. **SADIK, Mehmet** : Beygirin Yürüyüşleri
323. **SPEIDEL, Michael** : Riding for Caesar
324. **SMITH, Gnrl. Von Karl** : Süvari Sınıfının Talim ve Terbiye ve Suret-i Sevk ve İdaresi
325. **STUD AND STABLE Magazine** : At Yetiştiriciliği ve Yarışcılığı
326. **SUMMER HAYS, R.S.** : Horses and Ponies
327. **SÖNMEZ, Fahrettin** : Tesisat
328. **SÜMER, Prof.Dr.Faruk** : Türklerde Atçılık ve Binicilik
329. **SİĞİNDERE, Vedat** : Orta Anadolu Bölgesinde Yetiştirilen Atların Menşesi ve Beden Yapıları ile bunların En Önemli Problemleri Üzerine Araştırma
330. **SEVİM, İrfan** : Atlarda Ascaridosisin Yeni Antelmantiklerle Tedavisi Üzerine Mukayeseli Denemeler
331. **SEVİNÇ, Afif**
YURTAYDIN, Nafiz
İSTANBULLUOĞLU, E
ÇELEBİ, Mustafa : Çifteler Harası Safkan Arap Aygırlarının Spermatolojik Özellikleri ile Döl Verimleri Üzerine Araştırmalar
332. **SEYDİ, Mahmut Şemsi** : Atlarımızın Islah ve Teksiri
333. **SEYDİ, Mahmut Şemsi** : At ve memleketimizde Atçılık
334. **SAGUNAY, Ragıp A.** : Protozoologie Yönünden Atların Prazitli Hastalıkları
335. **SEVİNÇ, Prof.Dr.Afif** : Dölerme ve Sun’i Tohumlama

336. **SAINSBURY, D.W.B.** : Hausing the Horse
337. **SNOW, D** : Exercise and Training
338. **SEVİNÇ, A**
YURTAYDIN, N
TEKİN, Necmettin : Karacabey Harası Safkan Arap ve Haflinger Aygırlardan Alınan Spermaların Dondurulması ve Haflinger Kısıraklardan Elde Edilen Döl Verimi
339. **SEVİNÇ, A**
YURTAYDIN, N
WOLFGANG, W : Değişik Irktan Aygırların Spermalarının Dondurulması Üzerine Araştırmalar
340. **SAUDABAYEV, Sovet** : Kazakistan'da At Yetiştiriciliği
341. **SERTKAYA, Prof.Dr.Fikri** : Eski Türk Kültüründe At
342. **SAYDAM, Hasan** : At Yarışları ve Sorunları
343. **ŞENEL, Prof.Dr.H.Servet** : Atlarda Beslenme
344. **ŞAYLI, Dr.Bekir Sıtkı** : Genetik İlkeler
345. **TÜRKİYE JOKEY KULÜBÜ** : 1972 Yılı Seminer Özetleri
346. **TEKELİ, Öztürk** : Spor Atı Hastalıkları
347. **TESİO, Federico** : Yarış Atı ve Yetiştiriciliği Üzerine Görüş ve Açıklamalar
348. **THE MARYLAND HORSE Magazine** : At Yarışçılığı
349. **TÜRKİYE JOKEY KULÜBÜ** : Netice Kitapları
350. **TÜRKİYE JOKEY KULÜBÜ** : Yarış ve Yetiştiricilik Mecmuası
351. **TRENÇ, Charles Chenevix**
CHAMPEEL, Judith
OSBORNE, Walter D
SMITH, Michael Seth
EDWARDS, Elwyn Hartly : The Treasury of Horses
352. **TEKELİOĞLU, Cemal** : Soy Kütüğü ve At Yetiştiriciliği
353. **TEKELİ, Özürek** : Tek Tırnaklılarda Akut Arpalama'nın (Furbür) ve Tıbenzamine (Athihstaminique) ile Tedavisi Üzerine Araştırmalar

354. **TÜRKİYE JOKEY KULÜBÜ** : Antrenör Adaylarına Pratik Rehber
355. **TOYGARLI, Doç.Dr.Saip Ali** : Fenni Nalbantlık ve Muhtasar Ayak Hastalıkları
356. **TOLKUN, Selim** : At ve Köpeklerde Arthritisler ve Bunlarda Radyolojinin Kıymeti
357. **TEKELİOĞLU, Cemal** : Türk Atçılığının Geliştirilmesi ve Yapılacak Çalışmalar
358. **TEKELİ, Özgür** : Spor Atı Hastalıkları
359. **T.C.ERKÂN-I HARBİYE-İ UMUMİYE RİYASETİ TALİM VE TERBİYE ŞUBESİ** : Süvari Sınıfının Talim ve Terbiyesine Dair Talimatname
360. **TÜRKMENİSTAN BÜYÜKELÇİLİĞİ** : Türkmenistan
361. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : At Bakım ve Donatım
362. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : At Terbiyesi Eğitimi
363. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : At Engel Atlama Eğitimi
363. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : Binicilik Temel Eğitimi
364. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : Binicilik ve At İleri Eğitimi
365. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : Binici ve At İleri Eğitimi
366. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : Türk Biniciliği, Dünü ve Bugünü
367. **TEMURLENK, Tnk.Alb.Özkan** : Üç Günlük Yarışmalar (Konkur Komple) Binici ve At Eğitimi
368. **TÜRKER, Hasan Ali** : Türklerde Atçılık Dün - Bugün
369. **TÜRKMEN, Yrd.Doç.Dr.Mehmet** : Türklerde Geleneksel Sporların Yapılışı, Kaynağı ve Bilinmeyen Yeni Boyutları
370. **TEKİN, Hakkı** : Atçılık
371. **UNIVERSITY OF EDINBURG** : Draught Animal News
372. **UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA** : Man and Animals
373. **ÜYKEN, Nimet** : Atçılık ve Yarışçılık Anıları
374. **VETERİNER HEKİMLER Dergisi:** Zooteknik Konuları

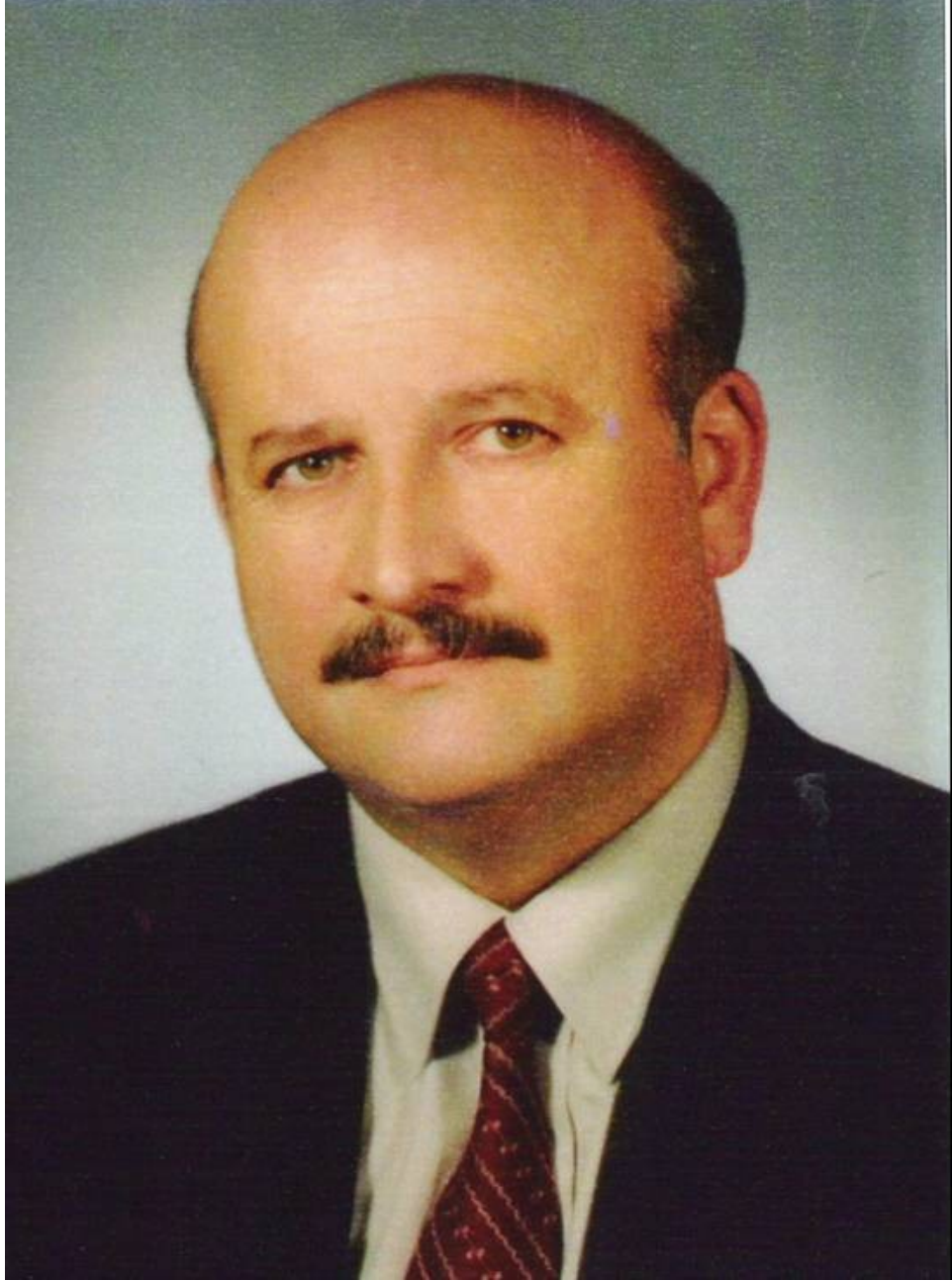
375. **YARKIN, Prof.Dr.İbrahim** : Atçılık
376. **YILDIRAN, Doç.Dr.İbrahim** : Rahvan Binicilik 1997-1998 Faaliyet Raporu
377. **YILDIRAN, Doç.Dr.İbrahim** : Rahvan Binicilik İçin 1998 Yılında Hazırlanan 1999 Yılı Faaliyet Programları
378. **YILDIRAN, Doç.Dr.İbrahim** : Türk Spor Kültürü
379. **YORGA, Hüseyin** : Atlarda Eşkin, Yorga ve Rahvan Yürüyüş
380. **YARIŞ DÜNYASI Dergisi** : 01 Aralık 1997 Tarihli, Sayfa; 47, Sayı:194
381. **YURDERİ, Şükrü** : Yarış Atçılığı İdare ve Sevki
382. **YARIŞ DÜNYASI Dergisi** : 15 Aralık 1997 Tarihli, Sayfa 62, Sayı:196
383. **YARIŞ DÜNYASI Dergisi** : 29 Aralık 1997 Tarihli, Sayfa 35, Sayı:198
384. **YARIŞ DÜNYASI Dergisi** : 30 Ağustos 1998 Tarihli 285 Sayılı
385. **ZİRAAT VEKÂLETİ** : Beygir Yetiştirmek ve Bakmak Usulü
386. **ZİRAAT VEKÂLETİ** : Beygirin Islah ve Teksiri

Atlı Doğa Gezisi
Chez Galip KÖRÜKÇÜ
Çeç Tur.Ltd.Şti.'nin
Broşüründen Alınmıştır.

<http://tr.wikipedia.org> WEB SİTESİNE GÖRE; ERTUĞRUL GÜLEÇ'İN ÖZGEÇMİŞİ

Ertuğrul GÜLEÇ 1947 yılında Tokat'ta doğdu. 1971 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Makina Mühendisi olarak mezun oldu. Üniversite yıllarında müzik çalışmaları da yaptı.400 adete yakın beste yaptı. Birçok Uluslararası beste yarışmalarında ödüller aldı. Yurt dışında Let Me Fly, I Wait You,We Must Go To Mars,Soldier And War isimli besteleri ile tanındı. Türkiye'de ise Ayla DİKMEN'in okuduğu Zehir Gibi Aşkın Var, Zerrin ÖZER'in okuduğu İmkansız ve Yeter Allah'ım isimli besteleri ile tanındı. İhsan IŞIK'ın hazırlamış olduğu Türkiye Edebiyatçıları Ve Kültür Adamları Ansiklopedisi'nde kısa biyografisi vardır. Ayrıca Milli Kütüphane'de bulunan; Hüseyin BOZOVA'nın yazdığı "Güleç Arkadaşım Ertuğrul Güleç" isimli kitapta geniş biyografisi vardır.At ve Atçılık konularında da Akademik çalışmalar yaptı. Makina Mühendisliğinde;Modern Kontrol Teori konusunda ve Veterinerlikte ise; Gelişmiş Makroskopik Anatomi Konusunda Doktora yaptı. Yine 1981 Yılında Isı Pompası Motoru'nu keşfetti. Ertuğrul Güleç; Yazar, Şair, Besteci, Fikir ve Bilim Adamıdır. Milli Kütüphane'de çeşitli konularda 50 Adet Yayınlanmış Kitabı vardır.

ERTUĞRUL GÜLEÇ

STEROPEN 20/20 Pro Injection

BİLEŞİM:

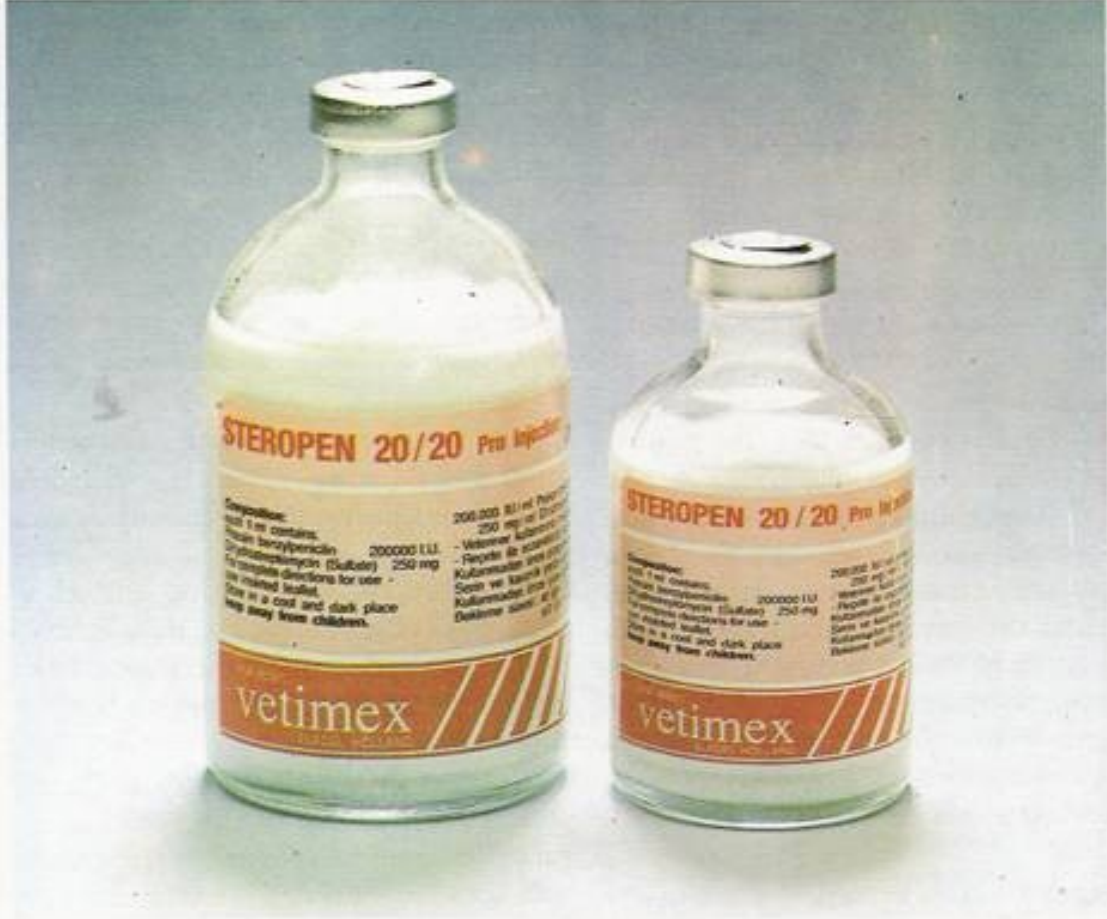
Beher ml'de

200.000 I.U. Prokain penisilin G.

250 mg Dihidrostreptomisin sülfat.

• 50 ml'lik flakonda 10.000.000 I.U. Prokain penisilin G, 12,5 gr Dihidrostreptomisin sülfat.

• 100 ml'lik flakonda 20.000.000 I.U. Prokain penisilin G, 25 gr Dihidrostreptomisin sülfat.

PENİSİLİN VE STREPTOMİSİN İÇEREN ; KULLANIMA HAZIR ENJEKSİYONLUK TEK SÜSPANSİYON

- Yüksek konsantrasyon, çabuk etki.
- 50 ve 100 ml'lik flakonlarda ekonomik tedavi.
- Tedavide güven.
- Düşük viskozite, rahat ve emniyetli uygulama.

**İLERİ
TEKNOLOJİ**

Vetifarm
veteriner ilaçları ticaret A.Ş.

İmal eden: VETİMEX Produktie Bladef, HOLLANDA • Ruhsat sahibi ve ithal eden:
VETİFARM Veteriner İlaçları Tic. A.Ş. Tel: (212) 230 72 98 Faks: (212) 230 06 33

alke

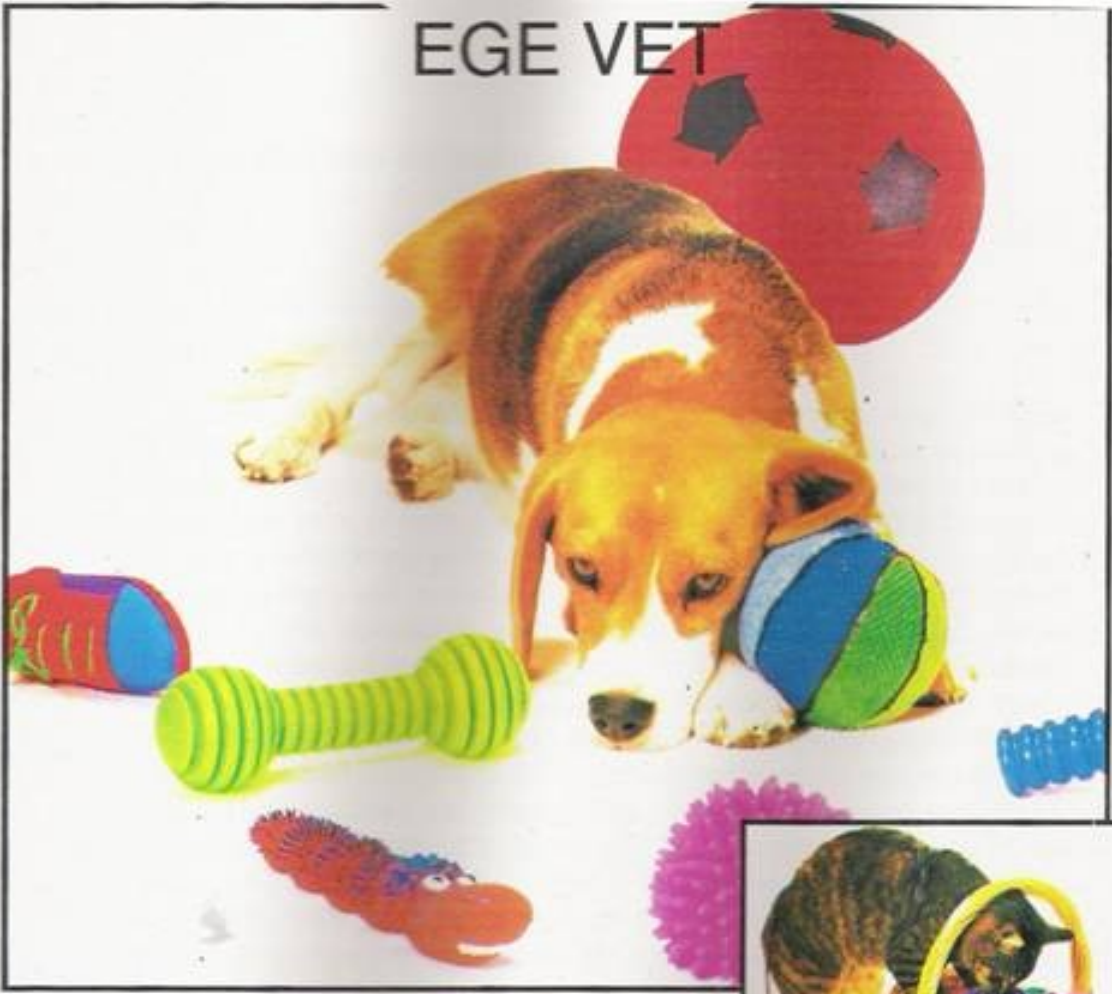
*Hayvan Sağlığına
Yeni Ufuklar...*

alke İLAÇ SANAYİ VE TİC. LTD. ŞTİ.

3, Küme Sokak, No 18, 81510 Pendik / İSTANBUL Tel : 0216 - 379 69 83

Fax : 0216 - 379 21 96

EGE VET

**EGE VET ÜSTÜN AMERİKAN
TEKNOLOJİSİNİ
MESLEKTAŞLARININ HİZMETİNE
SUNUYOR**

DURA-RAB
(Kedi ve köpekler için kuduz aşısı)

PARVOCINE
(Köpeklerin Parvovirus
enfeksiyonlarına karşı aşısı)

ADENOMUNE 7
Köpekler için kombine aşısı (Canine
distemper, Adenovirus tip 2, Hepatitisi,
Parainfluenza, Parvovirus, Leptospirosis)

BRONCHİCİNE
(Köpek kennel cough aşısı)

RHINOPAN MLV
(Kediler için Rhinotracheitis, Calicivirus
ve Panleucopeni aşısı)

**İTHAL
KEDİ - KÖPEK MALZEMELERİ**

- KEDİ - KÖPEK ŞAMPUANLARI
- KEDİ - KÖPEK VİTAMİNLERİ
- KEDİ - KÖPEK AKSESUARLARI
 - Fırça
 - Tasma
 - Gezdirmeye Kuyrukları

HAYVANCILIK SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ
6 Sokak No: 6 Bornova / İzmir 35040 Tel: 0(232) 388 38 42 - 388 65 46 Fax: 388 80 48

İÇ PARAZİTLERE KARŞI

pembe bir tablo değil,

GENİŞ SPEKTRUMUNUN
HER ENDİKASYONUNDA
TAM ETKİ

ENDİKASYONLARI: Karaciğer keşebekeri, Mide-barsak kıl kurtları ve yuvarlak kurtlar, Göz paraziti, Akciğer kıl kurtları.

Baymizol®
ORAL TABLET

Linco-Spectin®

STERİL SOLÜSYON

1 mL;

Linkomisin 50 mg

Spektinomisin100 mg içerir.

Karma enfeksiyonlara tek çözüm

- **Buzağı ve danalarda:** Pnömoenteritis • **Koyun ve keçilerde:** Pnömoni, pleuropnömoni, piyeten, agalaksi • **Kanatlılarda:** CRD, CRD Kompleks, kolera, Stafilokok ve Arizona enfeksiyonları • **Köpeklerde:** Pnömoni, faranjit, tonsillit, bronşit, dermatit, abse, sistit, metrit, gastroenterit ve distemper ile hepatitis complex'e bağlı sekonder bakteriyel enfeksiyonlar
- **Kedilerde:** Pnömoni, sistit, enfekte apse ve yaralar

Ticari Şekli: 20 mL ve 50 mL'lik plastik flakonlarda.

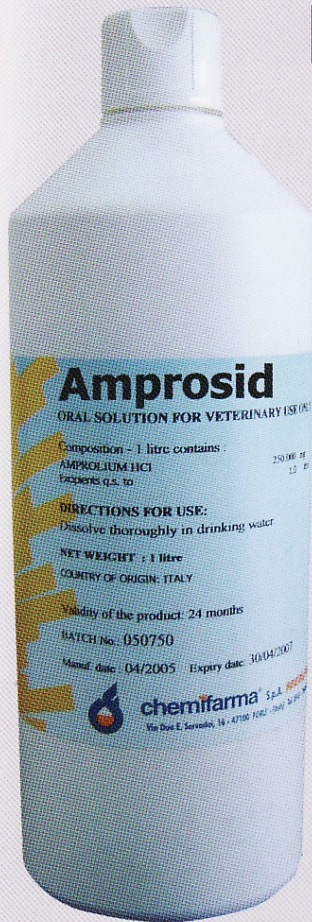
İl Eczacıbaşı

MİSTAV İLAÇ'TAN YENİ BİR ÜRÜN!...

Amprosid

Oral çözelti

Koksidiyoz'a daha
"konsantre"
bir çözüm
%25

CATINISBASKI
0312.3978720

Beklediğiniz;
Güvenli, Kaliteli ve Ekonomik Aşılar
Artık Sizinle...

ENTROLL (ikili karma Enterotoksemi aşısı)

TETRANOLL (4'lü Clostridial Kombine Aşı)

PESTROLL-S (PPR aşısı)

POXDOLL (Çiçek aşısı)

TAYLEDOLL (Theileria aşısı)

aşılarını sektöre sunuyoruz.

Dollvet

Veteriner Aşı İlaç Biyolojik Madde
Üretim/Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Organize Sanayi 8. Cad. ŞANLIURFA
Tel : 0 414 369 11 33 / 0 414 369 16 63 Fax : 0 414 369 16 62
www.dollvet.com / e-mail: dollvet@dollvet.com

**Bilimsel Beslenmede
Tüm Dünyada
Veteriner Hekimin
Güvencesi**

**Mopsan Veteriner Ürünleri
San.ve Tic.Ltd.Şti.
TÜRKİYE DİSTRİBÜTÖRÜ**

Kayışdağı Cad. No:88 Kuyubaşı-Kadıköy-İSTANBUL
Tel: (0216) 463 14 29-30 Fax: (0216) 463 14 31

ISBN 978-975-95931-3-1

ANKARA-2006